

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XI. Confirmatio Constitutionum Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in
Hispania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

bus & singulis in eis contentis & expressis auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus & approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum quodcumque spectabit, exacte & accurate observari precipimus & mandamus.

§. 7. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, praesentis literis, necnon omnibus & singulis illis, quae dictus Urbanus Praedecessor in illis concessit non obtitare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub anno Piscatoris die 10. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo,
F. Card. Oliverius,

XI. Confirmatio Constitutionum Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in Hispania.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclēsiae Catholicae regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinae Sapientiae atque Bonitatis abundantiam praesidentes, ea, quae pro felici prosperoque Monasticorum Ordinum, in Ecclesia Dei pie sancteque institutorum, ac bonorum operum fructus assidue proferre satagentium, statu ac gubernio provide prudenterque constituta & ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christianifideles, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, vota sua Altissimo in sanctitate & justitia redere, populumque Christianum bono vitae suae exemplo fructuosius aedificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis Nostri praesidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Reinoso Monachus expressae professus Ordinis Sancti Hieronymi in Hispania, Sacrae Theologiae Magister, ac Beatae Mariae de Guadalupe, Sancti Laurentii de Escorial, nonnullorumque aliorum dicti Ordinis Monasteriorum in Romana Curia Procurator: quod diversae Constitutiones ac leges, quas Extravagantes appellant, cum earum Prologo pro salubri ejusdem Ordinis illiusque Monasteriorum ac Monachorum regimine gubernio & progressu, de mandato Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praepositorum, per dilectum filium Nostrum Vincentium Tituli Sancti Onuphrii ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Petra nuncupat, compilatae; ac in unum Volumen redactae fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet -

Incipiunt Constitutiones Monachorum Ordinis Sancti Patris Hieronymi Ecclesiae Doctoris.

PROLOGUS.

§. 2. Ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei, Patris & Filii & Spiritus Sancti, qui est unus in essentia, trinus in personis, Alpha & Omega, principium & finis omnium: & ad salutem univerforum & singulorum modernorum futurorumque Ordinis Sancti Patris Hieronymi Monachorum, ac bonum statum & firmam dicti Ordinis conservationem. Infra scriptae sunt Constitutiones & leges Extravagantes, quae ab universis & singulis praefati Ordinis Monachis perpetuo, inviolabiliter & religiose observari debent: Ordinationibus & usibus quibuscumque quorumlibet Monasteriorum in contrarium penitus abrogatis. Ex hujusmodi tamen Constitutionibus & legibus Extravagantibus, aut ex quibuscumque aliis, quae in posterum fuerint legitime ordinatae & promulgatae, etiamsi Monachi universi Ordinis, vel eorum aliqui ignorantia, negligentia, vel ex certa scientia, seu quavis alia causa ipsis non obtemperaverint, vel contraverint in totum vel in parte, nullum peccatum mortale seu veniale, vel cuiquam aliquam, animam pertinentem, incurrant; sed tantummodo poenae corporali subjiciantur, si quae propter praemissam inobservantiam vel contraventionem fuerit cuiquam imposita: nisi expresse in aliqua, vel aliquibus Constitutionibus & legibus Extravagantibus aliter caveatur.

§. 3. Antequam vero singulae exponantur Constitutiones & leges Extravagantes, plurimum ad posterorum eruditionem conferet, breviter explicasse Constitutionum ipsarum & legum Extravagantium nomen & originem; Deinde compilationum seriem, atque tandem hujusmodi modernae sive postremae compilationis causam, maturitatem, & auctoritatem.

§. 4. Quae Constitutiones dicuntur, sunt antiquae leges fundamentales, cum quibus Ordo Sancti P. Hieronymi a Gregorio XI, S. M. institutus, Deo bene juvante, adolevit, & prima rudimenta habuit. Quantae igitur sint auctoritatis & venerationis, ipsa antiquitatis reverenda dignitas, quae immota & firma in tot saeculorum revolutionibus stetit; primorum Patrum sapientia & prudentia, quae in ipsis Constitutionibus & in singulis earum apicibus elucet; ac tutissimum Ordinis experimentum, suadet & comprobatur. Hujusmodi primitivae Constitutiones ordinari & disponi ceperunt anno a Nativitate Salvatoris Nostri 1415, quae deinde in Capitulis Generalibus Ordinis, celebratis in Monasterio S. Bartholomaei de Lupiana, jugibus, laboribus & vigiliis discussae & examinatae, tandem anno decurrente 1434, in uno Codice promulgatae fuerunt; quilibet Constitutionum Monachorum Ordinis Sanctissimi Patris Hieronymi nuncupabatur.

§. 5. Quoniam vero humanarum rerum singulares vicissitudines, & ea suis innumeri, nec praevideri, neque provideri universim possunt ab hominibus, quantavis sapientia & prudentia praeditis, temporum successu necesse fuit, alias in Capitulis Generalibus perpetuas condere leges juxta methodum & formam praescriptam in antiqua Constitutione VIII., & Ordinis styllum & morem: quae posteriores leges, ne divisa dispersaeque in foliis a Monachorum manu & memoria facile exciderent, in uno collectae libro Constitutionum fuerunt insertae, ut quisque faciliter nosceret, quo jure uti, quibusque legibus vivere in Ordine oporteret. Ab earum origine sub nomine

Constitutiones Ordinis.

Quod inobservantes haec Extravagantes nullum peccatum incurram.

Quae sint Constitutiones, earumque origo.

Præsentium Literarum validatio.

Et contrarium quorumcumque derogatio.

Dat. die 11. Octob. 1730. Pont. An. I.

Exordium.

Procuratoris postulatione.

Extra-

1730.
Constitut.
Extravagan-
tium histo-
ria, earum-
que nominis
origo.

Extravagantium hæc posteriores leges nuncupari ceperunt eo, quia extra corpus antiquarum Constitutionum vagarentur: quod proinde nomen distinctionem ab antiquis ipsis Constitutionibus indicat; nihil vero legislativæ auctoritatis imminuit: Cum ipsæ Extravagantes leges sint Ordinis perpetuæ & obligatorie. Harum Extravagantium Compilationes plures editæ fuerunt, sicuti necessitas & utilitas postulat, vel ex earum numero, qui augebatur, vel ex ordinis sive dispositionis perfectiori methodo; nam in fine libri antiquarum Constitutionum quondam inferebantur, deinde in calce singularum Constitutionum juxta propriam materiam divisæ & applicatæ fuerunt. Prima igitur Extravagantium Compilatio ordinata & edita habetur in Capitulo Generali anni 1480. Secunda prodijt anno 1513. Tertia supervenit anno 1582. Quarta accessit anno 1597. Quinta successit anno 1613. Sexta tandem in lucem venit anno 1716.

§. 6. Collatis Monachorum studiis in hac Compilatione anni 1716., non eadem omnium fuit opinio, neque idem iudicium; cum tamen omnium eadem esset voluntas, idemque zelus erga Ordinis decorem & utilitatem. Etenim aliqua Religionis insignia Monasteria eorumque Monachi Compilationem anni 1613. propugnantes, hanc Compilationem 1716. impugnare ceperunt: alia vero non minus digna Monasteria, illorumque Monachi e converso pro eadem ultima Compilatione infurxerunt adversus antiquam anni 1613. In huiusmodi opinionum non animorum dissensione & conflictu, Monasteria illa, Compilationem ultimam impugnantes, ad Tribunal Legationis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum processerunt; gravemque huiusmodi controversiam in Capitulo Generali anni 1726., cui præfess Nuncius Apostolicus debebat, examinari, resolveri, & omnino extingui suppliciter postularunt.

§. 7. Apostolicus Nuncius, quo omnibus maturius & consultius provideret, in dicto Generali Capitulo, cui præfuit, quatuor Monachos ex qualibet parte, scientia, prudentia, Ordinisque Constitutionum & Legum cognitione polientes, eodem assistente Generali Capitulo, deputavit & designavit, ipsis injungens, ut intra sex mensium spatium congregati utramque Compilationem mature examinant, omniaque dubia & difficultates summo studio inter se conferrent, ut eorum relatione audita, omnibusque rationibus utriusque perpensis, ipse Nuncius Apostolicus, quid in Domino iustum & expediens sibi videretur, resolvere & definire posset.

§. 8. Collationibus inter se factis, Monachi deputati in contrarias iverunt sententias: quatuor antiquam anni 1613., quatuor modernam anni 1716. Compilationem propugnantes tam verbo quam scriptis coram eodem Nuncio Apostolico; qui tandem omnibus utrinque circumspicis, sub die 17. Octobris 1726. definitive pronuntiavit, ut abrogata Compilatione anni 1716., observarentur in Ordine Leges, Constitutiones, & Extravagantes in Compilatione anni 1613., exceptis iis, quæ Sac. Concilio Tridentino, decretis S. M. Clementis VIII., & aliis Constitutionibus Apostolicis, necnon resolutionibus Sacræ Congregationis forent contrariæ; præterea observaverunt decem & novem Capitula, nempe Extravagantes, quæ in Generali abrogatione aliarum reservatæ fuerunt in Capitulis Generalibus anni 1705. 1708. & 1711.: tandem servarentur aliæ omnes Extravagantes, quæ ab anno 1613. legitime & ca-

nonice in nostro Ordine editæ & promulgatæ fuerunt.

§. 9. Decreto Nuncii Apostolici Partes non acquirerunt, sed appellatione interposita ad Sanctam Sedem, controversia cum omnibus actis delata fuit ad Sacram Congregationem EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositam. Itaque in supremo eodem Tribunali diu inter Partes concertatum fuit; sed tandem informationibus tam voce quam scriptis auditis, pleneque discussis; Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Vincentio Tituli Sancti Onuphrii Cardinali Petra, sub die 7. Aprilis 1729. hæc fuit Eminentiss. & Reverendiss. Patrum resolutio -- *Dilata, & ad mentem Eminentissimi Ponentis; ac interim servetur Decretum Nuncii Apostolici.* Mens est, ut fiat nova Compilatio Constitutionum per Eminentissimum Ponentem juxta ipsius votum in sequenti modo expressum. In nova Compilatione ponantur Constitutiones omnes fundamentales, quæ non sint revocatæ, sive oppositæ Sac. Conc. Trid., Constitutionibus Apostolicis; & Resolutionibus Sac. Congregationis; Quæ vero sint revocatæ, ita noviter suppleantur, quatenus revocatio sit in aliqua particula, seu parte, addendo vel minuendo emendetur; quatenus vero revocatio destruat integram Constitutionem, enunciative fiat mentio antiquarum legum in his tantum, quæ sunt decoris Ordinis, sive Monasteriorum; dispositive autem circa eandem materiam fiat Constitutio observanda: Apponantur Extravagantes, quæ continentur in Compilatione anni 1613. in suis locis, dummodo non sint revocatæ. Addantur Extravagantes post dictam Compilationem usque ad moderna tempora in locis opportunis, dummodo non sint revocatæ, ut supra: Adjungantur etiam in suis locis opportunis Capitula 19. publicata sub anno 1705., dummodo non sint contraria Sac. Conc. Trid., & Apostolicis Constitutionibus: Ex Capitulis, Privatis, Rotulis, Actis, aliisque, quæ habentur in annotationibus Compilationis 1613., & in ordinationibus compilationis anni 1716. sumantur aliquæ leges, quatenus necessariae, sive plurimum utiles videantur pro recto gubernio Ordinis, in minori tamen numero possibili juxta arbitrium Eminentissimi Ponentis, & suis locis collocentur; reliquæ vero Annotationes, Rotuli, sive Ordinationes, ut supra, separentur a Codice Constitutionum, & quatenus Capitulum Generale expediens judicaverit, Typis imprimantur in Codice particulari, sub titulo eidem beneviso; cum expressa tamen declaratione in principio libri, quod in eodem contenta vim legis obligativam non habent, sed tantum instructivam & doctrinalem; dummodo tamen non sint contraria Sac. Conc. Trid., Sac. Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, resolutionibus Sac. Congregationis, & Legibus contentis in novissima hac Compilatione: Post factam vero novam Compilationem ipsa referatur in Sacra Congregatione.

§. 10. Mandatis igitur Sac. Congregationis obsequendo, grande huiusmodi opus novæ Compilationis assumptum fuit ab prælaudato Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Petra; atque singulis fere apicibus antiquæ Compilationis anni 1613., alteriusque novæ anni 1716. jugi contentoque studio examinatis & discussis, duobus Monachis Hispanis, qui utrinque jura propugnaturi ad Urbem accesserant, pluries pleneque auditis, atque difficultatibus non paucis ad regulam juris & rationis examinatis; hæc novissima prodijt Compilatio Constitutionum & legum Extravagantium.

Demanda-
to Nuncii A-
post. in His-
pan. facta
compilatio
Extravag.

Ab eodem
recepta
Compilatio
an. 1613.

Appella-
tum hinc ad
S. Sedem.

Decretum
Sac. Con-
greg. Episc.
& Regular.

Nova facta
Compilatio.

§. 11. In hac Compilatione, ut numeris omnibus confurgeret absolutissimum opus, consilium fuit, circa aliquas præsertim Extravagantes, declinandi & respectue declarandi in sensu vel in verbis implexam obscuritatem, supervacua similitudinem, molestam prolixitatem, apparentem contrarietatem, paucis additis vel respectue sublatis. Ordo sive locatio Constitutionum, prout in antiquis Compilationibus disponebatur, servatus fuit; Leges vero Extravagantes, ut potuit, juxta, materias sub ipsis Constitutionibus contentas collocatæ fuerunt ex antiquo more. Et quidem antiquæ Constitutiones desumptæ fuerunt ex prima latina editione anni 1437., ut ex textu originali Monachi audirent vocem primorum Patrum, qua cum ipsis locuti sunt; Leges vero Extravagantes ex actis idioma Hispanico juxta latinam translationem, Partium consensu approbatam, expositæ fuerunt.

§. 12. Hæc igitur novissima Compilatio, quæ ex privato studio ejusdem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Petra processit; deinde eodem referente sedulo examinata & plene approbata fuit a Sacra Congregatione sub die 16. Decembris 1729. cum hoc sequenti Decreto -- Sac. Congregatio EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Vincentio Petra Tituli Sancti Honuphrii, censuit & decrevit: Supplicandum Sanctissimo Domino Nostro pro expeditione literarum in forma Brevis super approbatione Apostolica Compilationis Constitutionum Ordinis Sancti Hieronymi cum suo Prologo, factæ ab Eminentissimo & Reverendissimo Cardinali Petra Ponente de mandato Sacræ Congregationis; itaut Capitulum Generale ipsum Prologum, Constitutiones Extravagantes, aliæque contenta & disposita in eadem Compilatione, mature corrigere & derogare non valeat -- Cæterum ad omnem ambiguitatem tollendam, tam Constitutiones quam leges Extravagantes cum omnibus additionibus & correctionibus suis, sicuti in præsentis Compilatione, pro originalibus habeantur; etiam si non concordent cum aliis Compilationibus vel actis Ordinis, ex quibus desumptæ fuerunt; proindeque ad perpetuam rei memoriam hæc ipsa Compilatio in Archivo Religionis reponatur & caute custodiatur -- Cætera autem omnes & singulæ Compilationes usque nunc factæ nullius in posterum sint auctoritatis legislativæ.

Omnes igitur præclari Ordinis S. P. Hieronymi Monachi enixe animum intendant ad observantiam Constitutionum & Legum Extravagantium, quæ in hujusmodi opere tam provide quam salubriter sunt compilatæ; ut per bona opera certam eorum vocationem faciant, atque Deo propitio, Ordo ipse, ne dum incolumis in Spiritualibus & Temporalibus servetur, sed in melius semper usque in finem Sæculorum procedat.

CONSTITUTIO I.

De electione Patris Generalis Nostri Ordinis, & ad quos dicta Electio pertineat.

§. 13. Antiqua statutum erat Constitutione, ut Prior pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana, Ordinis Nostri Prior, Major, Generalis, & Caput totius Ordinis esset; ejusque Electio ad Monachos Capitulares prædicti Monasterii, & non ad aliquos alios, in solidum, & solummodo pertineret; atque in eodem Monasterio continuo ipse Pater Ge-

neralis residentiam teneret, propterea quod jam dictum Monasterium primum olim fuit, in quo Ordo initium habuit; exindeque propagatus fuit, & quasi in medio aliorum Monasteriorum constitutum erat. Confirmatores autem Electionis prædictæ nequaquam consentirent eligi in Priorem majorem Monasterii Sancti Bartholomæi, qui infra duos menses non posset in eodem Monasterio personaliter interesse, & suo uti officio; itaut aliter facta Electio statim per eos cassaretur, & ad alterius Electionem procederetur.

Quoniam vero Procuratore Generali totius Ordinis, necnon Monasterio prædicto Sancti Bartholomæi de Lupiana auditis, ex Decretis a Sac. Congregatione EE. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, editis, & deinde confirmatis in forma specifica a Ven. Innocentio XI. cum literis Apostolicis in forma Brevis, præ cæteris definitum & resolutum est: ut in posterum Electio Patris Generalis sit faciendæ a tota Religione, non vero a solo Monasterio Sancti Bartholomæi Lupianæ: quodque idem Monasterium possit tantum in Electione concurrere cum ejusdem Prioris & Procuratore, sicut concurrunt cætera alia Ordinis Monasteria. Idem autem Prior Sancti Bartholomæi, a Vocalibus ejusdem Monasterii juxta Generale Ordinis statutum eligendus, Definitor sit perpetuus cum præcedentia supra cæteros alios, & vacante Generalatu Vicarius Generalis usque ad novam P. Generalis Electionem remaneat. Præterea, attenta renunciatione a prædicto Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex rationabilibus causis facta, & a Capitulo intermedio acceptata, etiam ex auctoritate Capitali Generalis Ordinis, super residentia Superioris Generalis in eodem Monasterio Sancti Bartholomæi, in posterum idem Pater Generalis in Collegio Abulensi ejusdem Ordinis resideat, ubi nimirum a Capitulo Generali anno 1684. ejus residentia statuta fuit; prout latius in prædictis literis Apostolicis in forma Brevis continetur.

§. 14. Hinc veteri penitus abrogata Constitutione, perpetuis futuris temporibus exequi & observari inviolabiliter præcipimus & mandamus omnia & singula, quæ in dicto Brevis Apostolico disponuntur. Superior autem Generalis nostri Ordinis non eligatur, nisi talis, de quo verisimiliter præsumatur, quod intra duos menses haberi poterit ejus in Monasterio suæ Residentiæ præsentia personalis ad residendum ibidem, & suo utendum Officio. Aliter vero facta electio statim cassetur, & ad electionem aliam procedatur.

Electus vero canonicè in Generalem nostri Ordinis, quicumque Prior vel Monachus ad acceptandum Officium Generalatus per Definitores possit compelli, de speciali tamen gratia libere ac irrevocabiler cuilibet Priori Domus de Guadalupe, suorum immensitate arduorum negotiorum attenta, concedimus, quod si forte idem Prior in Generalem eligatur, ad acceptandum nullatenus compellatur.

Extravagans I.

§. 15. Obsequendo, ut par est Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, editis, & deinde in forma specifica confirmatis a san. mem. Innocentio XII. in literis Apostolicis in forma Brevis, statuimus & ordinamus; in casu vacationis Officii Patris Generalis durante triennio, quod inter unum & alterum Capitulum Generale intercedere debet, pro Electione novi

Quæ Generalis esse debeat residentia.

Non eligendus Generalis, nisi qui ad duos menses in Monasterio suæ residentie commorari possit.

Qui non cogendi ad acceptandam sui electionem.

Vacante Generalatu non elapso triennio, ad quos Pro-Generales spectet electio.

Superioris Generalis Capitulum Generale hoc tempore intermedio non convocetur; sed solum sexdecim Monachi ex octo designatis Monasteriis dicti Ordinis, Prior nempe & Procurator cuiuslibet eorum, dictum novum Superiorem Generalem, qui vacantis Generalatus Officii tempus, quod usque ad proximum secuturum Capitulum Generale superest, compleat, uti Vocales seu Electores, ad id specialiter deputati, eligant; quodque jus eligendi huiusmodi, rursus eveniente alia simili vacatione, ad alios sexdecim Monachos, Priores pariter & Procuratores respective aliorum octo Monasteriorum Nostri Ordinis spectet: itaut quodcumque similis vacatio contingat, ista alternatio inter Priores & Procuratores quadraginta octo Monasteriorum, quibus noster Ordo constat, per statas vices seu turnos, in huiusmodi Electione intermedia servetur, Turni autem ita perpetuo constituentur.

Turnus Primus.

S. Bartholomæus de Lupiana.
S. Hieronymus Cordubæ.
S. Catharina de Monte Curban.
S. Hieronymus Hispalis.
S. Maria de Prado Vallis Oleti.
S. Maria Martæ Barcinonæ.
S. Hieronymus Matriti.
S. Maria della Esperanza.

Turnus Secundus.

S. Maria de Guadalupe.
S. Hieronymus Vallis Hebron.
S. Maria de la Estrella.
S. Michael Regum.
S. Hieronymus Granatæ.
S. Maria Lucis.
S. Maria Victoriæ Salmanticæ.
S. Maria Pietatis de Benavente.

Turnus Tertius.

S. Laurentius Regius.
S. Hieronymus de Cotalva.
S. Maria de Frex del Val.
S. Anna de Tendilla.
S. Engratia Cæsaraugustæ.
S. Maria Rosarii de Bornos.
S. Isidorus del Campo.
S. Maria de Valdebuño.

Turnus Quartus.

S. Maria de la Sista.
S. Blasius de Villavitiola.
S. Hieronymus de Yuste.
S. Maria de la Murta Valentis.
S. Maria del Parral Segobis.
S. Maria Pietatis de Baza.
S. Maria Vallis de Ezya.
S. Hieronymus de Caravaca.

Turnus Quintus.

S. Hieronymus de Guifando.
S. Maria de la Mexorada.
S. Hieronymus de Espexa.
S. Hieronymus de Zamora.
S. Michael de Monte.
S. Antonius de Porta Cœli,
Collegium Salmanticense.
S. Petrus de la Nora.

Turnus Sextus.

S. Catharina de Talabera.
S. Maria de Arnedilla.
S. Joannes de Ortega.
S. Leonardus de Alba.

S. Maria Remediorum de Barrameda.
S. Michael Angelorum de Alpechin.
S. Maria Gratiarum de Carmona.
S. Hieronymus a Jesu Abulæ.

§. 16. Pro huiusmodi vero Turnorum principio, & successiva ferie ad regulam dirigenda: Primus Turnus incipiat a Capitulo Generali anni 1690. usque ad immediate sequens Generale Capitulum anni 1693.; quo quidem tempore, cum forma Electionis intermedie alterata fuerit; Secundus Turnus nequaquam ab ipso anno 1693. incipiat; sed quidem eodem triennio intermisso, a Capitulo Generali anni 1696., quo iterum reassumpta & confirmata eadem forma intermedie Electionis extitit, usque ad Generale Capitulum anni 1699.; deinceps vero a Tertio Turno de triennio in triennium successive ordine perpetuo Turni predicti sequantur: absolutis vero omnibus sex Turnis, iterum incipiat primus, & succedat quolibet triennio, ut præfertur, sequentes ordine circulari. Quod si in triennio, quod pertinet ad aliquod ex predictis sex Turnis, non succedat vacatio Generalatus, & Capitulum Electionis intermedie, nihilominus tamen pro triennio immediato huiusmodi jus eligendi pertranseat ad Turnum sequentem. Quod si vero vacatio Generalatus duplex succedat in unico triennio, tunc in prima vacatione procedat Turnus juxta ordinem, in altera vero succedat sequens Turnus; itaut unicus Turnus duplicem electionem intermediam nunquam faciat in eodem triennio.

§. 17. Quoniam vero ex Generalium Capitulum Decretis Monasterium S. Hieronymi de Caravaca, quod in quarto Turno comprehenditur, fuit redactum in Vicariam absolutam absque Priore, proindeque in eodem dicto Turno, deficiente Priore & Procuratore predicti Monasterii, sexdecim vocales concurrere ad electionem non possunt, ut in Brevi Apostolico statuitur, sed tantum quatuordecim ex septem reliquis Monasteriis Vocales, duo nempe pro unoquoque, ut supra; obsequendo Decretis Sacræ Congregationis cum oraculo Sanctissimi Domini Nostri precipimus & mandamus, quod in eodem quarto Turno electio intermedia fiat ex quatuordecim vocalibus septem Monasteriorum, donec & quousque idem Monasterium S. Hieronymi de Caravaca ad pristinum statum restitutum cum Priore.

Extravagans II.

§. 18. Si contingat Vocales in electione Patris Generalis, tam in generali quam in dicto intermedio Capitulo celebranda, inter se diffidere, aut electionem minus canonicam fieri, Electio huiusmodi ad sex dumtaxat scrutinia reducatur, hac forma videlicet, ut sit in primo, secundo, tertio, quarto & quinto scrutinii huiusmodi Electio Canonica sequuta non fuerit, duo Monachi, qui plura quam ceteri suffragia sortiti erunt, eligantur, in quos Vocales in sexto scrutinio sua suffragia omnino dirigere teneantur. Quod si nec in hoc sexto & ultimo scrutinio ob paritatem suffragiorum Electio Canonica peracta fuerit; eorum duorum alter, qui prius ad habitum Regularem admissus fuerit, electus intelligi & declarari debet. Attamen si in quinto scrutinio suffragia in diversas personas collata fuerint, pluresque paria suffragia obtinuerint; tunc quoque duo, qui prius similiter quam ceteri ad habitum Regularem admissi fuerint, ex his eligantur. At si quis in hoc quinto superior, alii pares suffragiis extiterint; superiori suffragiis ex his, qui pares sunt, is pariter, qui priusquam ceteri ad habitum predictum ad-

Quid de Monasterio de Caravaca.

Quid agendum, cum Vocales in electionibus inter se diffidere contingerat.

Inæqualitate suffragiorum præferendus, qui sit antiquior in Ordine.

missus

missus fuerit, adjungatur: ut deinde in sexto scrutinio, primo quidem casu in duos ex iis, qui paria suffragia obtinuerunt, sicut præmittitur eligendos; Secundo vero in superiore suffragiis, illique, ut præmissum est adjungendum, omnia electorum suffragia restringi & conferri debeant. Quæ pariter ab eadem Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium approbata, & successivo Brevi Apostolico prædicto confirmata sunt.

Extravagans III.

§. 19. P. Generalis per triennium tantum duret in officio a tempore ejusdem electionis, ejusque expiret officium, statim ac electi & nominati fuerint Definitoribus in Capitulo Generali. Præterea ordinamus, quod Generalis absolutus immediate & successivo reeligari non possit, nisi post novennium vacationis ab eodem officio absoluto; etiam si electus fuerit inter Capitulum & Capitulum, & quolibet brevi tempore Generalis fuerit: Quæ dispositiones ex auctoritate Apostolica firmitatem & robor habent.

Extravagans IV.

§. 20. Non possit eligi in Generalem Monachus aliquis professus ejusdem Monasterii cujus erat professus Generalis immediate absolutus & vacans, nisi intercesserit novennium inter hujusmodi vacationem & dictam electionem: Quod etiam auctoritate Apostolica confirmatum est.

Extravagans V.

§. 21. In scrutinio ad regulanda suffragia electionis P. Generalis in Capitulo Generali simul cum PP. Definitoribus assistant tanquam scrutatores, singuli ex Visitatoribus Generalibus cujuscumque Territorii antiquiores habitu, & in horum absentia alter socius Convistorator. At vero in Capitulo intermedio duo scrutatores ex Vocalibus dicti Capituli eligantur, qui simul cum Patribus, privati Capituli Deputatis, scrutinio, & regulationi suffragiorum intersint, quorum antiquior electionem factam publicare debeat.

Extravagans VI.

§. 22. Patres, privati Capituli Deputati, conveniant ad præsidendum simul per modum unius cum P. Vicario Generali Capitulis Generalibus intermediis cum jurisdictione Præsidum; absque tamen suffragio approbandi vel reprobandi, & quin ob dictum Præsidum titulum vocem activam habeant in dictis Capitulis.

Extravagans VII.

§. 23. In casu, quo eligatur in dicto Capitulo intermedio Generalis professus Monasterii valde distantis, Electores non discedant a Monasterio Sancti Bartholomæi vel ejus circuitu, ultra sex leucarum distantiam: Donec compulsoria transmissa ad Electum citandum per Deputatos privati Capituli, habeatur notitia authentica, dictum Electum suum electioni præstitisse consensum. Qua habita, poterunt Electores ad propria Monasteria redire, ibidem dumtaxat permanentibus dd. privati Capituli Deputatis, ut ad debitum effectum electionem factam perducant, & obedientiam nomine totius Religionis noviter electo Generali præsentialiter præstent. Si tamen electus non acceptaverit, impotensve fuerit pro dicto officio Generalis exercendo, procedant dicti Electores ad novam electionem modo & forma debitis.

Extravagans VIII.

§. 24. De gratia speciali libere concedimus Priori pro tempore existenti Monasterii Sancti Laurentii Regalis, suarum magnitudine occupationum attendita, quod si fuerit electus in Generalem nostri Ordinis, ad acceptandum nullatenus compelli possit.

Extravagans IX.

§. 25. Adsit Vicarius Generalis, qui deficiente persona Patris Generalis per mortem, seu aliter, Ordini nostro præsideat; & hic Vicarius Generalis sit in posterum, non Vicarius (ut hæcenus) sed Prior pro tempore existens Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana: quod decrevit & declaravit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium, & Apostolica auctoritate est confirmatum.

Extravagans X.

§. 26. Sac. Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita statuit & decrevit: quod si contingat Prioratum Monasterii Sancti Bartholomæi quomodolibet vacare, dum Prior ipsius Monasterii, vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet; tunc præsideat Ordini Deputatus Capituli privati, qui loco & sessione cæteros Deputatos præcedit, cum jurisdictione Vicarii Generalis, donec sit facta & confirmata electio Prioris Monasterii S. Bartholomæi, qui munus Vicarii Generalis exercere debet.

Extravagans XI.

§. 27. Pater Vicarius Generalis, Sede Vacante, habeat jurisdictionem & facultatem in negotiis ordinariis Ordinis: videlicet nominandi Confirmatores pro Electionibus, aliisque rebus executivis, ex quarum dilacione oriri potest aliquid damnum aut præjudicium; Et denique omnem facultatem Patris Generalis pro Religionis gubernio in negotiis, Sede Vacante, occurrentibus, eo modo, quo illam habet idem Pater Generalis: Excepto tamen, quod non possit dispensare in Constitutionibus, Mandatis, & Ordinationibus Capituli Generalis, nec contravenire mandatis aut præceptis factis a Patre Generali.

Extravagans XII.

§. 28. Si Pater Generalis mortuus fuerit, alterve vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii; pro adeo brevi tempore Generalis non eligatur, sed Ordini præsideat Generalis Vicarius dictis tribus mensibus juxta formam & limitationes in immediata Extravaganti determinatas & statutas.

Extravagans XIII.

§. 29. P. Vicarius Generalis teneatur convocare & citare Monasteria illius Turni, ad quem spectat electio intermedia P. Generalis, quatenus concurrant ad Capitulum intermedium, electionemque novi Generalis in eo celebrandam infra duos menses a die vacationis Generalatus; ipso tamen Vicario Generali citatione hujusmodi omittere vel renuente, possit & debeat omnino fieri a PP. Deputatis Capituli privati, vel a quolibet illorum in solidum; Qui si fuerint etiam negligentes, fiat dicta convocatio a Priore, vel Vicario Monasterii Villæ Delitiosæ, ut ordinatur in Constitutione 70. Excepto tamen, si Generalatus vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii, quibus præsidere debet Ordini idem Pater Vicarius Generalis, juxta Extravagantem supra immediate positam.

Prior S. Laurentii Regalis si fuerit electus, ad acceptandum compelli nequeat.

De Vicario Generali.

De facultatibus Vicarii Generalis Sede Vacante.

Generalatus officium post triennium expiret, quo absoluto idem reeligari non possit.

Duo successive Generales ex eodem Monasterio non eligendi.

Assistentes in Scrutiniis, qui sint eligendi.

Qui Præsides in Capitulis intermediis.

De electione Patris absentis in Generali.

Extravagans XIV.

§. 30. Eo ipso, quod aliquis Monachus acceperat Episcopatum, vacet Officium Generalatus, aut aliud quodcumque Officium, quod habeat in Ordine.

CONSTITUTIO II.

De tempore, quo durare debent Piores in eorum Officiis.

§. 31. In Officio suorum Prioratum durent dumtaxat per triennium a tempore confirmationis suae electionis computandum omnes Piores Monasteriorum nostri Ordinis juxta literas Apostolicas san. mem. Gregorii Papae XI. nostri Ordinis Fundatoris; ita quod triennio cujuslibet Prioris transacto, ipso facto expiret ejus Officium, & fiat nova electio, prout Monachis illius Monasterii videbitur expedire, ordinationibus, statutis, seu consuetudinibus cujuscumque Monasterii nostri Ordinis, etiam juramento seu quacumque alia munitione etiam Apostolica vallatis, in contrarium editis, factis, vel servatis, non obstantibus quibuscumque.

Extravagans I.

§. 32. De caetero perpetuis futuris temporibus nullus Prior nostri Ordinis possit reelegi immediate in eodem Prioratu, quem terminat: quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Et idem intelligatur de Prioribus Monasteriorum Monialium nostri Ordinis.

Extravagans II.

§. 33. Piores Monasteriorum novorum, quae non habent electionem, vacent in Capitulo Generali, & provideantur a Patre Generali & a Patribus Definitoribus per schedulas secretas datas a Secretario. Non tamen ipsi Piores immediate reelegi possint in eodem Prioratu. Quando vero vacaverint Prioratus Monasteriorum novorum inter Capitulum & Capitulum, provideantur a Patre Generali; Caeterum semper hujusmodi Prioratus conferantur Monachis prudentia & experientia praeditis, qui honori & disciplinae Ordinis Nostri, ut necesse est, in ipsis Monasteriis novis consulant.

Extravagans III.

§. 34. Monasterium de Caravaca non habeat Priorem, nec vocem in Capitulo Generali; sed sit Vicaria absoluta.

Extravagans IV.

§. 35. Piores novarum Domorum, qui in Capitulo Generali eliguntur & providentur, durent in suis Prioratibus usque ad proxime futurum Capitulum Generale, in quo vacent: etiam si propter mobilitatem Dominicae tertiae post Sanctissimum Pascha, in qua celebratur dictum Capitulum Generale, naturale triennium tunc finitum sit, sive adhuc tunc non expiraverit; sicut in Generalatus dignitate fieri solet: Quod auctoritate Apostolica est confirmatum, & observari mandatum.

CONSTITUTIO III.

Ubi, & quando celebrari debet nostrum Capitulum Generale.

§. 36. Generale Capitulum Nostri Ordinis in dicto Monasterio Sancti Bartholomaei de triennio in triennium perpetuo celebretur, quod

teneri incipiat in tertia Dominica post Festum Resurrectionis Dominicae computanda. Ob aliquam tamen legitimam & rationabilem causam, puta famem, bellum, pestem, vel aliam magnam manifestamque causam; possit alibi praedictum Generale Capitulum celebrari ad dispositionem Capituli Generalis, si eodem durante Capitulo; causa hujusmodi pateat, vel rationabiliter praesumatur. Sed si inter Capitulum & Capitulum aliqua de praedictis causis contigerit, vel verisimiliter timeatur, tunc Pater Generalis, & Personae ad tenendum privatam Capitulum assignatae, quas dictus Pater Generalis ad se ob hoc faciat congregari, praedictam possint facere Generalis Capituli mutationem in aliud Monasterium ejusdem Ordinis ad illud per eos assignandum. Aut si forsitan sibi melius videatur, dilatetur per eos dictum Generale Capitulum ad annum sequentem, vel aliud triennium, prout negotiorum necessitas vel utilitas eos adduxerit ordinandum. Non tamen fiat talis dilatio, nisi consentiant quatuor ex his, qui concurrunt in ipso privato Capitulo. Cum vero hujusmodi mutatio seu dilatio facta fuerit, notificetur per eosdem dilatantes Prioribus & Conventibus nostri Ordinis tempore opportuno: Quae Constitutio est approbata auctoritate Apostolica quantum ad locum celebrationis Capituli Generalis.

Extravagans I.

§. 37. In quolibet nostrorum Monasteriorum celebretur Missa Spiritus Sancti ipsa die, qua celebratur in Monasterio Sancti Bartholomaei pro electione Patris Generalis, & Patrum Definitorum; necnon pro negotiis Ordinis in dicto Capitulo ordinandis. Et durante Capitulo generali saltem fiat in Missa collecta & deprecatio post elevationem cum orationibus competentibus, nisi fuerit Festum duplex.

Extravagans II.

§. 38. Tam dignitas & officium Patris Generalis, quam Piores novarum Domorum, Vicitatores, caeteraque alia officia & munera, quae in Capitulis Generalibus providentur, & eligi solent, durent in suis officiis usque ad novi Capituli Generalis celebrationem, quantumcumque dictum Capitulum Generale ex causa pestis, famis, belli, vel similibus, ut in hac Constitutione, prolongetur: Quod auctoritate Apostolica confirmatum, & observari mandatum fuit.

Extravagans III.

§. 39. Piores & Procuratores Monasteriorum magis distantium a Monasterio S. Bartholomaei ad Capitulum Generale venturi a propriis Monasteriis non exeant ante tertium diem Paschae Resurrectionis Dominicae; ut reperiantur in suis Monasteriis pro Hebdomada majori & sanctissimo Paschate celebrandis: Propinquiores vero praebato Monasterio ita moderate accipiant dies pro itinere necessarios, ut sine vagatione ad dictum Capitulum Generale accedant; nec euntes aut revertentes per Curiam Regiam transitum faciant sine licentia specialis Patris Generalis.

Extravagans IV.

§. 40. Si contingat Capitulum Generale in aliud tempus cum quatuor Deputatorum privati Capituli consensu prolongari ob causas in hac Constitutione expressas, si istae, cujuslibet dictorum quatuor Deputatorum judicio,

Non reeligendus Prior immediate post transacta primum triennium.

Qui sint eligendi.

Monasterium de Caravaca sine Priore.

Capitulum Generale cogendum in

De dilatione hujusmodi Capituli.

Missa Spiritus Sancti celebranda in omnibus Monasteriis & Collegiis dicenda.

Officia durent usque ad novum Capitulum Generale.

Quo tempore quis Vocatum e Monasterio exire debeat ad Capitulum Generale accedens.

cessaverint tempore opportuno & sufficienti ad convocandum & congregandum Generale Capitulum, debeat & teneatur Pater Generalis ab ipsis, vel quolibet illorum requisitus, prolongatione facta non obstante, convocare & congregare dictum Generale Capitulum tempore designato in Constitutione celebrandum; Quod si renuerit vel omiserit, a dicti privati Capituli Deputatis possit & debeat convocari, ut tempore præscripto celebretur, ut in Constitutione disponitur.

Extravagans V.

§. 41. Si contingat Generalatum vacare, existente aliqua ex causis in hac Constitutione præscriptis ad dilatandum Capitulum Generale, aut eam ipsius vacationis tempore taliter accidere, quod duæ saltem ex tribus partibus Electorum pro Capitulo intermedio designatorum, eidem interesse debentium, citari & convocari, ad dictumque Capitulum vel per se, vel per suos Procuratores commode accedere nequeant; Pater Vicarius Generalis possit Capitulum privatim congregare, & dictum Capitulum intermedium cum quatuor illius Deputatorum consensu in aliud tempus prorogare valeat. Verum si duæ prædictæ Electorum partes ex tribus, personaliter vel per suos Procuratores commode ad dictum Capitulum accedere possint, prædicta causa non obstante, Capitulum intermedium omnino convocetur, & per Electores præsentis die præfixo ad electionem Patris Generalis debite procedatur.

Extravagans VI.

§. 42. Expensæ necessariæ ad celebrandum Capitulum Generale subministrari debeant a Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex redditibus Præstimonii de Utrera, quod ad hunc effectum clar. memor. Cardinalis Ostiensis cum Brevis san. mem. Nicolai V. Ordini nostro aggregavit. Si autem ad hujusmodi expensas ministrandas d. Præstimonii redditus insufficientes fuerint, ab omnibus Ordinis Monasteriis pro rata suppleantur, computando expensam diurnam cujuscumque Monachi Capitularis cum famulo & equitatu octo regales cum dimidio monetæ Castellæ, sicut decretum & mandatum est a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO IV.

De electione & officio Procuratoris Capituli Generalis.

§. 43. Singuli Priores Monasteriorum nostri Ordinis cum singulis Procuratoribus suorum Conventuum personaliter veniant ad Generale Capitulum celebrandum; hujusmodi autem Procuratorem quilibet Conventus de magis idoneis & discretioribus suæ Domus per viam scrutiniî eligendo constituat: ita quod ille, qui plures numero, quam alius, voces habuerit, Procurator illius Monasterii habeatur, licet in eo major pars Capituli non concurrat. Quod si duo vel plures æquali numero voces habuerint, unius eorum per Priorem acceptetur electio, qui secundum suam conscientiam magis idoneus & discretior videatur. Idem autem Procurator socius sit Prioris ad Capitulum venientis; Alioquin nisi Priores a veniendo, & Conventus a mittendo Procuratores hujusmodi legitimo impedimento excusentur, vice illa in Generali Capitulo careant voce sua, nec alteri eam possint committere; & nihilominus ad ejusdem Capituli arbitrium puniantur. Si verò Prior aliquis infirmitate, seu alia justa causa, impediatur venire, cau-

sas hujusmodi per suas literas insinuet Capitulo Generali, suumque Procuratorem constituat, qui vicem suam teneat in ipso Capitulo. Similiter etiam Conventus non valens commode Procuratorem de suis Monachis designare, Procuratorem deputer aliquem Ordinis Monachum. In nullo tamen casu ultra tres Personas, computato Priore, de una & eadem Domo ad Generale Capitulum licebit admittere; nec quisquam ibidem duas possit voces habere, etiam si plurium Procurator existat; liceat autem sibi unam, quam maluerit prædictarum vocum eligere. Priores autem & Conventus legitime impediti, nisi Procuratores ad Capitulum miserint, ut præfertur, ad arbitrium ejusdem Capituli puniantur. Priores autem, & Procuratores hujusmodi ante Sabbatum, prædictam tertiam Dominicam post Pascha immediate præcedens, S. Bartholomæi Monasterium intrare non debent. Sane ad Capitulum Generale Procurator nullus admittatur, nisi professus & in Sacris Ordinibus constitutus; De cujus utique Procuratoris electione sive constitutione idem Conventus Generali Capitulo fidem faciat per suas patentes literas, nominibus aliquorum Monachorum de eligentibus roboratas, & conventuali sigillo munitas. In quibus quidem literis non est opus hujusmodi potestatem ad longum exprimere; sed sufficit constare Generali Capitulo, quod talis est Procurator talis Conventus ad idem Capitulum destinatus. Tenor quoque hujusmodi potestatis fiat in forma sequenti:

Noverint Universi, quod in Monasterio N. Diocesis N. Ordinis Monachorum S. Hieronymi, die N. mense N. anno a Nativitate Domini &c. omnes & singuli Monachi ejusdem Monasterii professi in Sacris constituti constitutum & ordinatum nostrum certum & speciale Procuratorem Patrem N. Presbyterum ipsius Monasterii ad omnia & singula faciendâ, tractandâ, consentiendâ, firmandâ: seu dissentiendâ, sive revocandâ, quæcumque fuerint exponendâ, dicendâ, tractandâ, examinandâ seu definiendâ in Capitulo Generali per Priores & Monachos ejusdem Ordinis, tenendo isto anno præsentis in Monasterio Sancti Bartholomæi dicti Ordinis, quæ Generalem statum seu utilitatem totius Ordinis tangant, seu concernere quomodolibet poterunt; etiam, quoties fuerit opportunum ad substituendum alium Procuratorem nostri Ordinis professum in Sacris constitutum ad omnia & singula supradicta; & quia prædicta vera sunt, rogavimus Monachos infrascriptos in Sacris constitutos, quatenus literas hujusmodi suis nominibus roborarent; quasque sigillo dicti Conventus fecimus sigillari.

§. 44. Præfati autem Priores & Procuratores nomine & vice suorum Monasteriorum potestatem habeant consentiendi, seu contradicendi quibuscumque in Generali Capitulo dicendis, tractandis, & agendis ad communem statum Ordinis pertinentibus. Nullatenus tamen iidem Procuratores habeant potestatem consentiendi, quod duratio Prioratum quomodolibet ultra triennium protendatur; quin potius pro expresse prohibitis, immo pro veris contradictoriis habeantur, nisi super hoc eis in suis procuratoriis expressa & specialis fuerit attributa potestas sive facultas. Cæterum Procurator impeditus Generali Capitulo interesse, alium ad illud substituat loco sui, nisi substituendi potestas expresse sibi fuerit in Procuratorio denegata. Quovis etiam casu hi, qui non venient ad Generale Capitulum, per suas patentes literas statum suorum Monasteriorum tam spirituales quam temporales ipsi Capitulo intimare non differant; & Priores

Non ultra tres personas de qualibet Domo liceat in Capitulo admittere.

Tenor mandati procuratoris.

Facultates Priorum, & Procuratorum in hujusmodi Capitulis.

Procuratoribus legitime impeditis alium sui loco substituere posse declaratur.

A quibus faciendæ sint expensæ Capituli Generalis.

humiliter misericordiam, hoc est, ab onere suorum Prioratum absolutionem exposcant.

Extravagans I.

Monasterii Monialium, quilibet locus denegatur.

§. 45. Priorissæ & Monasteria Monialium nostri Ordinis, etiam per Procuratores, voce careant in Capitulo Generali; per Procuratores tamen Monasteriorum Priorum, qui illarum curam habent, negotia, quæ in Capitulis Generalibus agere velint, transmittant.

Extravagans II.

Priores præsentibus esse debent electioni Procuratorum Capituli, dandique ei commissionibus.

§. 46. Priores non habent Votum in electione Procuratoris pro Capitulo Generali; Veruntamen sint præsentibus ipsius electioni, ut in Constitutione disponitur; & post factam electionem, ipsi Priores pariter præsentibus sint, & audiant commissiones, quas Vocales capitulariter dicto Procuratori imposuerint; quia si contrarium fiat, multa oriri possunt inconvenientia & controversia.

Extravagans III.

Pro Monasteriis, in quibus Prioratus vacaverit, nec Vicarius, nec ejus Procurator admittendus.

§. 47. Si in aliquo Monasterio vacaverit Prioratus tempore Capituli Generalis, Vicarius non possit venire, nec mittere alium Procuratorem ad Capitulum Generale, quam illum dumtaxat, quem elegerit Conventus. Idipsum in Capitulo intermedio servari debeat, si aliquod Monasterium Turni, ad quem spectat electio, Priore caruerit tempore ipsius celebrationis.

Extravagans IV.

Vicarius eligi nequeat in Procuratorem Cap. Gen.

§. 48. Vicarius non eligatur in Procuratorem Capituli Generalis.

Extravagans V.

Procuratores Conventuum, non nisi mandata suorum Capitulum afferre possint.

§. 49. Procuratores Conventuum, qui venient ad nostrum Capitulum Generale, non proponant nomine suorum Conventuum, quod a Personis particularibus fuerit eis injunctum, & commendatum; & quod a suis Conventibus illis fuerit commissum, afferant in scriptis subscriptum a majori parte dicti Capituli. Poterunt tamen portare Epistolas, & Memorialia Personarum particularium eis mandata & commissa ad Definidores, absque eo, quod necesse sit, ut a suis Prioribus signentur.

Extravagans VI.

Qui possint eligi Procuratores a Prioribus impeditis.

§. 50. Procuratores deputandi a Prioribus impeditis venire ad Gener. Capitulum, vicem & vocem ipsorum in eo habituri, ut in Constitutione disponitur, necessario constituantur, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, vel ex Monachis, qui Priores aut Visitatores Definidoresve Generales extiterint, & quorum Monasteria tres Personas & voces pro dicto generali Capitulo prius deputatas non habeant.

Extravagans VII.

De Exgeneralibus, eorumque privilegiis.

§. 51. Omnes Patres Exgenerales possint personaliter interesse Capitulis tam Generalibus quam intermediis; in eisque votum activum & passivum habere, tam in electione Patris Generalis, quam in reliquis in dictis Capitulis faciendis: Dummodo quoad votum passivum subjecti sint legibus & Extravagantibus, quibus ceteri Monachi nunc subiciuntur, & imposterum subjecti erunt. Ceterum vox dd. PP. Exgeneralium minime computetur in numerum, quæ concurrere possunt ad Generale Capitulum ex hac Constitutione; sed præter duos aut tres Monachos, qui ad dicta Capitula Generalia, & intermedia respective concurrere

possunt ex quolibet Monasterio; omnes etiam Exgenerales ejusdem Monasterii professi concurrant, & vocem habeant; dummodo personaliter dd. Capitulis interveniant; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum.

Extravagans VIII.

§. 52. Priores & Procuratores, ad Capit. tam Generalia quam intermedia convenientes, veniant & accedant sumptibus & expensis Monasteriorum illorum, quorum voces in dictis Capitulis habent: Patres vero Exgenerales expensis Monasteriorum suæ professionis.

Extravagans IX.

§. 53. Vocales Capituli intermedii, five Priores five Procuratores existant, infirmitate seu alia justa de causa impediti, possint Procuratores constituere, suas vices & voces habituros in dicto Capitulo; prout hæc Constitutio disponit de Prioribus & Procuratoribus Capituli Generalis; dummodo causam prædictam per suas literas Capitulo prædicto notificent: Constituuntur vero Procuratores Personæ habentes qualitates & condiciones requisitas per suprapositam Extravagantem: Nulliusque Monasterii ultra duas voces admittatur tertia in dicto Capitulo intermedio.

Extravagans X.

§. 54. Monachi eligendi in Procuratores Capituli Generalis Monasteriorum Professionis, & Collegiorum nostrorum, necessario habere debeant licentiam alicujus Ordinarii Diocesani ad audiendas Confessiones, & etiam viginti annos completos ab Habitu receptione; nisi Lectores Theologiae Scholasticæ fuerint, qui post decem annos completos ab Habitu recepto, ad habendam in Capitulo vocem requisitos, in tales Procuratores eligi poterunt. Eligendi vero in Procuratores Capituli Generalis novarum Domorum sint præcise vel ex Visitatoribus Generalibus actualibus, non tamen ejusdem Territorii, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, aut Regiæ Majestatis Prædicatoribus, vel ex Monachis, qui prius Priores vel Definidores, aut Visitatores Generales extiterint.

Extravagans XI.

§. 55. Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis electionis juxta morem eligantur mensibus Novembris & Decembris immediatis ante dicti Capituli celebrationem; Ad quorum electiones Priores Monasteriorum eligentium omnes Vocales intra duodecim leucas a suis Monasteriis quomodolibet commorantes, die & hora electionis assignatis, citare debeant; & postquam factæ fuerint electiones, notificare teneantur P. generali Procuratorem electum, diemque & horam suæ electionis.

Extravagans XII.

§. 56. Si contingat tempore electionis Procuratoris Capituli Generalis Prioratum alicujus nostrorum Monasteriorum quomodocumque vacare, illius Vicarius non habeat vocem in dicta electione; illam tamen debeat habere ad eligendum alterum ex duobus, inter quos sint æqualiter divisa Electorum suffragia. At vero non vacante Prioratu, sed absente Priore ab aliquo Monasterio tempore dictæ electionis, Vicarius ex commissione Prioris electionem prædictam celebrans, vocem suam habeat in illa; postquam pariter in æqualitate suffragiorum eligere alterum ex duobus, qui sint pares suffragiis. Quod idem in reliquis actibus

Priores, & Procuratores, ejus expensis accedere debeant.

De Procuratoribus Vocalem Capituli intermedii, eorumque facultatibus.

Conditiones requirendæ in eligendis in Procuratores Cap. Gen.

Tempus electionis Procuratoris Cap. Gen.

Vicarius Monasterii vacante Prioratu hæc in electione vocem non habeat.

Habest vero si tantummodo Prior sit Abbas.

Capitularibus ex commissione Prioris absentis, a Vicariis nostrorum Monasteriorum celebratis, pariformiter observetur.

Extravagans XIII.

§. 57. Ex concordia & concessione totius Ordinis Procurator Capituli Generalis Collegii Salmantini B. Mariæ de Guadalupe debeat eligi necessario ex Monachis professis ipsius Monasterii de Guadalupe: nec dicti Procuratoris vox & Persona computari debeat inter tres Personas & voces, singulis Monasteriis a Constitutione concessas, quas ultra d. Procuratoris vocem prædictum Monasterium insuper habere possit & valeat.

Extravagans XIV.

§. 58. P. Generalis prima die Capituli juxta stylum & morem, nominet unum ex Prioribus, alterumque ex Procuratoribus habilitioribus & discretioribus, qui omnia mandata Procuratorum ad Capitulum venientium diligenter examinent, illorumque legitimitatem recognoscant, examenque & recognitionem hujusmodi, atque inde sequuta, legitimisque Vocales ad Capitulum concurrentes, in eoque vocem habentes, postea in prima sessione Capituli Generalis exacte & fideliter referant.

CONSTITUTIO V.

De Sede Priorum & Procuratorum in Capitulo Generali.

§. 59. Certam sessionem sive locum in Generali Capit. teneat quilibet Prior vel Monachus Procurator secundum antiquitatem fundationis Monasterii, cujus Prior vel Procurator existat. Volumus tamen, quod Procuratores Priorum cunctos Procuratores Conventuum in sessione præcedant. De gratia tamen speciali multis ex causis rationabilibus statuimus & concedimus, quod Monasterium Sanctæ Mariæ de Guadalupe nostri Ordinis Tololanæ Diœcesis in omnibus & per omnia prærogativas & libertates, vocem & locum in quibuscumque actibus in Ordine nostro habeat, ac si ante omnia Monasteria ipsum post Monasterium S. Bartholomæi fuisset immediate fundatum.

Extravagans I.

§. 60. Vicarius S. Bartholomæi, & Hebdomadarius præcedant in Refectorio omnes Procuratores Capituli Generalis; atque absentibus Definitoribus sedeat Vicarius in mensa principali, & signum faciat cum campanula, in Choro vero Hebdomadarius sedeat in sede ad ipsum pertinente; Vicarius autem in diversis sedibus sedeat, attenta qualitate & præcedentia Prælatorum & Personarum ibi præsentium, faciatque signa de more consueto.

Extravagans II.

§. 61. Volens nostra Religio gratiis & favoribus, a Rege Nostro Philippo Secundo acceptis, se gratam ostendere, concessit Regio Monasterio Sancti Laurentii a Majestate Sua fundato sedem & antiquitatem immediate post Monasteria Sancti Bartholomæi, & Beate Mariæ de Guadalupe; itaut Sedes Prioris Sancti Laurentii sit secunda in Choro ex parte Vicarii post Priorem Sancti Bartholomæi.

Extravagans III.

§. 62. Ex Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium decreto, quod cum Apostolico Brevi est confirmatum, Prior Sancti Bartholomæi præcedat in omni loco omnibus Prioribus Ordinis nostri.

Extravagans IV.

§. 63. In præcedentia & sessionibus Capituli Generalis servetur hic ordo, videlicet: Generalis immediate absolutus & vacans statim post Definidores omnibus præcedat in cunctis locis, quibus Ordo fuerit congregatus. Deinde immediate post illum Patres Ex-Generales ante omnes Priores secundum suam in Generalatu antiquitatem. Post Priores actuales, Priores absoluti Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Beate Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii Regalis. Omnes Visitatores Generales secundum cuiusque Territorii classem & antiquitatem; Subinde PP. Lectores Jubilati, quibus succedant Procuratores Priorum absentium, & immediate post illos Procurator & Secretarius Generalis ante omnes Monasteriorum Procuratores; prout hætenus de more servatum est.

CONSTITUTIO VI.

Quod Visitatores Generales eant ad Capitulum, & Speciales mittant informationem suam.

§. 64. Visitatores Generales triennii proxime præteriti veniant omnino ad sequens Capitulum Generale. Idem etiam de Visitatoribus particularibus fiat, si specialiter per Patrem Generalem fuerint evocati. Qui quidem omnes Visitatores permittantur interesse Capitulo Generali; nullam tamen vocem in eo habeant, nisi Priores vel Procuratores existant; licet possint loqui quidquid sibi bene videbitur, Visitatores vero particulares, qui non venerint, Definitoribus per suas literas plenam suæ Visitacionis informationem, quemadmodum Visitatores Generales facere debent præsertim quoad misericordias Priorum, & status, reparationemque Monasteriorum, mittere teneantur.

Extravagans I.

§. 65. Prima die, qua ingrediuntur Capitulares Monasterium S. Bartholomæi, Visitatores Generales Castellæ, unusque ex Deputatis Capituli privati a Patre Generali designandus, faciant scrutinium inter Priores & Procuratores, qui veniunt ad Capitulum, si forte interfuerint subornationes, dona, aut promissiones pro electione Definitorum, & futuri Generalis; & quos delinquentes invenerint, juxta nostras Constitutiones puniant & castigent.

Extravagans II.

§. 66. Eadem die Pater Generalis assignet duos ex Privati Capituli Deputatis, qui post meridiem visitent Visitatores Generales, & audiant querelas, siquæ contra illos proclamantur, aut inventæ fuerint: Processus vero servetur, tradaturque Definitoribus futuris, ut determinant tantum, & declarent illos habiles aut inhabiles ad electionem Generalis; alia vero, si quæ fuerint, definienda serventur post electum & confirmatum futurum Generalem.

CONSTITUTIO VII.

De electione, & facultate Definitorum.

§. 67. Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, successively confirmatis Brevi Apostolico, supra Constitutione prima enuntiato, obtemperantes declaramus: Priorem pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi Definitorum perpetuum cum præcedentia supra ceteros Priores;

Procurator Capit. Generalis Collegii Salmant. ex Monachis Monasterii ejusdem eligendus.

A Generali vero prima die Capituli eligendi duo qui examine mandata Procuratorum.

Procuratores Priorum ceteros Procuratores præcedant.

Excipitur Procurator Monasti de Guadalupe.

De officio & sessione Vicarii, & Hebdomadarii Sancti Bartholomæi.

Cessio Prioris Monasti Sancti Laurentii.

Præcedentia Prioris Sancti Bartholomæi super ceteros Prioribus.

Ordo servandus in sessionibus.

Scrutinium inter Priores & Procuratores prima Capituli die faciendum, ad removendas subornationes &c.

Prior S. Bartholomæi Definitor perpetuus.

Modus electionis Definitorum faciendæ.

Definitorum facultates.

Generalis facultates durante Capitulo expriment.

Quamobrem in posterum, non octo, ut antiquitus, sed septem dumtaxat Personæ in Definitoribus Capituli Generalis, quarum tres tantum sint Priores, & quatuor Monachi ex Procuratoribus Monasteriorum in eodem Capitulo existentes, ab illis, qui in eodem Capitulo vocem habent, sine Personarum & Nationum acceptione ante omnia eligantur. De Monasterio autem Sancti Bartholomæi, ultra Priorem & Procuratorem ejusdem Monasterii, poterunt Electores, si velint, eligere Definitorum Monachum aliquem professum ipsius Monasterii; dummodo tamen sit Persona notabilis & discreta, in numero dictorum quatuor Monachorum Procuratorum computandum. Quæ quidem electio Definitorum fiat hoc modo: Assignentur & dentur in publico per majorem partem Capituli tres Scrutatores, qui prius vota sua, deinde singulorum omnium votum habentium secreta recipiant. Quibus receptis, & facta inter se collatione secreta solius numeri eligentium, Personas quoque eligentes nullatenus tempore aliquo declarando, unus ex eisdem scrutatoribus omnes electos in Definitoribus statim & publice in generali Capitulo publicet: quorum illi sint Definitoribus, in quos plura eligentium vota, non totius Capituli, sed respectu partium minorum, concurrerint. Si tamen in numero pari circa aliquos vota concurrerint Electorum, tunc ille Definitor existat, quem Scrutatores ipsi vel duorum in Definitoribus, tamquam magis idoneum, declaraverint assumendum; super quo ipsorum conscientiam oneramus. Causa quoque rationabili nos movente, Nostris Monasteriis infra ditionem Serenissimi Domini Regis Aragonum constitutis de gratia speciali concedimus, quod ex aliquo eorumdem Monasteriorum unus Prior vel Monachus, qui respectu Priorum & Monachorum suæ propriæ Nationis in Definitoribus electorum plures, ut supra præmittitur, voces habuerit, in Definitoribus quolibet generali Capitulo eligatur; etiam si in eum pauciores voces, quam in singulos Priores & Monachos Nationis Castellæ ad officium prædictum electos, concurrant. Hi autem septem Definitoribus (ut præfertur) electi cum Priore Sancti Bartholomæi, qui est de per se, & Pater Generalis una cum ipsis, habeant in negotiis particularibus omnimodam & plenam potestatem ordinandi, statuendi, diffiniendi omnia & singula, quæ secundum Deum, & nostri Ordinis observantiam utiliora esse viderint, in eodem Capitulo, ordinanda, statuenda, diffinienda. Ea vero, quæ per eos vel majorem partem ipsorum fuerint ordinata, statuta, vel diffinita, sine contradictione aliqua inter Personas, quas tangit negotium, inviolabiliter observentur. Nullatenus tamen possint Definitoribus absque consensu ejusdem Capituli Statuta, Constitutiones vel Ordinationes de novo facere, sive jam facta tollere vel mutare; nec aliquam dispensationem perpetuam contra hujusmodi statuta concedere. Cæterum prædicta Definitoribus potestas, nisi in aliquibus casibus multum arduis, & causa magna, quæ per prius toti generali Capitulo vel ipsius duabus partibus multum evidens & perutilis videatur, nullatenus possit tolli eisdem.

§. 68. Verum finito generali Capitulo nullo modo prædicta potestate utantur, nisi in aliquibus casibus & certis diebus immediate Capitulum ipsum sequentibus potestas aliqua per idem Capitulum eisdem specialiter concedatur. generali quoque durante Capitulo, Pater Generalis ampliores potestates non habeat, quam habet unus Definitorum, nisi in foro conscientiarum; possit tamen aliquid quasi in-

terloquendum dicere in rebus modicis, in quibus nulla videbitur dubitatio. Præterea, dum publica tenebitur Capituli Generalis audientia, Pater Generalis, & Definitoribus, nullo alio inter eos sedente, contigui sedeant, observato inter eos ordine, qui servatur in sessione Capituli Generalis. Verum quidquid fuerit per Patrem Generalem & Definitoribus ordinandum, statuendum, vel definiendum, seu determinandum, ante per aliquem ad hoc designatum in publica audientia totius Generalis Capituli proponatur; nisi talia sint, quæ ibidem non deceat publicari. Quæ autem fuerint per eisdem ordinata, statuta, diffinita, seu determinata, ultima die Capituli in eadem audientia per Patrem Generalem seu per aliquem Definitorum, quem ipse assignaverit, perlegantur. Omnia vero, quæ in Capitulo generali fuerint tractata, dicta, seu determinata, in secreto penitus teneantur, donec ipsum Capitulum sit finitum. Si tamen talia sint, quæ utilitas petat, seu honestas admonet, ut in notitiam multorum non veniant; nullatenus aliquibus temporibus revelentur. Qui autem contrarium fecerit, debite puniatur.

Extravagans I.

§. 69. Non possint eligi in Definitoribus Capituli Generalis, neque Patres Capituli privati immediate præcedentis deputati, neque aliquis omnium Visitationum Generalium suam Visitationem in dicto generali Capitulo terminantium; qui similiter non poterunt eligi in Deputatos Capituli privati triennio suæ Visitationis. Nec denique ullus ex Definitoribus Capituli Generalis immediate præteriti; ut suorum munerum & officiorum possint residentia subijci, & rationem reddere. Quæ omnia a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium sunt approbata, & observari mandata.

Extravagans II.

§. 70. Ex Professis unius & ejusdem Monasterii non possit esse, nec eligi, nisi unus solummodo Definitor; neque Prior & Procurator unius Monasterii, quamvis diversorum Monasteriorum Professi, in Definitoribus simul eligi pariter valeant. Quoad Monasterium vero Sancti Bartholomæi remaneat in suo vigore & vi, Constitutionis dispositio; nempe quod ultra Priorem & Procuratorem eligi possit in Definitoribus alter Monachus dicti Monasterii Sancti Bartholomæi, qui sit Persona notabilis & discreta, loco & numero unius Procuratorum in Definitoribus eligendorum; prout in ipsa Constitutione disponitur.

Extravagans III.

§. 71. Definitoribus Capituli Generalis non possint in eo eligi in Visitatores Generales, nec exeant a Definitorio provisi aliis officiis & muneribus præter illa, quibus gaudebant, quando Definitoribus electi fuerunt; poterunt tamen eligi in Deputatos Capituli privati. Hoc idem observetur in Capitulo privati Deputatis, videlicet, ut de aliquo officio provideri non possint in eodem Capitulo.

Extravagans IV.

§. 72. Procuratores Definitoribus habeant votum in electione Priorum Domorum novarum, cum non possint exire a Definitorio aliis officiis provisi, sed dumtaxat cum eisdem, quibus ante electionem perfruebantur.

Extravagans V.

§. 73. In sequenti Sabbato post electum & confirmatum Patrem Generalem, totus Ordo celebret Missam solemnem Defunctorum pro Catholico Rege Philippo II. felicis memoriz.

De publicatione Statutorum per Generalem & Definitoribus.

Qui excludantur ab officio Definitorum.

In quolibet Monasterio unus tantum Definitor eligi possit.

Definitoribus Cap. Gener. alio novo officio eo in Cap. gaudent non possint.

Missæ pro Philippo II. celebranda.

Extra-

Extravagans VI.

§. 74. Procurator Monasterii S. Bartholomæi non sit Diffinitor ex necessitate; sed poterit eligi, si Electoribus id convenire videbitur: sicut declaratum fuit a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

Extravagans VII.

§. 75. Ad regulanda suffragia Electionis Diffinitorum sint Scrutatores, & assistant simul cum Præsede Capituli Pater Generalis immediate absolutus ac omnes & singuli Visitatores Generales; Aliquo vero vel aliquibus illorum deficientibus, subrogetur vel subrogentur Deputati Capituli privati secundum suorum Monasteriorum antiquitatem. Visitator antiquior Castellæ publicet & nominet Electos in Diffinitores, & in absentia illius Socius Convistorator, & in utriusque defectu, subsequens Visitator antiquior.

Extravagans VIII.

§. 76. Eligendi in Diffinitores debeant ad minus exitisse vel Priores, vel Visitatores Generales, sive Lectores Jubilati, sive Prædicatores Regiæ Majestatis cum exercitio, vel Deputati privati Capituli.

CONSTITUTIO VIII.

Quæ ordinationes habebunt vim legis in nostro Ordine.

§. 77. Tunc censeantur omnino firma quæcumque ordinationes vel statuta, in Generali Capitulo facta, cum a duobus proxime sequentibus Capitulis expresse revocata non fuerint; interim tamen plenarie observentur. Idem quoque censemus de quacumque dispensatione, ad relaxationem rigoris Ordinis pertinente, alicui Monasteriorum, seu Personæ Ordinis per Capitulum Generale concessa vel concedenda. Tamen libertates & prerogativæ Monasterio Sancti Bartholomæi, in primo Generali Capitulo concessæ, ita inviolabiliter serventur, prout commutata & elargitæ ipsi sunt ex Decretis Sacræ Congregationis, successivo Brevi Apostolico confirmatis.

Extravagans I.

§. 78. Ut omnis imposterum dubitatio in nostrarum legum creatione & observantia tollatur, Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, statuit & decrevit, quod perpetuis futuris temporibus Pater Generalis & Diffinitorium teneatur omnino proponere ordinationes vel statuta, quæcumque in nostro Generali Capitulo facta, in duobus aliis proxime sequentibus Capitulis Generalibus; Et nisi, sicut præcipitur, proposita fuerint, hujusmodi statuta & ordinationes vim obligativam amittant.

§. 79. Propositione facta, quæ revocata & reprobata fuerint cum majori parte suffragiorum per secretum scrutinium, prorsus extincta remaneant; quæ vero similiter approbata & confirmata fuerint in secundo immediate sequenti Capitulo Generali, sine ulla intermissione observentur; atque iterum proponantur in tertio proxime sequenti Capitulo Generali, in quo si ita pariter approbentur & confirmentur, omnino firma sint, & in legem Extravagantem transeant.

§. 80. Si vero Capitulum Generale in secunda vel tertia propositione expediens judicaverit, aliqua statuta & ordinationes, in præce-

dentibus Capitulis facta, diuturniori tempore esse probanda, ut ad legem Extravagantem cleventur; sive censuerit, quod aliqua statuta vel ordinationes observentur absque eo, quod teneatur in proxime sequentibus Capitulis procedere ad formandam legem Extravagantem; tunc eadem statuta vel ordinationes innovare, seu de novo facere poterit; atque ita noviter facta vim obligativam tantum habeant usque ad proximum sequens Capitulum Generale: atque in actis Capitularibus describantur & publicentur. Nunquam vero in legem Extravagantem transeant, licet pluries fuerint similiter innovata, nisi ulterius approbentur & confirmentur in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra; Atque ita Sacra Congregatio perpetuo & inviolabiliter servari mandavit, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Extravagans II.

§. 81. Firmam vim legis tantum habeat, quod disponitur & ordinatur in nostris Constitutionibus, Extravagantibus, & Ordinario: Rotuli vero Capituli Generalis & privati vim obligativam habeant & observentur, quousque publicentur in Monasteriis Rotulus Capituli Generalis proxime sequentis: Literæ vero Visitorum Generalium usque ad Visitationem Generalem immediate sequentem observari debeant sub pœnis, in illis contentis.

Extravagans III.

§. 82. Declaratio nostri Ordinis legum pertineat ad N. Capitulum Generale, aut ad privatum, vel ad P. Generalem infra triennium inter Generale & Generale Capitulum, qui consulatur, si aliquod dubium occurrat, & interim declaratio Prioris observetur. Nullæ tamen declarationes vel interpretationes nostrarum Constitutionum & Extravagantium, a Capitulo Generali factæ, vim legis Extravagantis habeant & assument, nisi in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra propositæ, & confirmatæ fuerint.

Extravagans IV.

§. 83. Patribus Generalibus absolutis exemptiones sequentes conceduntur.

Primo. In toto nostro Ordine quilibet Sacerdos duas celebret Missas pro singulis illorum ex hoc sæculo decedentibus; Qui vero Sacerdotes non fuerint, Missarum æquivalentiam, ut dicitur, nempe Vesperas cum Nocturno & Laudes Defunctorum dicere debeant.

Secundo. Liberi sint & exempti ab onere Missarum communitatis, & a quocumque alio officio, præterquam Prioris aut Deputati.

Tertio. Assistere Choro, nisi fuerint Priores, non teneantur.

Quarto. Ad Capitula Generalia & Intermedia possint personaliter convenire, in eisquæ vocem activam & passivam intervenientes habere.

Quinto. In omnibus locis præcedant quibuslibet Monachis & Prioribus Ordinis, excepto Priore, cui subsunt & Visitoribus generalibus vel specialibus, Confirmatoribusque in actu visitationis, & confirmationis Monasteriorum, ubi resideant.

Sexto. Possint tam ad prædium, quam ad cenam in communi Refectorio Conventus, vel in designato pro Infirmis comedere, vel ubi ipsis magis commodum fuerit; & in Refectorio communi in mensa principali sedere, vel ubi ipsis magis commodum videatur.

Septimo.

Procurator S. Bartholomæi non necessario Diffinitor.

De suffragiis, & Assistentibus electioni Diffinitorum.

Conditiones requiritæ ad pallivam Diffinitoris electionem.

Ordinationes a duobus leg. Capitulis confirmandæ.

Exceptiis, quæ sunt pro Monast. Sancti Bartholomæi.

Ac omnino proponendæ.

Si approbentur in tertio in legem Extravagantem transeant.

Si tamen in aliquo ex his Capitulis factus non fuerit statutum.

De Rotulis Capit. Gen.

Et Literis Visit. General.

Exemptiones PP. Generatum absolut.

Septimo. Iphis designetur socius in necessariis ministraturus tam in cellis, quam extra Monasterium progredientibus.

Octavo. Eorum cella eodem modo ac cella Prioris sit privilegiata; & insuper ingredi possint in alias cellas cum omnibus associatis.

Nono. Si in propriis suæ Professionis Monasteriis commorentur, in communi Refectorio, sicut Persona Prioris tractari debeant; extra illud vero tam ad prandium quam ad cenam extraordinarium ipsis tribuatur: Et insuper egressuris a Monasterio sociis & mulæ pro ipsis parentur, ut decore & auctoritate debitis a Monasterio egrediantur.

Extravagans V.

Exemptiones Lectorum.

§. 84. Patribus Lectoribus actualiter legentibus, & Jubilatis exemptiones sequentes conceduntur.

Primo. Ad onus Missarum pro Communitate non teneantur.

Secundo. Ad nullum officium in tabellis communibus designentur.

Tertio. Gaudeant, & vocentur titulo Paternitatis.

Quarto. Eorum cellæ sint jubilatae, & ingredi possint in aliorum Monachorum cellas, horis silentii exceptis; præterea ipsis designetur socius pro assistentia in dictis cellis.

Quinto. Choro assistere non teneantur, nisi in Festis principalioribus, a Priore secundum consuetudinem Monasterii celebrandis; in quibus, primis & secundis Vesperis, Processioni & Missæ intervenire debeant. Ad Matutinum vero primis diebus tribus Natalis, Resurrectionis Domini, & Pentecostes, die Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Domini, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Sancti Patris nostri Hieronymi, omnium Sanctorum, Commemorationis Defunctorum, Patroni vel Titularis Monasterii aut Collegii, & in triduo majoris Hebdomadæ: Præterea Sabbatho Sancto ad Completorium, Vigilia Nativitatis Domini ad Primam, Dominica Pentecostes ad Tertiam, & in die Ascensionis ad Nonam accedant.

Sexto. Actuales Lectores legere non teneantur, nisi usque ad Pentecostem; imposterumque ab illo die pro ipsis legant substituti, qui poterunt esse Passantes.

Septimo. Postquam duodecim annos in lectione Philosophiæ & Theologiæ in nostris Collegiis compleverint, cæteris requisitis observantiæ Religionis & integritatis concurrentibus, Jubilati existant & declarentur; omnibusque supradictis exemptionibus perfruantur; dummodo tamen ex debito officiorum Ordinis, si quæ ipsi habeant, puta Prioris, Vicarii, aut aliorum, assistentiæ Chori & Communitatis non teneantur.

Extravagans VI.

Iisdem privilegiis fruuntur Vicarii Generales.

§. 85. PP. Vicarii Generales, qui exercite Ordini, Sede vacante, præfuerunt, iisdem gaudeant exemptionibus, quibus Lectores Jubilati; excepto tamen, quod Missas pro Communitate celebrare teneantur.

Extravagans VII.

Exemptiones pro iis qui quatuor ex his recentibus dignitatibus compleverunt.

§. 86. Monachis, qui quatuor munera seu Dignitates obtinuerunt & compleverunt, serventur exemptiones sequentes; nimirum, quod non teneantur accedere ad Matutinum media nocte, nisi in Festis solemnioribus celebrandis a Priore; nec pariter ad aliquam Horam Canonicam diebus ferialibus & simplicibus per totum annum.

§. 87. Munera autem seu Dignitates ad has exemptiones lucrandas sunt: Prioratus Domus erectionis aut Collegii, vel hujus Receptoratus in-

tegre completus: Diffinitor Capituli Generalis: Vistator Generalis, qui in Regnis Castellæ duodecim ad minus Monasteria, in Bethicæ Regnis decem, & in Aragoniæ sex exercite visitaverit: Secretarius Generalis: & Procurator Generalis.

Extravagans VIII.

§. 88. Monachis, triginta annos a receptione Habitus habentibus, servari debeant exemptiones in singulis Monasteriis consuetudine & praxi introductæ & observatæ; ad quas lucrandas Vicariis, Novitiorum Magistris, & Correctoribus cantus, ultra annos Habitus, superaddantur illi, quibus hæc officia obtinuerunt.

Aliz pro Monachis 30. annos Habitus habentibus.

Extravagans IX.

§. 89. Patribus Prædicatoribus Regiæ Majestatis, residentibus in Curia in Prædicationis hujusmodi exercitio, serventur sequentes exemptiones.

Aliz pro Prædicatoribus actual. Regis.

Primo. Teneantur Monasteria suæ Professionis Vestiarium ipsis tribuere, necnon alimenta juxta taxam in Capitulo Generali præscribendam.

Secundo. Habeant vocem in omnibus electionibus sui Monasterii; atque ad Prioris electionem, etiam extra viginti quinque leucas commorantes, citari debeant.

Tertio. Post quatuordecim annos in hujusmodi exercitio Prædicationis sint Jubilati cum his exemptionibus, nempe: non teneantur ad Chorum, nisi in Festivitatibus majoribus a Priore celebrandis: Ab onere Missarum Communitatis sint omnino liberi: Non legantur nec designentur ad aliquod officium in tabellis: & denique gaudeant titulo Paternitatis.

Prædicatoribus vero Regiæ Majestatis, qui in propriis Monasteriis residentes, singulis annis tres saltem sermones in Regia Basilica five ad Suæ Majestatis Confilia, vel alibi prædicant in Curia, post dictos quatuordecim annos omnibus dictis exemptionibus gaudeant.

C O N S T I T U T I O I X .

De Misericordiis, qua demandari debent in Capitulo Generali.

§. 90. Misericordiam sibi fieri, antequam ad alia in Generali Capitulo procedatur, Prior Sancti Bartholomæi flexis genibus coram Diffinitoribus in eodem Capitulo publice ac humili verbo petat. Cui primo sedens unus de Diffinitoribus dicat: Quæ est misericordia, quam petitis? Et tunc dictus Prior respondeat: Peto, ut absolvatis me ab onere hujus Prioratus, quem indignus gubernare: quia ad illum regendum insufficientem me reputo. Cui respondeat Diffinitor: dante Domino deliberabit Ordo, utrum vestra petitio sit admittenda, vel ne; vobisque imposterum respondebit: Surgatis ergo, & ad vestrum locum redeatis. Per eundem quoque modum successive faciant alii omnes & singuli Priores in eodem Capitulo sedentes, incipiendo a primo sedentibus, seriatim id petendo; quibus Prior Sancti Bartholomæi sigillatim respondeat, prout sibi fuit responsum. Super hujusmodi autem misericordiis cum Prioribus, ut prædicitur, faciendis, videant Diffinitores, Generali durante Capitulo, cum grandi maturaque deliberatione, præhabitis, si sit opus, veris informationibus. Quas utique misericordias ultima die Capituli faciant, cum quibus viderint expedire, utilitate ac honestate Ordinis & Monasteriorum attentis potius, quam Personarum favore; super quo eorum conscientias oneramus. Itaque prædicta ultima die, an-

tequam

tequam aliquid aliud pronuncietur ibidem, cui-
libet Priorum absolvendorum per unum de Dif-
finitoribus Ordine prædicto in scriptis respon-
deatur publice, sic dicendo: Circa misericor-
dias per Priores petitas Ordo deliberavit & def-
inivit modo, qui sequitur, videlicet: N. Prio-
res talis Monasterii Ordo facit misericordiam,
quam petiit; ipsosque absolvit a Prioratibus,
quos habebant; & sic fiat de aliis Prioribus
etiam absentibus quibuscumque, quibus miseri-
cordia huiusmodi fuerit facienda: Aliis autem,
quibus non fiet misericordia, dicatur, quod
suo, sicut ante, utantur officio. Præterea si
Pater Generalis & Diffinitores super facienda
absolutione alicujus Prioris se in partes æqua-
les dividerint, petant a Generali Capitulo Per-
sonam aliquam sibi dari, quæ pro determina-
tione concordet parti, quam æstimat saniori ra-
tione moveri. Hoc idem etiam observetur in
quibuscumque aliis negotiis Generalis Capitu-
li, in quibus similis occurreret dissensio. Si au-
tem hoc in Capitulo contingat privato, ipsi de
Capitulo huiusmodi Personam sibi eligant, quæ
similem (ut præferatur) una cum ipsis habeat
potestatem. Præterea dum tractandum fuerit
aliquid in speciali de aliquo Priore vel Mona-
cho, aut de Domo, cujus est Prior vel Mo-
nachus, hoc tractetur & determinetur ipso,
quem vel cujus Domus negotium tangit, ab-
sente. Qui vero remanserint, sint Iudices in
causa illius absentis, vel Domus ejus. Sane qui
fuerint a Prioratibus absoluti seu privati, ad eod-
em Prioratus illa vacatione nequeant eligi vel
assumi.

Extravagans unica.

§. 91. Priores, quibus ex dispositione hujus
Constitutionis facienda erit misericordia, & a
Prioratibus absolvendi sunt, prius vocati, vel
personaliter vel per suos Procuratores in Dif-
finitorio audiantur; illisque notificentur causæ &
rationes ad suam absolutionem & misericordiam
faciendam, Diffinitores moventes: Quibus si
dicti Priores plene non satisfecerint, Patres
Diffinitores ipsos hortentur, ut sponte renun-
tiant, libereque cedant Prioratibus; & si fecus
fecerint ad misericordiam sine strepitu judiciali
procedatur.

CONSTITUTIO X.

*Quomodo eligi debeant Deputati Capituli pri-
vati, & de eorum facultate, &
quomodo removeri poterunt.*

§. 92. Ad tenendum Capitulum privatum,
quoties illud intra triennium teneri oporteat,
Pater Generalis & Diffinitores, sua præhabita
deliberatione matura, assignent in ultima die
quatuor Personas nostri Ordinis, Priores vel
Monachos, aut mixtim ex utrisque, discretas,
a Monasterio, in quo residet Pater Generalis,
non multum remotas. Quod quidem Capitu-
lum teneatur ad dispositionem Patris Genera-
lis, pro negotiis videlicet, quæ sibi multum
ardua videantur, aut quæ absque dispendio
non patiuntur moram usque in futurum Capitu-
lum Generale. Qui utique Assignati omnino
veniant, cum per prædictum Patrem Genera-
lem fuerint evocati. Si tamen vocati, seu eor-
um aliqui sint infirmi, aut alio justo impedi-
mento derenti, causam huiusmodi prædicto Pa-
tri Generali notificent: quo casu ipse loco il-
lius vel illorum, ut prædicatur, impeditorum,
alium vel alios eligat, prout viderit expedire.
Idem faciat si aliquis vel aliqui eorum vel om-
nes sint rebus humanis exempti, vel secundum

judicium suum sint nimis in remotis locis oc-
cupati. Attendat tamen Pater Generalis, quod
Visitatores seu Confirmatores generales vel spe-
ciales, aut Personas pro Capitulo privato, si-
ve pro quibuslibet aliis negotiis assignatas a
Generali Capitulo, non mutet ex eo, quia
prædicti assignati mutaverint statum suum; ut-
pote si ille, qui erat tempore Generalis Cap-
ituli Prior, postmodum non sit Prior, aut e
contrario; sed oportebit, quod alia justa & ra-
tionabilis causa ad huiusmodi mutationem, si
quam oporteat facere, eum moveat. Præterea
quæcumque fuerint ordinata seu definita per jam
dictum privatum Capitulum, quoties, ut præ-
mittitur, fuerit congregatum, firma & valida
in toto nostro Ordine teneantur. Si quæ vero
per idem privatum Capitulum fuerint minus
bene ordinata seu definita, per sequens Gene-
rale Capitulum debite corrigantur.

Extravagans I.

§. 93. Deputati pro Capitulo privato eli-
gantur per scrutinium & per schedulas, secre-
tas a Patre Generali, & octo Diffinitoribus,
ita ut electus quinque suffragia ex novem habe-
re debeat.

Ii vero per
suffragia se-
creta.

Extravagans II.

§. 94. Pater Generalis non possit removere
aliquem ex designatis pro Capitulo privato, si-
ne consilio & consensu Visitorum Generalium
Regnorum Castellæ; super quo stricte eorum
conscientiæ onerantur. Neque possit removere
Visitatorem Generalem assignatum a Capitulo
privato, sine consensu Capituli privati Deputa-
torum.

Aliquem
vero electo-
rum P. Ge-
ner. remove-
re non possit.

Extravagans III.

§. 95. In posterum Pater Generalis non possit
removere Visitatores assignatos a Capitulo Ge-
nerali, sine consensu Capituli privati.

Nec Visi-
tatores de-
signatos a
Capit. Gen.

Extravagans IV.

§. 96. Si contingat, quod moriatur, aut
impediatur aliquis ex Visitoribus Generali-
bus, non possit Pater Generalis nominare, ne-
que in ejus locum eligere Visitatorem sine con-
sensu Capituli privati; nisi solum remaneant vi-
sitanda quatuor, quinque, aut sex Monasteria.
Verum ne Visitatio incepta in aliquo Monaste-
rio detineatur, si alter Visitorum graviter æ-
grotaverit, vel mori contingat, Convissitor ex
Monasteriis propinquioribus, socium debita re-
quisita habentem, nominare possit pro Visita-
tione incepta perficienda & prosequenda in uno,
vel duobus aliis Monasteriis. Si tamen infirmi-
tas fuerit diuturna, aut Visitor obierit, statim
Convissitor notificet Patri Generali, ut de Visi-
tatore, ut supra, provideat.

Neque eo-
rum aliquo
defunctio fut-
cessorem per
se eligere.

Extravagans V.

§. 97. Non celebretur Capitulum privatum
post congregatum Capitulum Generale in Mona-
sterio Sancti Bartholomæi, nisi urgente gravi &
extrema necessitate; & tunc nullus inhabilitetur,
quin prius vocetur & audiatur; alias inhabilita-
tio invalida sit, nullumque habeat effectum.

Nemo in-
habilitandus
non audisus,

CONSTITUTIO XI.

*De electione & facultate Visitorum
Generalium.*

§. 98. Certas Personas in Generales Visitato-
res Personarum & Domorum nostri Ordinis, con-
stitutas in Sacris, Deum timentes, discretas, &
Sanctæ Religionis zelum habentes, Pater Gene-

ralis

Ad habendum Capitulum privatum quatuor Professi a P. Generali, & Diffinitoribus assignandi.

ralis & Definitorum, diligenti deliberatione præhabita, in ultima die Capituli Generalis publice in eodem Capitulo nominent & assignent, qui Personas & Monasteria Ordinis eisdem assignata infra triennium visitent, in tertio videlicet anno suæ assignationis; quam utique visitationem faciant secundum formam traditam in quadam nostra Constitutione infra scripta. Cæterum nullus Visitator suum visitet Convitato-rem, sed possit tantum informationes recipere, & quatenus opus sit, ad Patrem Generalem transmittere, ut provideat. Neque Visitator aliquis visitet Domum, cujus est professus, donec habet facultatem redeundi ad Domum suæ professionis; sed loco illorum, qui, ut præfertur, visitare non debent, assignentur prædicta ultima die & in eodem Capitulo alii Visitatores ad hujusmodi visitationem speciales; habeant autem omnimodam & plenariam potestatem emendandi & corrigendi negligentias & excessus tam Priorum quam Monachorum Ordinis nostri, post visitationem proxime præteritam contingentes. Si autem negligentia seu excessus correctione indigentes, qui ante hujusmodi visitationem præteritam contigerunt, Visitatores præteritos latuerunt, tunc Visitatores presentes possunt & debent talia corrigere, & prout expedit, emendare. Nullam tamen possunt facere constitutionem seu ordinationem de novo, quæ communem Ordinis statum concernat, nec Monachorum Domus visitare; nisi de Prioris, aut, Priore absente, Vicarii licentia confessiones recipiant, nec prætextu suæ potestatis aliquem a suo Prioratu, nisi de speciali licentia Capituli Generalis vel Patris Generalis, absolvant, nisi in casibus infra scriptis, videlicet: pro heresi: pro simonia manifesta: pro carnali immundicia: pro dilapidatione bona Monasterii enormiter alienando: pro furto: homicidio: gravi fortilegio: solemniperjurio: pro conspiratione, hoc est cum aliquibus malitiosa concordia ad obviandum Ordinis disciplinæ, aut statuti Capituli Generalis: Si fuerit falsarius literarum Domini Papæ, aut Cardinalium aut Principum aut Episcoporum, vel Priorum nostri Ordinis: Si contra communia nostri Ordinis instituta gratias aut Privilegia impetraverit, vel retinuerit, vel uti præsumperit. In quibus casibus, facta hujusmodi absolute, electioni celebranda novi Prioris intersint, & ipsam confirmant aut infirmant. Nullatenus tamen ipsorum Visitorum aliquis eligi poterit in hoc casu, nec alio quocumque modo vacaverit, nisi morte, vel triennii elapsu; nec dicti Visitatores recipere possint renuntiationem alicujus Prioratus absque speciali potestate Capituli Generalis vel Patris Generalis, sibi ad hoc specialiter concessa; nec ab ipsa Domo discedant, priusquam sit illi de Priore provisum. Sane si Persona electa, ab eodem Monasterio longe distet, & interim prædictos Visitatores ibidem moram trahere, foret nimis damnosum, suæque Visitacionis impedimentum, tunc ipsi dent Confirmatores illius electionis non multum remotos, & illi cum fuerint vocati, teneantur ad illam Domum illico pervenire, & ea, quæ ad Confirmatorum pertinent Officium exequi; neque ab illa Domo animo non revertendi recedant, donec illi de Priore provideant. Quod si prædictis Visitoribus melius & facilius videatur, quod ipsimet ad dictam Domum tempore congruo revertantur, tunc Confirmatores alios non assignent, sed ipsi hujusmodi electionis & confirmationis negotium modo debito exequantur. Ad hæc, quocumque casu viderint expedire, possunt præfati Visitatores Priorem suspendere ab officio & administratione Prioratus ad tempus, vel usque ad Capitulum Generale, & hujusmodi absolute seu privationem, si quam fecerint, protinus Patri Generali in scriptis notificent, ut idem hu-

jusmodi negotia sciat, & si oporteat, provideat in eisdem. Præfatum quoque potestatem confirmandi vel infirmandi electiones habeant Generales Visitatores in Prioratibus Domorum suæ visitacionis, quas tempore, quo in eisdem Domibus generalem suam Visitacionem exercent, etiam si alias, quam per privationem, vacare contigerit.

Extravagans I.

§. 99. Officia, quæ providentur a Definitoribus, qualia sunt Visitorum Generalium, Deputatorum Capituli privati, & Priorum novarum Domorum, conferantur per electionem cum scrutinio, & non per compromissum; Idemque servetur in privato Capitulo.

Extravagans II.

§. 100. Mandatum commissionis traditæ Visitoribus Generalibus sit subscriptum a Patre Generali & ab omnibus Definitoribus, remaneatque & conservetur apud Patrem Generalem, quousque, tempore visitacionis adveniente, dictis Visitoribus cum sigillis ab ipso consignetur.

Extravagans III.

§. 101. Sex eligantur Visitatores Generales sub hac forma, nimirum: duo pro visitandis Monasteriis in Regnis Castellæ, & Legionis constitutis: duo alii pro existentibus in Provincia Beticæ visitandis, simul cum Monasteriis Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sanctæ Catharinæ Talabrigensis, & Sancti Hieronymi de Juste, prout hucusque præfatum fuit: & duo pro Monasteriis Regnorum Aragoniæ una cum Monasterio de la Nora, & Caravaca visitandis; quorum alter Monasteriorum dictorum Aragoniæ Regnorum Professor esse debeat.

Extravagans IV.

§. 102. Persona Patris Generalis a Visitoribus Generalibus Castellæ generaliter visitetur interim, quo celebratur Capitulum Generale, & quidquid resultaverit ex dicta visitacione contra Personam Patris Generalis, consignetur Definitoribus, qui illud pronuncient in Definitione; Quod auctoritate Apostolica confirmatum est.

Extravagans V.

§. 103. Pater Generalis Visitoribus Generalibus aliquod Monasterium aut Monasteria suæ visitacionis aut designacionis non auferat; neque etiam in ipsis Monasteriis casum aut casus aliquos Visitoribus limiter, nec Personam aut Personas ab eorum generali visitacione reservet.

Extravagans VI.

§. 104. Patres Visitatores Generales signa faciant consueta Monachis, sero venientibus ad Chorum, eorumque excusationes recipiant, licentiasque concedant inde egressuris; Idemque omnino fiat tarde ad Refectorium accedentibus; alia tamen signa faciant Priores. Quoad vero locum in Choro vel in Refectorio Priores semper præcedant Visitoribus, atque ita ad gratias servetur.

Visitatores Constitutionem pro toto Ordine facere nequeant.

Casus, quibus quis Prior per eos deponi potest.

Officia, quæ providentur Definitoribus per scrutinium conferenda.

Mandatum pro Visitoribus Generalibus, & Definitoribus subscribenda.

Numerus Visitorum.

De visitacione personæ Patris Generalis.

Visitorum in visitacione exemptio a P. Generali.

Priores præcedant Visitoribus.

Extra-

Extravagans VII.

Officium Vifitationis vacet per acceptationem Prioratus.

§. 105. Ipfo facto, quo Vifitator Generalis acceptat aliquem Prioratum, absque alia renunciatione vacet officium Vifitationis Generalis.

Extravagans VIII.

Vifitatores non eligendi Priores nisi in proprio Professionis Monasterio.

§. 106. Vifitatores Generales non possint eligi in Priores nec in Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis sui Territorii, nisi in proprio suæ Professionis.

Extravagans IX.

§. 107. Vifitatores Generales, ne dum Monasteria suæ Professionis vifitare non possint, ut Constitutio disponit, verum nec ea, ubi in triennio suæ Vifitationis tamquam subditi aut superiores vixerint.

Extravagans X.

Qui possint eligi in Vifitatores.

§. 108. Eligendi in Vifitatores Generales debeant præcise Diffinitores Generales, vel Capituli privati Deputati, aut Priores Monasteriorum electionis & Collegiorum, vel Lectores Jubilati, aut Prædicatores Regiæ Majestatis in exercitio, extitisse.

Extravagans XI.

§. 109. Vifitatores Generales possint in sua vifitatione quemcumque Priorem propter ejus diuturnam infirmitatem actualem vel habitualem, vitam communem sequi, actibusque Communitatis regulariter assistere impotentem, a suo Prioratu absolvere.

Extravagans XII.

Vifitatio Generalis a P. Generali fieri non possit.

§. 110. Vifitatio Generalis fieri non possit a Patre Generali, sed unice a Vifitatoribus Generalibus in Capitulo Generali nominandis, ut in Constitutione disponitur, & hæcenus observatum fuit; sicut Capitulum Generale 1696. resolvit ex commissione Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO XII.

De assistentia Patris Generalis in Monasterio Sancti Hieronymi a Jesu Abulensi.

P. Generalis non exeat a d. Monasterio ultra quinque leucas.

§. 111. Non exeat Pater Generalis extra Monasterium Sancti Hieronymi a Jesu de Abula, ubi est assignata ejus residentia a Religione, & confirmata a Ven. Innocentio XI. die 22. Novembris anno 1688., ad locum seu partes aliquas ultra quinque leucas ab eodem distantes; nec etiam intra easdem ad Villam aliquam accedat, nisi in casu multum necessario, in quo, si non iret, maximum damnum Religioni in Personis vel in rebus verisimiliter immineret. Quem utique Patrem Generalem hortamur in Domino, ne etiam infra dictas quinque leucas, extra dictum Monasterium, in quantum poterit commode, exire frequentet, ut in Monasterio pro expediendis negotiis Ordinis facilius valeat inveniri.

Extravagans I.

Nisi de consilio duorum saltem Deputatorum.

§. 112. Justa etiam causa interveniente, P. Generalis non exeat a Monasterio suæ Residentiæ ultra quinque leucas in Constitutio-

ne præscriptas, absque consilio Capituli privati Deputatorum, vel saltem duorum ex illis illuc ad id accedere debentium.

Extravagans II.

§. 113. Ad congruam sustentationem P. Generalis Monachorumque ejus assistentiæ designatorum concurrat Collegium Abulense secundum illius possibilitatem; Reliquum vero a cunctis Ordinis Monasteriis persolvi debeat proportionabiliter per æs & libram, juxta uniuscujusque redditus; prout a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium decretum fuit, & imposterum observari mandatum.

Extravagans III.

§. 114. Archivium nostri Ordinis existat in dicto Collegio Abulensi, ubi residet Pater Generalis, duasque claves habeat, quarum unam Pater Generalis, & Generalatu vacante Prior vel Vicarius Præses dicti Monasterii; alteram Secretarius Generalis, eoque vacante vel absente, Secretarius secundus habeant; a dicto vero Archivio nullatenus possit extrahi aliquod Instrumentum, Bulla, Actorum Liber, Processus, seu quodlibet aliud in ipso archivatum & custoditum, sine licentia in scriptis dicti Patris Generalis seu Vicarii Generalis, sede vacante, relictaque in eo cautione ab extrahente subscripta super restitutione Instrumenti ab ipso extracti. In dicto autem Archivio servantur omnes Processus criminoforum Monachorum, donec e vivis exceferint, licet delictum tantummodo sit semiplene probatum: post mortem vero Inquisitorum vel Condemnatorum, servetur consuetudo antiqua cremandi Processus omnes criminales respective.

Ad ejus autem sustentationem quodlibet Ordin. Monast. concurrere debeat.

Archivium Ordinis in Monast. Abulensi existit, e quo sine Generalis licentia nihil possit extrahi.

CONSTITUTIO XIII.

De facultate Patris Generalis, & de remedio Monasterii, quod ab illo fuerit gravatum.

§. 115. Habeat Pater Generalis infra triennium, videlicet inter Capitulum & Capitulum Generale, plenariam & omnimodam potestatem, quam habet Capitulum Generale. Nec potestas hujusmodi alteri committatur; nisi in certo aut certis articulis ex aliqua rationabili causa & ad certum tempus, de consensu dicti P. Generalis omniumque Diffinitorum contingat aliter ordinari. Verumtamen statuta per Generale Capitulum facta idem P. Generalis revocare non possit, nec de novo aliqua facere, quæ factum Ordinis commune concernant. Caveat quoque, ne in dispensationibus, circa Constitutiones Ordinis faciendis potestatem sibi concessam excedat, nec eadem potestate ullatenus abutatur; immo Deum semper habendo præ oculis, favore, odio, & quolibet alio impedimento postpositis, se viriliter & virtuose in omnibus exercendo; bonam honestatem & decentem nostræ Religionis observantiam semper & ubique ostendat; alioquin per Generale Capitulum veniet puniendus. Quod si aliqua Domus nostra per eum se sentit intolerabiliter pergravari, supplicet sibi, quod desistat a tali gravamine. Quod si renuerit, Domus, quæ damnum timet, significet hoc pro privato Capitulo deputatis: ac illi a die requisitionis usque decem dies, expensis Domus vocantis, ad Monasterium, ubi residet P. Generalis, ad privatam Capitulum tenendum conveniant, & si quod

P. Generalis statuta a Capit. Gener. revocare non possit.

Si quod ab eo gravetur Monast. cognoscendum a Deputat. pro Capitulo privato.

invenerint gravamen, removeant: Si autem gravamen tolerabile viderint, conquerentes ipsorum arbitrio castigentur. Est enim intentionis nostrae, quod parvum, aut mediocre incommodum propter bonum obedientiae tolleretur.

Extravagans I.

Generali facultas non fit Romam scribendi in rebus ad Ordinem pertinentibus sine consensu Capituli Gen.

§. 116. Pater Generalis non possit Romam scribere in rebus pertinentibus ad totum Ordinem sine consensu Capituli Generalis; aut privati. Et noster Ordo habeat Protectorem & Procuratorem in Curia Romana.

Insuper Monachi, qui necessitatem habuerint scribendi P. Generali, non dicant: Domine; nec: Domine Pater; Sed tam in literis quam in nostris locutionibus dicatur & appelletur noster Pater Generalis, & non Generalis tantum; idemque observetur a Monachis cum suis Prioribus.

Extravagans II.

In rebus praedictis Ordinis ferentibus quilibet Monachus Deputatis Capituli privati scribere possit.

§. 117. Si contingat (quod Deus avertat) Patrem Generalem facere aut tractare aliquam in praedictum & damnum Ordinis, quicumque illius Monachus possit libere scribere Deputatis Capituli privati, aut cuilibet illorum, sumptibus Ordinis; sicut in rebus ad proprium Monasterium Sancti Bartholomaei pertinentibus quilibet Monachus illius poterat habere recursum ad Visitatores Generales, juxta nostras Constitutiones antiquas, quando Prior ejusdem Monasterii Sancti Bartholomaei erat simul Generalis totius Ordinis.

Extravagans III.

§. 118. Pater Generalis non possit ponere Praesidentes in Monasteriis Professionis, etiam vacantibus Prioratibus.

Extravagans IV.

Liber Secretariae efformandus pro registr. Decr. dispensationibus &c.

§. 119. Formetur liber Secretariae, in quo scribantur omnia decreta, dispensationes, causae, & justificationes illarum, & Pater Secretarius Generalis teneatur dictum librum praesentare coram Patre Generali & Definitorio subsequenti, ut videatur rectitudo dictarum dispensationum; id ipsum observetur in sententiarum, tam a Paternitate sua quam a Visitatoribus vel Judicibus Ordinis legitime promulgatarum, dispensationibus ab ipso Patre Generali concessis.

Extravagans V.

P. Generalis neminem ab obedientia Priorum, & regulari observantia eximat.

§. 120. Pater Generalis nullum possit eximere Monachum ab obedientia immediate suorum Priorum, nec a praeceptis & censuris, prout de jure & nostris Constitutionibus, ab ipsis, suis Monachis impositionis, vel in eis dispensare; sive in his, quae pertinent ad relaxationem regularis observantiae, & Constitutionum Ordinis sine legitima & iusta causa coram illo probanda, quae constat de manifesto gravamine aut excessu Priorum; neque pariter valeat ad se avocare causas dictorum Monachorum, in prima Instantia a suis Prioribus de jure cognoscendas, nisi in gradu recursus, aut appellationis a definitiva, vel interlocutoria, vim definitivae habente. In casu vero manifestae omissionis & negligentiae Priorum in causis inchoandis, proseguendis, & definiendis, cum delicta fuerint publica, dictus Pater Generalis Priorem vel Priores de sua omissione & negligentia

arguere debeat. Et quatenus opus sit, compellere possit, ut in dictis causis procedant, ipsis designato termino competenti ad illarum definitionem; intra quem si dicti Priores negligentis fuerint, possit ad se avocare causas praedictorum, de illis cognoscere, easque definire per se aut suos Visitatores, dictosque Priores de hujusmodi omissione & negligentia punire.

Extravagans VI.

§. 121. Pater Generalis liberum relinquat Prioribus regimen & gubernium suorum Monasteriorum, quod ad ipsos immediate spectat, reservato tamen in omnibus recursum ad eundem Patrem Generalem, ut decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium pro Monasterio S. Bartholomaei. Neque Pater Generalis ponere & removeere possit Officiales in Monasteriis (exceptis Officialibus in Domibus novis) Quoad vero remotionem, sine praevio ad illum recursum, & causae cognitione, auditis partibus, praecipere nequeat Prioribus, ut ab officiis removeant Vicarium, Magistrum Novitiorum, Lectores Scripturae, Procuratores, Depositarios, aliosque Officiales, a dictis Prioribus simul cum suis Capitulis vel Deputatis electos & provisos; quatenus vero ipsi P. Generali, ut supra, constiterit, quod in aliquibus Monasteriis non fuerint debite & legitime Officiales praedicti electi, aut quod officia fuerint provisiva de Personis indignis, aut malae administrationis, tunc poterit cogere Priores, ut provisos removeant, & de Personis dignis provideant; & si Priores non obtemperaverint contra illos procedat cum remedijs Facti vel Juris.

Prioribus Monasteriorum regimen servandum: iique a P. Generali non removeendi.

Extravagans VII.

§. 122. Pater Generalis rigore procedat in dispensandis mandatis, & penitentis a Judicibus Ordinis impositis; ne nimia indulgentia, occasio iterandi culpas existat: quare si aliqua dispensatio ab ipso fuerit concedenda, prius a Judicibus informationem accipiat, ut per eam ex ipsis intelligat: An conveniat, vel non, talem dispensationem & misericordiam concedere? itaut dispensationes semper ab ipso fiant cum causae cognitione.

P. Generali facultas denegatur aliquem dispensandi a penitentis impositis.

Extravagans VIII.

§. 123. Servato, ut par est, tenore Motus proprii Gregorii XIV. dictus Pater Generalis non possit dispensare cum illegitimis ad officia Prioris, Vicarii, aliarumque nostri Ordinis dignitatum, nisi cum generali vel privato Capitulo; Excepto tamen, si Capitulum Generale aliquas designaverit Personas, facultate ipsis concessa ad faciendum simul cum Patre Generali hujusmodi dispensationem, ut in dicto Motu proprio statuitur; Declarando insuper ad quamlibet dignitatem Vicarii, Prioris, Visitatoris, aut Definitoris, novam requiri gradatam dispensationem in dictis illegitimis.

Item & illegitimos ad officia suscipienda.

Extravagans IX.

§. 124. Pater Generalis liberis omnino relinquat electiones nostrorum Monasteriorum, neque impediat a Vocalibus eligi quemlibet Monachum habentem conditiones & qualitates, a jure & nostris Constitutionibus requisitas.

Et Monasteriorum impediendi electiones.

CONSTITUTIO XIV.

Quomodo Monachus poterit mutari ad aliud Monasterium.

Ad permutationes Monasteriorum, quæ conditiones requirantur.

§. 125. Mutare Monachum aliquem invitum ad locum alium, seu Monasterium aliud in perpetuum, nec Pater Generalis intra triennium, nec etiam Diffinitores in Generali Capitulo, neque Visitatores in sua Visitatione valebunt, nisi ejus demerita evidenter hujusmodi mutationem exposcant, super quo eorum conscientias oneramus. Verum tamen propter novi Monasterii foundationem, aut aliam rationabilem causam, possint dictus Pater Generalis inter triennium, aut Diffinitores in Generali Capitulo una cum dicto Generali, talem mutationem facere, dumtaxat usque ad sequens Capitulum generale; observato semper, ne sit mutatio Monacho, aut Domui, cujus est Professus, majus damnum, quam commodum Domui, ad quam mittitur, ex hujusmodi mutatione sequatur. Si autem Monachus aliquis voluerit a Patre Generali licentiam petere ad aliud nostris Ordinibus Monasterium transfundi, illud suo prius Priori notificet; Qui quidem Prior informationem vel intentum suum Patri Generali transmittat, ipse autem Pater Generalis, tali informatione vel intento præhabito, ex causa legitima, quæ sibi videbitur, hujusmodi licentiam dare possit.

Extravagans I.

Monachi fugitivi ad nova Monasteria non mittendi.

§. 126. Pater Generalis non mittat Monachos fugitivos, vel quibus imposita fuerit poenitentia, ad Monasteria nova; & si missi fuerint, non habeant vocem in Capitulo.

Extravagans II.

§. 127. Monachi, qui ire ad alia Monasteria ex levitate procurant, disciplinae Magistri subsint, neque exeant ab eo Monasterio, ad quod mittuntur, usque ad sequens Capitulum Generale, & servant silentium. Illi vero, qui ob suas culpas mittuntur ad talia Monasteria, ultra poenas eis impositas servant silentium cum omnibus, illis exceptis, quos Prior designaverit.

Extravagans III.

Eadem fere ad num. 125.

§. 128. Pater Generalis iusta causa interveniente, & præhabita informatione a Monachis Religionis zelo, morumque honestate optime commendatis, possit, prout ipsi magis expedire videbitur, transferre cum patentibus simplicibus Monachos de uno in aliud Monasterium; dummodo tamen, quoad vocem in electione Prioris Monasterii Professionis habendam, servantur statuta Ordinis cum Monachis sic translatis; Possit vero tam Monachus, quam illius Prior ante executionem dictæ simplicis patentis, Patri Generali representare rationes seu causas legitimas, si quas habuerint, ut suspendatur executio; Quibus auditis decernat Pater Generalis, prout ipsi magis expedire videbitur, cui obedire omnino teneantur.

Extravagans IV.

De Monachis translatis.

§. 129. Monachi, ita translatis de uno Monasterio ad aliud per simplicem patentem Patris Generalis, teneantur facere in scriptis coram Priore Monasterii inventarium omnium supellectilium, & mobilium, quæ secum transferunt; & pariter cum ad propria Monasteria redierint, omnium rerum & utensilium, quæ secum portant.

Extravagans V.

§. 130. Monacho translato de uno in aliud Monasterium cum debita licentia, ut ipsi inserviat in aliquo ministerio, teneatur dictum Monasterium omnes itineris expensas tam in transitu, quam in reditu ad proprium Monasterium, facere & persolvere, prout ex consuetudine generali Ordinis huc usque servatum fuit.

Expensisque ad translationem necessariis.

CONSTITUTIO XV.

Quando tenebitur Prior epistolas suorum Monachorum transmittere ad P. Generalem.

§. 131. Si proclamatorias literas, seu denunciatorias de Priore suo, vel Conventu, aut de aliquo, seu aliquibus singularibus Personis illius Domus, cujus est Professus, aliquis Monachorum velit mittere Patri Generali, Prior prædicti mittentis, hujusmodi literas, illius Monasterii expensis mittere teneatur, dum tamen mittens Monachus coram aliquibus dicat Priori suo in genere, quod super aliquibus, Visitationem seu aliquod remedium illi Domui utile exigentibus, Patri Generali conscribit, quod si differretur, non modicum damnum sive periculum posset contingere. Quod si Prior prædictus literas præfatas non miserit, ad Patris Generalis sive Visitorum arbitrium puniatur. In aliis vero casibus Prior, hujusmodi Monachi literas mittere non teneatur. Si tamen absque Monasterii expensis scribere Patri Generali aliquis Monachus voluerit, dummodo suo Priori dicat in genere, quod Patri Generali conscribit, quamvis super quibus scribit, non declaret, scribendi habeat libertatem. In quo casu Priori suo literam clausam ostendat, ut ex ejus superscriptione Generali constet, ipso sciente, literam esse missam. Si contra fecerit, suo Priori litera remittatur, ut sibi poenitentiam condignam imponat. Nullus etiam Prior, seu Monachus literas, quas Priores vel Monachi Patri Generali, aut quas alicui Priori vel Monacho Pater Generalis transmissit, quovis modo aperiat, sive legat. Pater vero Generalis super contentis in hujusmodi literis, cum viderit expedire, incunctanter apponat remedium opportunum, & si oportuerit ad illam Domum personas aliquas destinare, illas mittere non retardet cum potestate plenaria super talibus negotiis providendi. Hæ autem Personæ sic missæ, vel Pater Generalis, si Monachos, qui eas vocari procurarunt, non iusta causa fuisse motos repererint, graviter eos puniant, ut eorum exemplo alii similia non audeant attentare.

Literæ a Monachis Generali scriptæ Priori ostendendæ.

Extravagans I.

§. 132. Nullus Monachus aperiat, neque impediatur malitiose, vel per quamcumque aliam viam epistolas missivas, aut expeditiones, quas transmissit Pater Generalis, neque ad Patrem Generalem ab aliis transmissas, sub poena privationis vocis activæ & passivæ, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi insuper vocis activæ & passivæ privatio durare debeat quadriennio; & si delinquens Prior fuerit, statim passiva, & post finitum Prioratum activa voce privetur usque ad finitum quadriennium.

Literas apertientes, vel impediennes voce activa & passiva ad quadriennium privantur.

Extravagans II.

§. 133. Monachi scribentes epistolas, aut memorialia, quin illa ostendant suo Priori,

Post ostensa Memorialia.

1730.
vel literas ni-
hil adien-
dam.

Non edendi
libri a Mona-
chis sine li-
centia Defi-
nitorii, vel
Generalis.

Tituli cui-
que post ab-
solutum offi-
cium dandi.

Deputandi
per scruti-
nium saltem
tres confu-
lendi a Prio-
ribus in par-
ticularibus
casibus.

aut si post scripta & ostensa, aliqua addiderint, ut dicitur in nostra Regula, forti iudicio condemnentur.

Extravagans III.

§. 134. Nullus Monachus nostri Ordinis possit per se vel per alios edere, & typis mandare libros, sive aliud quodcumque opus, absque licentia in scriptis nostri Definitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum; quibus strictè injungitur, quod operis examen Personis gravibus & doctis nostri Ordinis committant, antequam dictam licentiam concedant; quæ simul cum censura & approbatione, & cum debitis licentiis ante impressionem necessario obtinendis, in principio operis imprimantur.

Extravagans IV.

§. 135. Patri Generali atque Generalibus absolutis detur titulus Magistri, & Paternitatis Reverendissimæ; Patribus autem Prioribus actualibus & absolutis Regionum Monasteriorum Sancti Bartholomæi de Lupiana, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii, Diffinitoribus Generalibus, & Deputatis Capituli privati, dum ea munera exercent, titulus Reverendissimæ etiam donetur.

Titulus vero Paternitatis Prioribus actualibus & absolutis Monasteriorum electionis, Lectori- bus Jubilatis, & actualibus Visitatoribus, & Confir- matoribus in actu confirmationis, Secretario, & Procuratori Generali, Prioribus Domorum no- varum, & Rectoribus Collegiorum, ac demum Vicariis actualibus Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Sanctæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Lau- rentii dell' Escorial, & Abbatæ Parracensis, tan- tummodo concedatur.

CONSTITUTIO XVI.

Quando Prior debet habere consensum sui Capituli, & consilium cum Deputatis.

§. 136. In quibuscumque casibus consensus Capituli requiratur de jure, Prior cujuslibet Monasterii nostri Ordinis consensum hujusmodi habeat, puta in venditionibus, permutationibus, donationibus, seu per longa tempora arrendationibus, aut quibusvis aliis possessionum alienationibus quarumcumque, necnon & rerum mobilium pretiosarum Monasteriorum, & aliis quibuslibet casibus in jure contentis. Verum si talia sint, in quibus non requiratur de jure consensus Capituli, si casus hujusmodi sint ardui, seu negotia grandia, tunc Prior consilium habeat cum Monachis constitutis in Sacris, ad talia negotia per sui Monasterii Capitulum sibi specialiter deputatis. Deputentur autem quinque ad plus & tres ad minus Monachi in Sacris constituti per viam scrutini, modo quo Diffinitores in Generali Capitulo eliguntur, ad prædictum consilium Priori tribuendum, quoties fuerit opportunum. Postquam vero Deputati prædicti per Priorem requisiti in hujusmodi negotiis explicaverint, quod sibi videbitur, Prior faciat, quod sibi magis rationale & proficuum videatur, omni omnino propria affectione atque personarum acceptione remota, exceptis tamen casibus, in quibus Prior tenetur sequi sui Capituli aut sibi Deputatorum consilium. Qui quidem casus in nostris aliis infra scriptis Constitutionibus continentur; alioquin Prior debite puniatur. Hoc autem præcipue semperque in nostro Ordine observetur, quod nullus consilium suum, iudicium, seu sententiam, aut alterius, pertinaciter præsumat de-

fendere, ne in loco consilii discordiæ oriatur. Cæterum in rebus consuetis & levibus petere consilium ab hujusmodi Deputatis nullam Priori necessitatem imponimus. Ne autem Prior circa temporalia pergraveur, sed spiritualibus frequentius devotiusque intendat, officia Domus commendat talibus personis, quæ fideliter & utiliter debita cum diligentia illa ministrent.

Extravagans I.

§. 137. Disponentibus nostris Constitutionibus, quod pro validitate alicujus actus debeant simul concurrere vota majoris partis Conventus & consensus Prioris, in his casibus, quia sunt duo consensus & capita distincta, etiamsi totus Conventus aut major pars illius actum velit, nisi Prior consentiat concurratque cum illis, talis actus est invalidus; Ita e converso, si Prior velit, nisi simul consentiat & concurrat major pars Conventus, sit pariter actus invalidus; veluti in electionibus Vicarii, Procuratoris, in receptione & professione Monachorum, & in alienationibus, & aliis similibus.

Extravagans II.

§. 138. Quando aliquis Monachus dixerit in Capitulo suo Prælato: quomodo vobis placuerit, vestraque erit voluntas; aliudve æquivalens, suum votum conformare intelligatur & iudicetur sine aliquo dubio cum voto Prioris; ille autem, qui postea conquestus fuerit, aut muturaverit, arbitrio dicti Prioris voce capitulari prive- tur; Et pariter priveur voce capitulari a suo Priore Monachus, qui revelaverit quæ capitulariter tractantur & aguntur inter Monachos Vocales Ordinis Sacri, si Prior eos hortatus fuerit, ut secretum servent.

Extravagans III.

§. 139. Vicarius sit unus ex Deputatis, qui debent esse in quocumque Monasterio, cum sit secunda Persona Monasterii, & absente Priore, ejusdem habeat auctoritatem.

Extravagans IV.

§. 140. In omnibus nostri Ordinis Monasteriis serventur de jure servanda circa alienationem, donationem, permutationem, cambium, censum quorumcumque bonorum immobilium seu mobilium pretiosorum, eorum ultra triennium locationem, seu alium quemlibet alienationis contractum, & præcipue observentur requisita infra scripta: Quod talis venditio, donatio, census, cambium, vel quilibet alius alienationis contractus, cadat in manifestam & evidentem utilitatem Monasterii, informatione de illa præhabita: Quod proponatur deinde, & tractetur per tres vices in Capitulo Conventus, Capitulumque seu illius major pars, accedente simul Prioris consensu, in dicta alienatione seu contractu conveniat; Et quod tandem petatur & obtineatur licentia specialis a Patre Generali, informatione utilitatis, tractatibusque in Capitulo habitis ad illum in forma authentica transmissis, ac specifica facta mentione rei donandæ, mutuandæ vel alienandæ. Idem omnino in locatione bonorum immobilium ultra triennium servari debeat, sub penis a jure statutis.

Extravagans V.

§. 141. Procurator temporalium, & Depositarium cujuslibet Monasterii in illius De-

De consen-
su Prioris
pro actuum
validitate.

Vicarius
unus ex De-
putatis in suo
Monast.

Requisita ad
venditiones,
& contractus
faciendos.

Procurator
& Deposita-

putatos

1730.
Priores Monast.
in illius De-
putatos eligi
nequeant.

putatos nullatenus eligi possint; Priores vero absoluti suorum Monasteriorum, licet in Deputatos electi non fuerint, ad omnes actus consultivos cum Deputatis simul vocentur; non tamen ad eos, in quibus per nostra Statuta predicti Deputati votum decisivum habent.

Extravagans VI.

§. 142. Patres Priores ultra sex dies a propriis Monasteriis non exeant nec absint absque licentia in scriptis Patris Generalis, nisi magna necessitas, casusve gravis repente contigerit, quæ prædictam licentiam absque Monasterii detrimento expectare non permittat; Tunc vero Priores casum huiusmodi post illorum absentiam quamprimum dicto Patri Generali notificent; non tamen ad hoc teneantur in illis diebus & absentibus, quas pro visitandis Administrationibus, Gracis, aliisque Monasteriorum possessionibus, dicti Priores consumpserint.

C O N S T I T U T I O X V I I .

Quod nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, nisi Sancti Bartholomæi; & quod Monachus electus in Priorem alterius Monasterii, in eo possit remanere perpetuo.

§. 143. Quicumque Monachus nostri Ordinis, qui per electionem assumptus fuerit, ut sit Prior cujuscumque alterius Monasterii, terminato suo officio possit semper permanere in Monasterio, in quo fuit Prior, aut redire ad Monasterium, a quo fuit assumptus. Verum si in Domo, in qua fuit Prior, elegerit perpetuo remanere, Priori ejusdem Monasterii infra mensem, post confirmationem novi Prioris computandum, suisque successoribus obedientiam repromittere teneatur; alioquin priori Monasterio remaneat obligatus. Ceterum nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, etsi fuerit electus, talis electio sit nullius roboris: Excepto tamen Monasterio Sancti Bartholomæi, in quo alter Prior nostri Ordinis eligi poterit, licet ad acceptandum compelli nequibit, nedum ob specialem prærogativam, quam olim obtinuit, ut Caput esset totius Ordinis, sed etiam ob prærogativas, quas adhuc retinet, ut sit Definitor perpetuus cum præcedentia, & Vicarius Generalis totius Ordinis in casu vacationis Generalatus.

Extravagans I.

§. 144. Quando aliquis Prior fuerit postulatus in Priorem Monasterii suæ professionis, Pater Generalis, si viderit adesse causas legitimas, ei poterit dare licentiam pro acceptanda postulatione. Et declaramus, quod in postulationibus intervenire debent duæ partes Electorum, prout in nostro Ordine prædicatum fuit.

In Postulationibus duæ partes electorum debent concurrere.

Extravagans II.

§. 145. Prior absolutus nequeat manere in perpetuum in Monasterio; ubi explet Prioratum, in eoque iterum obedientiam repromittere, nisi præcedat consensus Prioris & Capituli, seu majoris partis dicti Monasterii; infra mensem ab hac Constitutione præscriptum; Quo præcedente, sine alia licentia P. Generalis, aut consensu Prioris & Capituli Monasterii suæ Professionis, possit in Monasterio, ubi fuit Prior, perpetuo permanere; Priorique & successoribus ejus infra dictum mensem obedientiam repromittere.

Extravagans III.

§. 146. Pater Generalis possit nominare aliquos Priores actuales pro electione Monasterii, ubi residet Curia Regia, consideratis qualitatibus ad illum Prioratum requisitis; & similiter pro electione in aliis Monasteriis; quæ proxima sunt conspicuis Civitatibus; sicut etiam in Monasteriis propriæ Professionis, quatenus tamen huiusmodi indulgentiam ipsa Monasteria requisiverint; Rector vero Collegii Salamantini in Priorem Monasterii Beatæ Mariæ de Guadalupe de speciali Religionis concessionem eligi valeat.

Extravagans IV.

§. 147. Priores novarum Domorum nequeant promoveri, seu eligi in Priores aliorum Monasteriorum, nisi in propriis suæ Professionis, vel in aliquo casu speciali & valde necessario, & tunc præcedere debeat licentia P. Generalis. Sic vero electus a Prioratu, quem obtinet; nullatenus vacet, donec fuerit confirmatus in Monasterio, ubi fuerit electus.

C O N S T I T U T I O X V I I I .

Ad quem pertineat hæreditas illius, qui est electus in Priorem alterius Monasterii.

§. 148. Si Monachus unius Monasterii per electionem in Priorem alterius Monasterii assumatur, & eidem Priori manenti aliqua donatio, hæreditas, aut legatum deveniat, ad prius Monasterium pertinebit; nisi antequam ei talia obvenirent, vel in brevi obventura verisimiliter crederetur, idem Prior declarasset velle se, sui tempore Prioratus expleto, Monachus ejusdem Monasterii remanere; tunc enim ad secundum Monasterium pertinebunt, in quo casu, tempore sui Prioratus exacto, ibidem manere & profiteri cogetur. Si vero ad huiusmodi Prioratum non fuit per Monachorum electionem assumptus, ad primum Monasterium talis omnino hæreditas, legatum, sive donatio pertinebit.

C O N S T I T U T I O X I X .

De Officio Vicarii & Sub-Vicarii, ac de eorum auctoritate & facultate.

§. 149. Electio de Monacho aliquo in Vicarium vel Sub-Priorem in quolibet Monasterio nostri Ordinis fiat per Priorem & Monachos illius Monasterii in Sacris constitutos, seu eorum partem majorem, vota uniuscujusque eorum sigillatim & in secreto per aliquos de eisdem, ad hoc specialiter deputatos, per prius suscipiendo in scriptis, vel per viam compromissi, quomodo maluerint Electores. Qui postquam fuerit sic electus, eo ipso fit Vicarius, & in absentia Prioris a Monasterio habeat eandem potestatem, quam Prior solet habere, illaque utatur libere, nisi in casibus, in quibus de jure Capituli consensus requiritur, in quibus quidem casibus nullam habeat potestatem, nisi casus illos aut eorum aliquos sibi specialiter Prior commiserit. Nec etiam predictus Vicarius habeat aliquam potestatem in aliis casibus, quos ei Prior limitaverit, seu restrinxerit. Et si forte etiam Vicarium a Monasterio abesse contingat, tunc regat Conventum; & præfatam Vicarii exerceat potestatem is, qui per Priorem pro tali absentia fuerit vice Vicarii assignatus. Et si Vicarius in suo officio negligentias vel excessus commiserit, Prior illum poterit corrigere & punire. Officium quoque Vicarii duret quousque sit facta con-

Electio Vicarii a quibus, & quomodo facienda.

Vicarii huiusmodi facultates.

firmatio electionis proximi futuri Prioris. Si tamen Priori cum Deputatorum consensu, aut in Monasterio presente Priore, soli Capitulo seu ejus parti majori, etiam renuente Priore, videbitur, quod Vicarii officium debeat ante predictum tempus cessare, postquam hoc Monachi in Sacris constituti, seu eorum major pars, in suo congregati Capitulo declaraverint, ipso facto ejus expiret officium, & alius in Vicarium eligatur. Vacante tamen Prioratu vel suspenso Priore, nec Conventus Vicarium remove, nec ipse Vicarius officium valeat resignare. Vicarius autem in Choro, Capitulo, Refectorio, ac aliis quibuslibet locis precedat omnes Monachos ad manum sinistram existentes Prioris,

Extravagans I.

Absente Priore a Monast. ab eo non exeat Vicarius.

§. 150. Absente Priore a quocumque nostris Monasteriis, non exeat Vicarius ab eo sine magna & evidenti necessitate; & si dicta necessitate instante exierit, ferventur cum Sub-Vicario omnes illa carimonie & actus, qui cum Vicario observantur.

Extravagans II.

Quæ tunc temporis ejus sint facultates, quæ non.

§. 151. Vicarii, absentibus eorum Prioribus, non possint concedere licentias pro suscipiendis Ordinibus, nec licentias pro obtinenda facultate ab Ordinariis audiendi confessiones, nec faciant ea, nec dent licentias, quæ & quas verisimiliter credent eorum Priores non facturis, nec consueverunt nec voluerunt facere; sed curent conservare Monasteria eo modo & forma, quibus eorum Prælati ea relinquunt, pro eorum pace conservanda.

Extravagans III.

§. 152. Electio Vicarii debeat esse Canonica, & per majorem partem suffragiorum Capituli, cui consensus Prioris debeat etiam accedere & suffragari. Casu vero, quo major Capituli pars in eligendum in Vicarium non consentiat, aut Prior cum dicta majori parte Capituli in acceptanda electione non conveniat; factis decem scrutiniis, electio Vicarii ad Priorem devolvatur, qui in dicto casu Monachum, qui ei magis expedire videbitur, eligat in Vicarium.

Extravagans IV.

Alia requisita ad hoc, ut quis in Vicarium eligi possit.

§. 153. Monachi eligendi in Vicarios in decimo octavo anno completo ab Habitus receptione existere debeant, simulque ab Ordinario Diocesano ad audiendas Confessiones licentiam obtineant.

Extravagans V.

A quibus deponi queat.

§. 154. Prior cum consensu majoris partis Deputatorum, aut Capitulum seu major illius pars, absque causæ cognitione, & quin teneantur illius rationem reddere, possint rationabilibus de causis Vicarium ab officio suo remove, ut in hac Constitutione ordinatur; Non tamen per hoc impediatur recursus, quem Vicarius ab officio remotus ad Patrem Generalem potest habere.

Extravagans VI.

Aliz ejus facultates absente Priore.

§. 155. Absente Priore ab actibus Communitatis, Vicarius prostrare & elevare possit quemcumque Monachum, qui in illis aliquam gravem culpam committat; vel ipsi obedire renuat; aut irreverenter se gerat etiam cum aliis Monachis. Teneatur tamen Vicarius reddere Priori quamprimum de hujusmodi facto & ejus causa rationem.

CONSTITUTIO XX.

De modo, quem servare debent Monachi in egrediendo a Monasterio, & quando redeunt ad illud.

§. 156. Extra Monasterii metas nullus Monachorum exeat sine Prioris licentia; & si eadem, qua exierit die, non sit ad Monasterium reverurus, benedictionem flexis genibus tam eundo quam redeundo a Priore petat; & reverenter accipiat.

Licentia Priore petenda per Monachos ante exitum a Monasterio.

Extravagans I.

§. 157. Nullus Prior, aut Vicarius, aut Præfides vadat, aut aliquem Monachorum mittat ad Curiam, ad Cancellarias, nec Compostellam, nec Romam; nec ad aliam Peregrinationem, quin consensum faciat Patrem Generalem tam Monachi mittendi quam casus, super quo transmittendus est. Casu vero inopinato urgente, itaut periculum sit in mora, qui mittendus erit, de consilio Deputatorum mittatur.

Extravagans II.

§. 158. Monachi, aut Monasteria nostra conventualiter non concurrant ad Processiones, seu Rogativas publicas generales vel speciales in Civitatibus aut Villis, dictis nostris Monasteriis finitimis; Prioresque monemus, ex Indulto Apostolico Sancti Pii V. Monasteria nostra ad ipsi interessendum nullatenus posse cogi, aut compelli. Si vero propter communes necessitates aut calamitates celebrentur in dictis Civitatibus aut Villis, vel in toto Regno dictæ Processiones, aut Rogativæ; in nostris Monasteriis eas specialiter celebrari Priores faciant, & præcipiant, Indulti prædicti tenore omnino servato. Nec similiter nostri Monachi conventualiter interveniant Exequiis, Funeralibus, aut Festivitatibus extra nostra Monasteria; neque Monachi particulares callentes musicam ad Ecclesias extra Monasteria cum aliis musicis secularibus cantanturi a Prioribus mittantur.

Monachi non tenentur interesse publicis Processionibus.

Extravagans III.

§. 159. Servetur omnino laudabilis Ordinis consuetudo, videlicet, quod Monachi egredientes a Monasterio vel ad illud revertentes, tam in egressu quam in reditu orationem facturi ad Ecclesiam accedant, priusquam a Prælo benedictionem accipiant. Quando vero nostri Monachi ad Villas aut Civitates, ubi Monasterium vel Hospitium nostri Ordinis existat, accedunt, in eis necessario hospitari debeant; nec in Domo genitorum, fratrum, aut consanguineorum, nisi de licentia in scriptis Patris Generalis, pernoctare possint. Si autem a dictis Civitatibus & Oppidis Monasterium per leucam distet, infra duos dies a Priore dicti Monasterii personaliter presentato benedictionem accipiant, aliàs debite puniantur.

De Benedictio accipienda ante exitum, & post reditum ad Monasterium.

Extravagans IV.

§. 160. Quando nostri Monachi, secundum Monasteriorum consuetudines, recreationis causa in grancias vel campum egrediuntur, nullatenus ad Villas, Oppidave, aut Domos circumvicina absque Prioris expressa licentia divertant, minusque in illa ingrediantur; & qui contra fecerint arbitrio Prioris debite corrigantur. In campum vero exeuntes simul egrediantur, simul incedant, ad Monasteriumque juxta laudabilem consuetudinem

De non vadendo per Villas, Oppida &c.

dinem

tudinem simul revertantur; aliàs a Prioribus contrafacientes dicta recreatione priventur.

CONSTITUTIO XXI.

Quod non loquantur Monachi cum Personis, quæ non sunt ex eorum Monasterio, sine licentia.

§. 161. Post primam salutationem non loquatur aliquis Monachorum sine speciali Prioris licentia cum quibusvis personis, quæ ejusdem Monasterii non sint Monachi. Si tamen inter eandem domum habitant aliqui familiares ipsius Monasterii, poterit eis loqui breviter in necessariis, in quantum est opus negotio. Monachi tamen, qui eisdem familiares in curam specialem habuerint, poterunt eis super expediendis rebus loqui liberius: Præterea nullus Monachorum det, mittat, vel recipiat literas, seu aliquid aliud prædictæ personæ, vel ab eis, aut ab aliquibus aliis, sine Prioris licentia.

Item nullus Prior vel Monachus loquatur cum aliquo Monacho alterius Monasterii, ad quod declinaverit, post primam salutationem absque Prioris ejusdem domus licentia. Quæ in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, propter Monachorum frequentationem ibidem concurrentium, præmaxime observentur.

CONSTITUTIO XXII.

De Scrutinio, quod facere debent Priores in cellis Monachorum.

Inquisitio in Cellis ter in anno a Priore faciendæ:

§. 162. Inquisitionem seu discussionem tam in cellis quam in dormitoriis & locis aliis, ubi Monachi existunt, seu dormiunt, quilibet Prior in suo Monasterio per se ipsum, vel per alium seu alios, in absentia Monachorum faciat ter in anno; & si quæ, per Priorem non concessa, fuerint reperta teneri, tollantur ab eis, & in manibus tradantur Priori, qui de rebus ipsis disponat, prout viderit expedire, & Monachum in hoc culpabilem punire non differat.

Extravagans I.

Non ingrediendum in cellam alterius Prioris inconsulto:

§. 163. Nullus Monachus, etiam hospes, ingredi possit in cellam alterius sine licentia sui Prælati; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum. In horis silentii nulla cella sit jubilata, nisi Prioris.

Extravagans II.

Mobilia profana in cellis non retinenda:

§. 164. Prohibetur Monachis nostri Ordinis habere in eorum cellis mobilia, quæ propter magnum valorem sapiant profanitatem. Si quæ autem hujusmodi Patres Priores aut Visitatores invenerint, ea ab ipsis auferantur, & in commune redigant, eisdem tantum permitiendo ornatum, quod nostri status honestati sit consonum.

CONSTITUTIO XXIII.

Quomodo fieri debeat Officium Divinum.

Officium Divinum dicendum in Choro:

§. 165. Officium Divinum in quolibet nostro Monasterio dicatur vel canetur per Monachos in Choro alta vel remissa voce, spatiosè atque punctatim, occupatione sive necessitate qualibet non obstante.

Extravagans I.

In die Annunciat. cum organo.

§. 166. Die Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis pulsentur organa, si celebretur ante Dominicam Passionis.

Extravagans II.

§. 167. In omnibus nostris Monasteriis oratio mentalis ante vel post Vesperas aut Completorium, juxta consuetudines Monasteriorum, per dimidiam horam quotidie habeatur. A Sabato vero primo Quadragesimæ usque ad hebdomadam Sanctam exclusive præcipue dicta oratio mentalis in Choro non intermittatur, ad quam campana primo pulsatur per spatium psalmi de profundis, & secundo sex aut septem ictibus. Omnes autem Monachi legitime non impediti intervenire teneantur.

Oratio mentalis die quælibet.

Extravagans III.

§. 168. Non introducantur cantus neque nova Officia, quæ non habet Ordo, exceptis Officiis Sanctorum Titularium, quæ celebrantur in propriis Monasteriis. Præterea permittimus, quod in nostris Choris cantari possit cantus organi in Festis principalibus & solemnioribus de licentia Prælati, & non cum aliis Cantoribus secularibus. Credo vero cum organo nullatenus canetur.

Non introducenda nova Officia.

Extravagans IV.

§. 169. Omnes Religiosi portent candelas in processione Corporis Christi.

Extravagans V.

§. 170. Absentibus simul Priore & Vicario, præsit Sub-Vicarius tam in Refectorio quam in Choro, & ab eo petatur licentia inde exeundi: in Sub-Vicarii vero absentia a primo vel secundo Correctore: & illis etiam absentibus ab Hebdomadario.

Extravagans VI.

§. 171. Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis celebretur & fiat duplex majus.

Extravagans VII.

§. 172. In omnibus nostris Monasteriis, quolibet negotio aut necessitate non obstante, omnes Horæ canonicæ dicantur vel cantentur in Choro horis & temporibus in nostro Ordinario distributis & præscriptis, cum tali spatio & gravitate, quod in illis persolvendis octo adminus horæ quotidie impendantur; pluresque in festivitibus solemnioribus juxta consuetudinem Monasteriorum expendantur. At vero in Domibus novis, quæ Professionis non sunt, etiam horæ Canonicæ quotidie dicantur in Choro per Priorem & Monachos ibidem residentes sub hac distributione, videlicet: Matutinum ad occasum Solis, & antea Vesperæ & Completorium: Prima, Tertia, Sexta, Nona, statim post ortum Solis. Idem præterea in nostris Collegiis observetur sub hac forma, videlicet: Prima, Tertia, Sexta & Nona; quando juxta consuetudinem Oratio matutina debet haberi: Vesperæ vero & Completorium cum Matutino sequentis diei post Solis occasum.

Horæ Canonicæ quibus horis dicendæ:

Extravagans VIII.

§. 173. Omnibus Sabbatis cantentur post Completorium Litanie Beatissimæ Virginis Mariæ, ut in Sancta ejus Domo Lauretana, congregatis omnibus Monachis in Ecclesia aut in Choro secundum antiquam cujuslibet Monasterii consuetudinem; Ad quas & ad Antiphonam ejusdem Beatissimæ Virginis, qua terminatur quotidie Officium & Completorium, facto campanæ signo, omnes Monachi, etiam exempti, accedere & interesse teneantur.

De Litanis B. Virginis.

Extravagans IX.

De Magistro
Cerecmoniarum.

§. 174. In omnibus nostris Monasteriis nominetur a Priore, prout haecenus, Monachus practicus & intelligens in Cerecmoniarum Magistrum; cujus cura incumbat eas docere, & zelare defectus, qui in earum praxi accidere possunt in Divinis Officiis, & tempore opportuno ita praevenire & cavere, ut nullus error aut defectus in Officio Divino, vel Missarum celebratione contingat.

CONSTITUTIO XXIV.

De Celebratione Missarum, Communione Monachorum, & quomodo sit solemnizanda Festivitas Patris Nostri Sancti Hieronymi.

Missae Conventualis die quolibet.

§. 175. Missa Conventualis cum nota una ad minus, in quantum bono modo fieri poterit, omni die in quolibet nostro Monasterio celebretur. Sacerdotes autem Missas celebrare frequentent; praecipue in diebus Dominicis & Festivis. Caeteri quoque Monachi certis diebus annuatim communicent, videlicet in prima Dominica de Adventu, die Nativitatis, Dominica Epiphaniae, Purificationis Beatissimae Virginis Mariae, prima Dominica, & tertia Quadragesimae, Dominica de Passione, in die Cena Domini, in qua etiam omnes Sacerdotes communicent, die Resurrectionis Dominicae, Apostolorum Philippi & Jacobi, Dominica Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Nativitate Sancti Joannis Baptistae, festo Sancti Jacobi Zebedei, festivitate Assumptionis Beatissimae Dei Genitricis Mariae, Nativitate ejusdem, festo Patris nostri Beati Hieronymi mensis Septembris; cujus dies per Monachos & Donatos familiares & mercenarios nostri Ordinis ab omni servili opere colatur & observetur; die Sancti Lucae Evangelistae, qua quidem die noster Ordo institutus & reformatus extitit & exemptus, festo omnium Sanctorum: In quibus diebus Priores debent, si commode poterunt, celebrare.

Communione Monachorum solemnioribus.

Dies Festus S. Hieronymi.

Extravagans I.

De Confessoribus.

§. 176. Hortantur omnes Monachi nostri Ordinis, quod saepe confiteantur cum Priore; atque Prior curet, quod plures sint Confessarii deputati in Monasterio.

Extravagans II.

De Cultu S. Hieronymi.

§. 177. Quandocumque nominatur noster Pater Sanctus Hieronymus tam legendo quam loquendo, dicatur noster Pater Sanctus Hieronymus, & ejus transitus integer & completus legatur in Refectorio, donec terminetur.

Extravagans III.

De Missa Conventuali in Domibus novis.

§. 178. In Domibus novis & Collegiis cantetur Missa Conventualis omnibus Dominicis & diebus festivis; Si vero sufficiens numerus Monachorum non adsit, ut cantari possit cum notis, cum tono saltem canterur.

Extravagans IV.

A Monachis qualibet die Dominica communicandum.

§. 179. Monachi, qui non fuerint Sacerdotes, & Fratres Laici Sacram Communionem recipiant omnibus diebus Dominicis, nisi in Hebdomada occurrat aliquod festum, in quo communicare debent juxta Constitutionem; quia tunc omittetur Communione Dominica eidem festo propinquioris.

Extravagans V.

Si vero Confessarium privatum qui eos a calibus

§. 180. Obsequendo, ut par est, Motui proprio San. mena. Clementis VIII. Monachi nostri Ordinis, non possint in virtute Bullae Crucia-

tæ, nec alterius Privilegii, eligere Confessarios, qui illos a calibus reservatis per eorundem Superiores absolvere valeant.

CONSTITUTIO XXV.

De tempore & locis silentii.

§. 181. Silentium per nostros Monachos, debitis necessitate ac utilitate exceptis, summo studio observetur intra septa vel metas ejuslibet nostri Monasterii, locis & temporibus infra scriptis, videlicet: omni tempore post ultimum signum factum ad Completorium usque ad secundam pulsationem Primae sequentis diei perfectam. Et a Resurrectione Domini usque ad festum Exaltationis Sanctae Crucis statim post primam refectionem usque ad secundum signum factum ad Nonam; in diebus vero jejunii, usque ad signum surgendi de dormitione diurna: In Claustro principali & etiam in Choro continue: In Refectorio tempore refectionis: In Dormitorio tempore dormitionis; In praedictis autem locis & temporibus ex causa rationabili breviter & submissa voce loqui licebit.

Tempus silentii.

Quibus in locis.

Extravagans I.

§. 182. Incumbant Praesidentes, ut in diebus festivis evitetur omnis vagatio & negotiatio, ferveturque silentium inter Monachos.

Diebus festivis evitanda vagatio.

Extravagans II.

§. 183. A festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad Quinquagesimam non fiat campanae signum ad dormiendum post Matutinum in nostro Monasterio, nisi hora tertia jam pulsata; reliquo vero tempore statim post terminatum Matutinum; & nullus Monachus ante signum ad dormiendum accedat sine speciali licentia.

Tempore pulsationis campanae.

Extravagans III.

§. 184. Quamquam Monachi Choro assistant, horis tamen vacationis a Choro aliisque Communitatis actibus, sese exerceant & occupentur, in scribendo, aut in aliis exercitiis pro obedientia sibi injunctis vel injungendis.

CONSTITUTIO XXVI.

De Habitu Monachorum, & de eo, quem portare debent Donati, & de eorum obligationibus.

§. 185. Habitus noster & Vestes, juxta institutionem felic. record. Domini Gregorii Papae XI. Institutoris nostri Ordinis, formae ac pretii sint sequentis, videlicet: Tunicae sint clausae & amplae de panno albo, vili & grosso, aut de illo panno, qui vulgariter dicitur *Calcil*, cum manicis moderate amplis & clausis, atque decentis longitudinis ita, quod cinctae usque ad talos descendant, & terram non tangant. Mantellus & Scapulare sint de panno griseo seu burello, similiter grosso & vili, nullo praeter nativum tincto colore. Sit quoque Mantellus parte anteriore fissus, & unico claudatur ejusdem panni botone. Licet Mantellus non sit de necessitate, sed de Habitu honestate, illum tamen deferre debemus, cum in publicum procedimus. Scapularis autem longitudo brevior sit tunica per manum unam, & ejus Capuccium in amplo humeros non excedat, ac in longitudine per quatuor saltem digitos distet a zona Mantelli, etiam longitudo per quatuor digitos Tunicae longitudini non aequetur, ita quod Tunica Mantello, & Mantellus Scapulari sit longior.

Forma Habitus Monachorum.

gior. Zona quoque fit de corio nigro latitudinis duorum digitorum, vel quasi, cum fibula ferrea vel aerea absque aliis laminulis vel clavelis. Calceamenta sint solulares nigri, qui tribus ad minus laqueis adstringantur. Vestes, quibus subtus induuntur ad carnem, non sint lineæ vel canabinæ, sed laneæ, femoralibus tamen exceptis; nec in lectis habeant linreamina de lino vel de canabo; poterunt tamen habere pulvinaria five cervicalia de eisdem. Debilibus tamen seu infirmis ad arbitrium Prioris, quoties opus fuerit, poterunt linreamina seu indumenta canabinea vel lineæ ministrari. Idem habitus donetur Novitiis hoc superaddito, quod ad Scapularis latera juxta Zonam duæ de eorum panno ligaturæ fiant, *travas* vulgariter nuncupatæ, trium habentes amplitudinem digitorum.

Donatis vero nostris donetur Tunica & Mantellus, & largum Capucium de burello, cum cauda longitudinis palmi unius, vel aliæ vestes honestæ. Præfati quoque Donati dicant quotidie pro omnibus Horis quindecim Pater Noster cum Ave Maria; & die, qua in Donatos recipiuntur, obedientiam plene promittant. Idem etiam de Fœminis Donatis fiat præter vestes prædictas, dum tamen desuper induantur burello prædicto, cum honestate omnimodâ conversantes. Et Donati & Donatæ nostri Ordinis per Priorem & Capituli majorem partem recipiantur, & non aliter.

Extravagans I.

§. 186. Non recipiantur ad obedientiam Donati, quin prius per annum probentur. Si vero emissio voto obedientiæ reperti fuerint intrascabiles, honestatiq; Monasteriorum nostrorum non convenientes, a Priore cum Deputatorum consensu possint expelli, voto factò non obstante.

Extravagans II.

§. 187. Donatis nostri Ordinis, quando recipiuntur, & antequam votum obedientiæ emittant, notificetur, quod nisi fuerint tales, quales disponit Extravagans, ejicientur ab Ordine, etiam post Professionem.

Extravagans III.

§. 188. Donati, qui retinent propria bona, solvant decimas illorum, quia de personalibus non tenentur.

Extravagans IV.

§. 189. Non recipiantur Mulieres Donatæ in nostro Ordine sine licentia Patris Generalis.

Extravagans V.

§. 190. Omnes nostrorum Monachorum interiores vestes, caligis comprehensis, debeant esse laneæ ex panno albo vili, aut staminia, seu ex *cordellate*; & interiores thoraces (vulgo *sayos*) descendant ultra genua, juxta laudabilem Ordinis consuetudinem, quæ vestes, quotiescumque fiant, & Monachis distribuendæ sint, prius a Prioribus examinentur; nec Monachis permittantur, quæ cum aliqua profanitate, curiositate, aut usu sæculari fuerint factæ. Transgressores vero, qui aliter vestes facere vel gestare præsumperint, pœna clausuræ sex mensium coercantur.

Extravagans VI.

§. 191. Caveant omnino Priores, ne suis Monachis licentiam concedant lineis utendi, fe-

moralibus exceptis, nisi ob gravem & manifestam necessitatem, aut habitualement infirmitatem, Medicorum judicio declarandam, & non aliter. Monachis vero, qui absque dicta licentia lineis utuntur, pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponatur; si autem reinciderint, pœnæ Superiorum arbitrio aggraventur.

C O N S T I T U T I O XXVII.

De Culpis levibus.

§. 192. Levis culpa est, si quis ultimo signo ad Horas jam factò, non assistat in Choro: Si quis in Choro male legendo five cantando, solus vel cum alio offendens, non statim se inclinans pectus suum manu percusserit, genuaque versus Altare flexerit; aut si cum aliis recitans vel cantans offenderit, & prædicta pœnitentiæ signa præter genuflexionem non fecerit: Si quis Divino non intentus Officio levitatem ostendat, vagis oculis perspicendo, vel motum irreligiosum aliquem faciendo: Si quis in Ecclesia dormierit, vel alio quovis loco aliquid inquietudinis fecerit: Si tempore opportuno lectionem vel cantum non providerit: Si quis legerit, aut cantaverit aliud, quam communiter Monachi cantant vel legunt: Si in cameris privatis quicquam fuerit capite non operto: Si quis dissolute ridendo, five dicta vel facta ludicra seu irrisoria dicendo, aut faciendo, alios ad risum provocaverit: Si vagos oculos per vias aut plateas, five loca alia publica vel privata, hinc inde inoneste duxerit: Si quis benedictionem non receperit a Priore, cum extra metas Monasterii, illa die non reversurus, exierit, aut quando ab extra ad Monasterium venerit: Si dormierit in Choro, dum Officium fit Divinum: Si statutis temporibus audiendæ lectioni non adsit: Si ornamenta Altaris vel Ecclesiæ negligenter tractaverit: Si libros aut aliqua, quæ sibi fuerint pro sui necessitate collata, tempore convenienti non reddiderit: Si liber in Conventu legendus alicujus negligentia ibidem defuerit: Si scutellam, aut quicquam aliud fregerit, seu perdidit: Si cibum aut vinum effuderit, aut sine benedictione sumpserit: Si ad mensam sedens communem, quicquam cibi seu potus gustaverit, antequam Lector legere incipiat, & fiat signum ad refectionis initium: Si per negligentiam quisquam in principio Capituli, communis refectionis vel collationis præfens non fuerit: Si quis cum juramento quicquam affirmaverit seu negaverit: Si verba vana vel inhonestæ protulerit: Si quis in officiis domus sibi commissis negligens reperitur: Si quis silentium non servaverit: Si propter vicium vel vestitum, aut rem aliam, murmuraverit. Propter culpas prædictas vel similes, committentibus illas, Prior ad arbitrium suum imponat pœnitentiam, sicut videbit expedire.

C O N S T I T U T I O XXVIII.

De Culpis gravibus.

§. 193. Gravis culpa est: Si Monachus cum Monacho, vel cum Sæculari in præsentia Sæcularium inhoneste contenderit: Si Monachus cum Monacho jurgia vel rixas quocunque loco haberit: Si Monacho vel Sæculari inhonestum quid dixerit: Si quis deprehendatur scienter mendacium protulisse: Si quis Monacho præteritam culpam, pro qua satisfecit, impropaverit: Si quemquam increpaverit pro eo, quo de ipso increpante in Capitulo proclamaverit: Si in consuetudine duxerit non tenere silentium: Si in latrinis, seu privatis silentium non servaverit: Si culpam suam, vel alterius cum

superbia

Habitus
Donatorum.Donati per
annum probandi.

Ab eis solvendæ decimæ de propriis bonis.

Donatæ cum licentia Generalis recipienda.

Vestes laneæ, & modestæ.

Lineis uti non permitendum.

superbia defenderit: Si quis inter Monachos discordias seminaverit: Si proclamando aliquem jurgium seu turbationem fecerit: Si contra aliquem comminatoria, seu opprobriosa vel irreligiosa verba protulerit: Si malitiose de suo Priore, aut de suis Monachis aliqua mala, quæ probare non possit, evomuerit: Si in feminam oculos fixerit, & hoc in usum habuerit, aut cum ea solus in loco suspecto loquatur: Si sine causa & absque licentia jejunia per Ecclesiam vel Ordinem statuta solverit: Si quis ad aliquem locum missus, ante vel post terminum sibi assignatum, sine rationabili causa redierit. Pro hujusmodi culpis, & his similibus, veniam petens, & non proclamatus, unam in Capitulo sublineat disciplinam, prout in proxima sequenti Constitutione describitur, ac uno die in pane & aqua jejuret. Denunciatis vero penitentia duplicetur, & ultra hoc imponat illi Prior psalmos & venias, sicut sibi expedire videbitur.

CONSTITUTIO XXIX.

De Culpis gravioribus.

Pœnitentia pro gravioribus culpis imponenda.

§. 194. Gravior culpa est: Si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem, aut verbis contumeliosis Priori suo per diem integram inobediens exiterit: vel si cum eo intus vel foris proterve persistens in sua duritia saltem per diem, non consentiens veritati, omni reverentia & paterno timore postpositis, quasi de pari contendere ausus fuerit: Si habito cum alio, vel aliis consilio, sive per conjurationem, aut maliciosam concordiam, se manifeste contra suum Priorem exerit: Si peccatum mortale manifeste commiserit: Si in Ordine perseverando, sui ipsius exemptionem ab obedientia contra Priorem suum procuraverit: Si rem sibi colatam scienter celaverit. Qui culpam aliquam de prædictis voluntarius, vel accusatus de illa, se commisisse confessus fuerit, aut convictus, tot diebus, quot Priori visum fuerit, penitentiam sublineat subsequentem, videlicet: Exuta superiori tunica, brachio & scapula denudatis, percutiatur cum virgis per manum Prioris in Capitulo vel Refectorio post benedictionem Mensæ in prima refectione cum psalmo, quem Prior voluerit, per eum & Monachos ad Choros dicendo. Penitentia quoque durante prædicta, sit in Conventu ultimus in loco, ubicumque Conventus fuerit congregatus. Insuper in Refectorio cum aliis ad mensam non sedeat, sed in terra tam in prandio quam in cœna in medio Refectorii super tabulam nudam comedat; de pane grossiori pro cibo, & sola aqua pro potu ministretur eidem, nisi Prior sibi aliquid aliud misericorditer præcipiat dari. Quod autem de ejus cibo & potu super fuerit, non commisceatur cum his, quæ de mensis remanserint aliorum. Dum vero gratia post refectionem communem de mane aguntur, jaceat prostratus in terra tenus super faciem suam junctis manibus ante portam Ecclesiæ seu Chori, donec Monachi ipsum pedibus tangendo, intrent & exeant super eum. Sæculares tamen hoc videre non debent, nisi delictum illis fuerit manifestum; tunc enim, si Prior viderit expedire, faciat Sæculares esse præsentem, ut qui fuerint de crimine scandalizati, per hujusmodi penitentiam ædificentur. Nullus insuper audeat ad talem penitentem accedere, nec sibi quidquam loqui sine Prioris licentia; sed ne in profundum desperationis deveniat, mittat ad eum Prior Monachum, seu Monachos aliquos discretos, qui illum ad penitentiam & satisfactionem moveant & inducant. Quod si humilitatem in eo viderint, & etiam alii de Conventu, supplices preces pro eo Priori porrigant, ut cum illo mi-

sericorditer se habere dignetur; Quas quidem preces Prior libenter acceptet, præfatam penitentiam, prout sibi videbitur expedire, moderando. Verum si forte ipsum in cordis duritia persistentem invenerint, iterum cum disciplinis modis præfatis per Priorem ad ejus arbitrium feriat, aut per alium de Prioris speciali mandato, si Prior fuerit legitime impeditus. Præterea dum Monachus præfatam penitentiam continuaverit, non communicet, nec cum aliis osculum pacis accipiat, nec vocetur seu scribatur, ut in Ecclesia vel alibi aliquod officium faciat, nisi officia servitutis. Officio tamen Divino poterit interesse. Insuper non Habitum Professorum, sed Novitiorum tantummodo portet, quousque plene, prout expedit, ad Prioris arbitrium satisfecerit. Et si forsan talis Monachus Sacerdos Diaconus vel Subdiaconus fuerit, officiis hujusmodi non utatur, donec a Priore utendi eis licentia illi detur. Ultra prædictas etiam penas, si quis pravo consilio cum alio seu aliis habito, aut per conjurationem, seu maliciosam concordiam se manifeste contra suum Priorem (ut præfertur) exerit, nullam vocem in Capitulo eo ipso habeat; donec Prior de consensu Capituli, illam misericorditer sibi restituat. Neque qui permanendo in Ordine, exemptionem ab obedientia sui Prioris (ut præmittitur) sibi vel aliis procuraverit, præter penas jam dictas communio sibi Ordinis denegetur, & talis exemptio, quantum expediens fuerit, impugnetur; seu, ut revocetur, infertur. Cæterum ei, qui proclamatus, culpam aliquam de prædictis confessus protinus fuerit; brevi; illi vero, qui non accusatus, ultro confitebitur, breviori; ei autem, qui de culpa convictus fuerit, longiori tempore prædicta penitentia imponatur.

Extravagans I.

§. 195. Denegare alicui Monacho Ordinis participationem, ut in hac Constitutione præscribitur, ex antiqua consuetudine Ordinis in eo consistit: quod nec ad Chorum nec ad Refectorium nec ad Capitulum nec ad aliquod Officium vel Beneficium Ordinis admittatur, veluti si membrum Religionis non existat.

Quid sit Ordini non participare.

Extravagans II.

§. 196. Monachus, qui de aliquo falso crimine alium accusaverit, ultra penas crimini, de quo falso accusavit, debitas, alias susserat, arbitrio Visitatorum imponendas.

Pœnæ contra accusantes de falso crimine.

Extravagans III.

§. 197. Caveant Monachi, ne cuicumque Personæ Sæculari, aut Ecclesiasticæ aut Regulari alterius Ordinis, directe vel indirecte, verbo aut scripto, per se aut per alios quomodolibet manifestare aut revelare præsumant culpas graves aut graviores nostrorum Monachorum; vel penitentias graves, penasque propter eas ipsis impositas, unde gravis infamia & manifestum dedecus nostro Ordini sublequi & imminere possit. Qui contrafecerint: Si fuerint Prælati, suspensionis ab officio per annum pena muldentur; Si subditi in Sacris constituti, vocis activæ & passivæ privatione, & clausura intra claustra per annum etiam puniantur; Si vero in Sacris non constituti, Habitum Novitiorum per annum similiter portent;

Monachorum crimina graviora, quæque penitentia non mini revelanda.

Sub statutis hic paginis.

Si autem fuerit ipse reus, prædictæ pœnæ duplicatæ ipsi infligantur.

Extravagans IV.

§. 198. Nullus nostri Ordinis Monachus per se vel per alios scribere, publicare, & multo minus imprimere, imprimere, aut publicari directe vel indirecte facere audeat libellos, scripta, aut memorialia anonima, vel sub nomine supposito & ficto, quæ in injuriam, dedecus aut infamiam nostri Ordinis, ejus Regiminis, aut alicujus Monasterii, vel Monachi, maximeque Prælatorum quomodolibet cedant vel cedere possint. Contrafacientes de hujusmodi culpa convicti carceri per annum mancipentur, & gravioris culpæ pœna debita puniantur. Eis vero Monachis, ad quorum manus dicti libelli vel memorialia pervenerint, districtè præcipimus, ne aliis ipsa communicent, sed vel statim discerpant vel Prioribus tradant; alias graviter puniantur.

Extravagans V.

§. 199. Nullus Monachus intra septa cujlibet Monasterii nostri ludere possit, nec cum aliis Monachis nec cum secularibus, ludis prophanis & secularibus, maxime alearum & taxillorum, aliisque de invito nuncupatis, etiam causa recreationis, infirmitatis, aut alio quovis prætextu, sub pœna culpæ gravioris & proprietariorum pro qualibet vice imponenda. Eadem pœna puniatur, qui extra Monasterium cum secularibus pecuniam in magna quantitate, aut gravi scandalo subsequito, publice & manifeste quocumque ludo luserit; Super qua pœna, nisi per Capitulum Generale, dispensari non possit.

Extravagans VI.

§. 200. Sub pœna unius anni clausuræ intra septa Monasterii nullus Monachus nostri Ordinis agitationi Tassarum in plateis & locis publicis intervenire vel assistere possit; sed si contingat agitari in Civitatibus vel locis, ubi cum debita licentia nostri Monachi existant, hujusmodi diebus, si commode fieri possit ad Monasterium propinquius si quod fuerit, propter bonum exemplum se conferre teneantur sub eadem pœna.

Extravagans VII.

§. 201. Sub pœna sex mensum suspensionis ab officio Priores, Vicarii & Præsidentes nullatenus permittant, quod in Ecclesiis, Sacristiis vel Choris nostrorum Monasteriorum Comediæ prophanæ repræsententur; nec etiam permittant Monachos suorum Monasteriorum Comedias in Theatris publicis repræsentatas scandalose videre & audire; Sed pœnis debitissimis in hoc delinquentes puniant & coerceant; super quo eorum conscientia valde onerantur.

Extravagans VIII.

§. 202. Nullus Monachus intra Monasteria nostri Ordinis habere possit scopos, aliave arma offensiva cujuscumque generis, vel eadem secum scandalose portare itinerando, aut cum illis in Civitates seu Oppida ingredi etiam sub motivo naturalis defensionis, sub pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponenda; & in casu reincidentiæ privationis omnium officiorum, honoris, & administrationis. Monachi vero, quibus incumbit extra Monasteria bonorum temporalium administratio, arma prædicta in suis administrationibus & Grantis retinere & conservare poterunt propter dictorum bonorum Monaste-

rii defensionem, prædonumque incurfionem repellendam.

C O N S T I T U T I O X X X .

De Culpa gravissima.

§. 203. Gravissima culpa est incorrigibilitas, ejus videlicet, qui non timet culpas committere, & post commissas ferre pœnas recusat; contra quem in Regula nostra dictum est: Si ipse non abcesserit, de vestra societate projiciatur, juxta dictum Apostoli præcipientis, talem hominem ut hæreticum evitari. Et quidem postquam talis fuerit tertio monitus, ut desistat a crimine, ejusque incorrigibilitas extiterit manifesta, veluti peccans peccatum ad mortem, & quasi qui videtur professionem de sui cordis vicibus abjecisse, compellendus est habitum professionis dimittere; Quod utique fiat, si usque ad illam expulsionis horam fuerit sanæ mentis; nam si mentecaptus existat, non decet nec expedit, ablato sibi professionis habitu occasione prædicta, illum sic de societate projicere fraterna.

Quæ sit culpa gravissima.

Extravagans I.

§. 204. In omnibus Monasteriis nostri Ordinis carceres existant, in quibus puniri possint Monachi delinquentes; & nullus nostri Ordinis Prior expoliare habitum possit Monachum, quantumvis gravissimum sit ejus delictum: ipsum vero carceratum retineat, usque dum provideatur a Capitulo Generali, sive a Patre Generali.

Priores Habitum Monachos expoliandi facultatem non habeant.

Extravagans II.

§. 205. Monachi, qui crimen aliquod jure civili corporali morte plectendum suæ Professionis obliti perpetraverint, a Capitulo Generali aut privato, vel a Visitatoribus Generalibus ad carcerem perpetuum condemnentur.

Extravagans III.

§. 206. Ex indultis a Sancto Pio V. nostro Ordini concessis Pater Generalis per se ipsum, seu ejus Ministros seculares, vel etiam dicti Ordinis Regulares, etiam Professos Apostolica auctoritate punire & corrigere poterit Monachos quorumcumque criminum & delictorum reos, quantumvis gravia & enormia fuerint; Sed in casibus, in quibus de jure communi pœna mortis locum habere potest & debet, eisdem Monachis taliter delinquentibus carcerem perpetuum, vel ad tempus eadem Apostolica auctoritate dare & assignare, ac illos in carcere hujusmodi detineri facere, aut illos ad triremes etiam perpetuo vel ad tempus condemnare, & relegare; prout etiam habitu expoliare poterit tam in Generali vel in privato Capitulo, quam si solus procedere velit inter Capitulum & Capitulum; dummodo tamen ad id Seniorum gravis & maturi consilii in regimine expertorum accedat assensus: ut latius in Brevis Apostolicis desuper expeditis continetur.

Monachorum judicium penes Generalem Ordinis.

Extravagans IV.

§. 207. In sententia Expulsionis a nostra Religione omnino servetur Breve & Decretum fel. rec. Urbani VIII. omniaque, quæ in eo præscripta sunt, videlicet, quod nullus nostri Ordinis Monachus professus possit in posterum habitu expoliari, ab eoque expelli, quin sit vere incorrigibilis.

De incorrigibilibus expellendis, & expulsionis modo.

Incorrigibilis nullatenus judicetur Monachus, nisi concurrant omnia, quæ de jure requi-

runtur,

Contra Monachos famosos libellos imprimentes &c.

Vel ludis prophanis ludentes:

Aut spectaculis publicis assistentes.

Comedias prophanas repræsentantes, permitientes, vel audientes.

Arma offensiva retinentes, vel gestantes.

runtur, ut incorrigibilis præsumatur. Et præterea probetur penitentiis & jejuniis per spatium sex mensium in carceribus Monasterii, sicut moderando Decreta Urbani VIII. disposuit Innocentius XII.

Si transacto dicto spatio temporis non resipiscat, induratusque perseveret in sua impoenitentia & incorrigibilitate, possit expelli a Religione tanquam membrum putridum; sed dumtaxat a P. Generali cum consilio & assensu sex Patrum Graviorum Religionis, in singulis Capitulis Generalibus ad id deputandorum & eligendorum; factoque primum & compilato processu, pleneque probatis causis expulsionis, juxta canonicas Sanctiones, stylum & Constitutiones Ordinis.

Expulsus maneat subiectus jurisdictioni & obedientiæ Ordinarii Diocesani, incedatque in habitu clericali, donec ad Religionem revertatur. Itaque P. Generalis teneatur sententiam expulsionis Ordinario notificare in eodem executionis tempore.

Nulli ex prædictis expulsis literæ testimoniales expulsionis concedantur; Sed ad Sanctam Sedem Apostolicam remittantur, vel ipsos hortentur, quod in aliam Religionem ingrediantur.

Expulsi maneant suspensi ab exercitio Ordinum susceptorum toto tempore, quo extra Religionem vixerint: sublata Episcopis & Ordinariis locorum facultate moderandi vel relaxandi dictam suspensionem, licentiamque illis concedendi ad exercitium dictorum Ordinum.

Quæ omnia & singula sub penis privationis omnium officiorum, & vocis activæ & passivæ, inhabilitatisque perpetuæ ad illa & alia impostum obtinenda, cum reservatione dictarum penarum Sedi Apostolicæ, prout in dicto Brevi, in posterum observari decernimus; & irritum ac inane & invalidum omne illud, quod contra prædicta fuerit factum, declaramus.

Stylus ergo & praxis in posterum observanda erit, quod Visitatores aut Judices in suis sententiis declarent Monachum delinquentem ob sua delicta habitu expoliandum esse, & a Religione expellendum; atque sententiæ executionem remittant ad Patrem Generalem; qui viso & examinato processu, habitoque consilio & consensu dictorum sex Patrum a Capitulo Generali assignandorum confirmet vel infirmet sententiam, prout justum videbitur.

Extravagans V.

Quibuscum de commissis gravibus culpis non fit dispensandum.

§. 208. Nec Pater Generalis nec Diffinitorium Capituli Generalis dispensare possint ad obtinenda aliqua officia electionis aut Magistri Novitiorum, Confessoris, aut Prædicatoris, Monachos, qui commiserint aliquod delictum ex infra scriptis, vel ipsis majus vel simile, videlicet: Peccatum carnale: Furtum de rebus Ecclesiæ vel Sacriliæ, aut triginta ducatorum ex aliis rebus Monasterii: Solemne perjurium: Falsum testimonium contra aliquem in Judicio;

Qui duabus vicibus fugitivus fuerit: Qui aliquem notabili aut enormi percussione vulneraverit: Qui Confessiones manifestaverit: Qui crimen Læse Majestatis commiserit, aut hujusmodi criminis fautor fuerit: Qui condemnatus fuerit a Sancto Inquisitionis Officio in rebus fidem concernentibus: Qui in aliqua electione pro se ipso votaverit. Quorum & similium dispensatio ad Capitulum Generale solummodo & insolidum pertineat. Quoad vero delicta sensualia & carnalia etiam post sententiam poterit P. Generalis dispensare, quan-

do ipsi confiterit per relationem suorum Priorum aut Visitorum, quod reus cum vita religiosa & exemplari per aliquot annos sit emendatus.

CONSTITUTIO XXXI.

Quando Prior in correctionibus sequi debet consilium Deputatorum, aut sui Capituli.

§. 209. Exequi possit quilibet Prior per se ipsum penas in dictis Constitutionibus de gravibus & gravioribus culpis taxatas, quando manifeste apparuerit in eas Monachum aliquem incurrisse. Si tamen Monachus, cui hujusmodi culpa impingitur affirmat, illam gravem seu graviorem non esse, aut de hoc dubitatur per Monachos aliquos de Conventu, Prior consilium habeat super hoc cum Monachis sibi per suum Capitulum ad habenda consilia deputatis. Verum in judicando culpas graves & graviores, quæ in prælibatis Constitutionibus non sunt expressæ, sequatur Prior consilium a Deputatis prædictis. Cæterum in imponenda seu remittenda, mutanda, laxanda vel gravanda pena gravissimæ culpæ, Prior sequi consilium sui Capituli teneatur. Si tamen Priori videatur, quod penam culpæ gravis aut gravioris, in Constitutionibus supra scriptis taxatam, oporteat aggravari contra illum, de quo constet culpam hujusmodi incurrisse, ad hoc judicandum Deputatorum sequatur consilium.

CONSTITUTIO XXXII.

Quando poterit Prior per se ipsum dispensare in penitentiis.

§. 210. Dispensare in pena culpæ gravis, & eam mutare, vel laxare, solus Prior possit, quandocumque sibi rationabile videatur; sed super culpa graviori consilium ad præmissa cum Deputatis debet habere. Oneramus etiam conscientias Prioris & Deputatorum, ut in penis hujusmodi judicandis, dispensandis, commutandis, laxandis, ac imponendis se discrete exhibeant, præ oculis solum Deum habentes; amore, odio, favore, timore & quolibet alio impedimento postpositis, quatenus justitia compleatur & fructus correctionis & emendationis accrescat. Potius tamen in præmissis penis ad misericordiam, quam ad crudelitatem intendant.

CONSTITUTIO XXXIII.

Quomodo imponi debeant penitentia culparum gravium & graviorum.

§. 211. Graviorum culparum penas coram omnibus in Capitulo Prior imponat, nisi in culpis occultis aliter sibi videatur cum Deputatorum consilio faciendum. Si vero culpa non occulta sit talis, quæ merito sit illico punianda, & videatur mora nociva, si spectatur culparum Capitulum, congregat statim Prior suum Capitulum pro judicanda & imponenda pena hujusmodi gravioris culpæ. Verum pro gravi culpa poterit pena extra Capitulum judicari, si Priori cum Deputatorum consilio videatur.

CONSTITUTIO XXXIV.

Quomodo se gerere debeat Prior in dando, aut commodando.

§. 212. Panem in grano, vinum, monetam, aut res alias quascumque magni valoris in eleemosinam, seu alias gratiose Prior non

Facultates Prioris in rebus dandis, aut commodandis.

donet,

donec, nisi quantum consideratis facultatibus Monasterii per eum & Monachos in Sacris constitutos fuerit prætaxatum, quod Prior solus, vel cum Deputatorum consilio dare possit. Poterit tamen de rebus Monasterii mutare vel commodare, moderate tamen & sic discrete, videlicet: sub talibus pignoribus, aliisque idoneis cautionibus, in convenienti custodia reponendis, id faciat, quod sine difficultate Monasterium mutuata sive commodata recuperet. Si tamen res commodanda, attentis Monasterii facultatibus, magni valoris extiterint, Deputatorum consilium habere debebit.

Extravagans unica.

§. 213. Nullus Monachus, administrationi bonorum temporalium nostrorum Monasteriorum præpositus, ea commodare vel in mutuum dare possit absque expressa licentia Priorum; aliàs in penas, proprietariis debitas, juxta quantitatem rei commodata vel in mutuum data, incurrat.

CONSTITUTIO XXXV.

Quomodo debeat se habere Prior in operibus & in aedificiis.

§. 214. Reparanda necessario tam in Monasterio quam in ejus hæreditatibus, quilibet Prior, prout viderit expedire, faciat reparari. Si tamen reparatio hujusmodi magnas requirit expensas, Monasterii facultatibus super hoc attentis, habeat in hoc Deputatorum Consilium. Præterea si aliqua sint de novo ædificanda, quæ magnas expensas requirunt; non fiant sine consensu Capituli.

Extravagans unica.

§. 215. Priores novarum Domorum non possint in eis nova ædificia quoquomodo construere, quin prius planta ad nostrum Capitulum Generale, vel ad Patrem Generalem infra Capitulum & Capitulum transmittatur: ut ædificii utilitas, convenientia, & expensæ ab illis examinentur, & sine ipsorum licentia & approbatione nullatenus executioni mandentur; quæ vero in Capitulo Generali vel a Patre Generali ordinata fuerint in constructione ædificiorum, omnino Priores observare teneantur.

CONSTITUTIO XXXVI.

De Electione & officio Procuratoris in temporalibus, & de ejus obligatione reddendi rationes.

§. 216. Eligatur seu assumatur in Procuratorem cujuslibet Monasterii per Priorem & Capitulum, seu ejus partem majorem, unus de Monachis Professis constitutus in Sacris, qui ad Prioris consilium & mandatum bona temporalia Monasterii recipiat, & fideliter administret. Si tamen videatur expediens, poterit unus de Fratribus Laicis in Procuratorem assumi. Quod si unus Procurator non sufficit, possunt modo prædicto duo aut plures constitui. Procurator autem seu Procuratores hujusmodi teneantur quater in anno Priori, & per eum ad hoc assignatis, in præsentia claves arcæ tenentium, de administratis reddere rationem, & in una de istis quatuor vicibus sint deputati præsentés. Officium vero Procuratoris non de facili sibi tollatur, ex causa tamen legitima poterit illum Prior cum Deputatorum consilio & consensu, vel major & sanior pars Capituli, etiam nolente Priore, ab hujusmodi officio removere.

Extravagans I.

§. 217. Quilibet Religiosus, habens officium dandi & recipiendi pecunias, aut administrandi fructus reddituum, possessionum, & granciarum, aut Cappellaniarum, & Missarum, quæ celebrantur, teneantur reddere rationem & computa semel in anno, præsentibus Priore, Deputatis, Depositariis & Procuratoribus.

Rationem quoque reddere teneantur, qui pecunias administrat.

Extravagans II.

§. 218. In quocumque nostrorum Monasteriorum habeatur liber, in quo scribantur omnes & singulæ possessiones, hæreditates, funda, & redditus Monasterii: a quonam & quibus conditionibus & oneribus donata sunt; simulque spiritualia Beneficia, quæ pro ipsis in Monasterio aguntur.

Libri proventuum, omnemque quolibet in Monasterio habendi.

Extravagans III.

§. 219. Præfidentis Procurator aut Custos absque serupulo conscientie possint moderate & prudenter corrigere verbis vel facto pro eorum arbitrio famulos, servientes, & commensales intra Monasterium.

Præfidentis & Custodis in famulos auctoritas.

Extravagans IV.

§. 220. Quilibet Monachus in reddendis rationibus & computis deficiens, atque debitor resultans, ipso facto voce activa & passiva privetur, & clausuræ intra Claustra penam substatineat absque aliqua dispensatione, donec debitum solvat & satisfaciat. Si vero Communitas ob justas causas sibi bene visas dicto Monacho debitum ser. ser. condonet vel remittat; nihilominus tamen voce activa & passiva, ut prius, privatus remaneat, donec & quousque per Capitulum Generale aut privatum, ac præhabita de casu informatione, ab hujusmodi privationis pena absolvatur - *Supràdicta Extravagans quarta inopinanter ab emanensio prætermissa, superadjuncta fuit sciente Eminentiſſimo Cardinale Petra Ponente, in quorum fidem &c.*

Pœna contra deficientes in computis.

A. Archiepiscopus Petren. Secret.

Extravagans V.

§. 221. In electione Procuratoris Temporalium concurrere debeat consensus Prioris, & consensus Capituli, seu majoris illius partis. Si tamen casus discordiæ contingat, nempe vel quod major pars in Procuratore eligendo non concordet, vel Prior dictæ majori parti Capituli non assentiat seu consentiat; decem scrutiniis, infra duos dies perficiendis, sine electione Procuratori transcurſis, prædicta electio ad Priorem devolvatur; qui tunc Procuratorem eligat Monachum, qui sibi videbitur magis expedire.

De circumstantiis electionis procuratoris.

Extravagans VI.

§. 222. Omnes Monachi, administrationi bonorum Temporalium a Prioribus præpositi, ad Priorum nutum sint amovibiles. At vero Procurator Temporalium amoveri non possit nisi ex causa legitima, vel a Priore cum consensu Deputatorum, aut majoris partis illorum, vel a majori parte Capituli, ut in hac Constitutione disponitur.

Prioris auctoritas in Monachos temporalium administratores.

Extravagans VII.

§. 223. In quolibet nostrorum Monasteriorum adfit in loco publico Tabella, in qua referantur Benefactores Monasterii, obligationesque Deum pro illis orandi; Necnon alia Tabella, in qua Benefactores totius nostri ordinis in communi pariter describantur.

Tabella Benefactorum quolibet in Monast. appendenda.

Monachis vero non illicet bona Monast. absq; licentia Prioris commo- dare.

Reparationes a Prioribus faciendæ.

Constructiones vero non sine consensu Capituli.

Pro Domibus n. vis. Capituli Gener. requirenda approbatio.

Procurator a quibus eligendus.

Quod sit ejus munus, quibusve rationem debeat reddere.

CONSTITUTIO XXXVII.

Quod in quocumque ex nostris Monasteriis adsit Arca
Communitatis cum duabus clavibus. De electione
Capituli, & de Arca Depositorum,
& Depositorio.

§. 224. Arca Communitatis sub duplici clave
in quolibet nostri Ordinis Monasterio teneatur,
in qua moneta cuiusvis materiae, sive alia qua-
cumque, in auro, argento seu rebus pretiosis
consistens, reponatur. Quarum clavium unam
Prior seu Monachus Deputatus ab eo, alteram
teneat alius Monachus ad id per Capitulum assi-
gnatus. Porerit tamen, si velit, Capitulum duas
claves habere, & pro eis tenendis duos de Mo-
nachis assignare.

A quibus
duae tenenda
claves.

Extravagans I.

§. 225. In nostro Ordine non recipiantur de-
posita, nisi simpliciter absque aliqua cautione
neque obligatione. Stricteque defendimus &
prohibemus, quod nullus Prior nec Vicarius,
neque aliquis alius in eorum absentia, audeat
assumere aliquid ex tali Deposito sine Deponen-
tium licentia & consensu; Qui vero contrarium
fecerit, a nostris Visitatoribus Generalibus gra-
vissime puniatur.

Deposita non
recipienda
cum obliga-
tione.

Extravagans II.

§. 226. Si in aliquo necessitatis casu, aut even-
tu, vel ad aliquam piam causam cuilibet Mona-
cho data fuerit pecunia, eam in Arca Conventus
deponat, exindeque non extrahatur sine Prio-
ris licentia. Et reprehendimus Monachos impor-
tune inquietantes Priores suos pro elemosinis,
aut Missis, licentisque frequentibus ad sua loca
& terras eundi, causarum piamque quaesito colo-
re vel pretextu. Insuper Monachi, qui trans-
mittuntur de uno ad aliud Monasterium pecu-
nias ex itinere superflites deponant in Arca Mo-
nasterii, ad quod accedunt, ut Monasterio, ad
quod pertinent, consignentur.

Monacho-
rum pecunia
in Arca Con-
ventus ser-
vanda.

Extravagans III.

§. 227. Nullus Monachus procuret praesimo-
nia, aut aliam provisionem Ecclesiasticam, ne-
que acquirat redditus Regios, vulgo Juros, abs-
que Patris Generalis licentia; quia si secus fiat,
scandalum maximum oritur, malumque exem-
plum Saecularibus donatur.

Provisiones
Ecclesial. &c.
sine Genera-
lis licentia a
Monachis
non accipi-
enda.

Extravagans IV.

§. 228. Prior est confirmator electionis Depo-
sitarii, seu claves Arcae tenentis, quare secundum
suam conscientiam potest acceptare vel non ac-
ceptare Depositarium, pro clavibus Arcae tenen-
dis a Capitulo electum. Si tamen vel major
pars in eligendo non concorderet & conveniat,
vel Prior electionem dictae majoris Partis non
acceptet, decem scrutiniis biduo factis, devol-
vatur electio ad Priorem, qui in tali casu eligat
in Depositarium, exclusis Vicario & Deputa-
tis, Monachum, qui ipsi conveniens visus fue-
rit; Qui tamen, prout reliqui Officiales Bono-
rum Monasterii, semper ad ejus nutum maneat
amovibilis.

Depositarium
per priorem
amovibilis.

Extravagans V.

§. 229. Monachi, quibus incumbit admini-
stratio temporalis Bonorum Monasteriorum, &
exigentia reddituum ad illa pertinentium, te-
neantur intra viginti quatuor horas, ab eorum
accessu ad Monasteria computandas, omnem
pecuniam, quam secum adduxerint, in Arca
Communitatis reponere & consignare; & insu-
per prohibemus Prioribus, Vicariis, Praesiden-

Acceptae ab
administrato-
ribus pecu-
niae continuo
in Arca re-
ponenda.

tibus, & Depositariis, sub poena suspensionis ab
officio per sex menses, aliisque nostrorum Vi-
sitorum arbitrio inflegendis, pecuniam quovis
titulo ad Monasteria pertinentem extra dictam
Arcam Communitatis habere, seu in cellis vel
officinis sub eorum potestate, quovis quaesito
colore, ullatenus retinere. Si qua vero pecu-
nia propter necessitates Monasterii in mu-
tuum vel commodatum accipiat, etiam in
Arca Communitatis reponatur; & a Deposita-
rio claves Arcae tenente registretur, atque in
computatis generalibus illius ratio reddi omni-
no debeat.

Extravagans VI.

§. 230. In omnibus Monasteriis praeter Ar-
cam Communitatis, in qua Monasterii com-
munis pecunia deponitur, alia etiam existat spe-
cialis pro Monachorum peculis cum duabus
etiam clavibus, quarum unam Prior, alteram
Monachus ab ipso cum Deputatis vel cum suo
Capitulo secundum consuetudinem Monasterio-
rum designandus; habeat; in qua teneantur
singuli Monachi omnem pecuniam ipsis ad usum
pro suis necessitatibus permissam, seu quomo-
dolibet pertinentem, consignare & deponere;
inque nullam quantitatem extrahere possint,
nisi de Superioris licentia. Praeterea nullus Mo-
nachus dictam pecuniam sibi ad usum concessam,
excepta ea parva quantitate, cujus consuetudo
licentiam a Superiore habeat, vel pecunia alio-
rum Monachorum apud se retinere, vel aliis qui-
buscumque Personis custodiendam tradere au-
deat; sed in praedicta Arca peculiorum praefice
deponi debeat, sub poena privationis vocis acti-
vae & passivae per triennium.

In quolibet
Monasterio
alia Arca ser-
vanda pro pe-
culis Mona-
chorum sine
Superioris li-
centia non
extrahenda.

Extravagans VII.

§. 231. Nullus Monachus possit opera per se
ipsum manufacta vendere; sed si qua ab aliquo
facta fuerint, Prioribus exhibeantur, ut eorum
arbitrio de ipsis disponatur; Quod si Monachus
opera ab ipso manufacta absque licentia Prioris
vendiderit, poena proprietarii juxta qualitatem
culpa debite puniatur.

A Monachis
manufacta
non venden-
da.

CONSTITUTIO XXXVIII.

Quod non recipiantur plures Monachi, quam illi,
qui sustentari possunt cum redditibus
Monasterii.

§. 232. Non recipiantur Monachi in majori
numero quam possint de Monasterii facul-
tatibus commode sustentari, ne egestatis pre-
textu mendicantes vagari extra Monasterium
compellantur, quod non est nostri Ordinis,
immo potius Ordinum mendicantium. Insuper
quatenus commode fieri poterit, observetur,
quod Monachorum recipiendorum duae partes
ad minus Divino deputentur Officio; Alii vero
ad Domus servitium recipiantur in Fratres, laicos
apud nos vulgariter nuncupatos. Alioquin re-
ceptores debite puniantur.

Quod Mona-
chis non li-
ceat quaerere.

Extravagans I.

§. 233. Nullatenus possint acquiri bona,
nec stabilia, nec mobilia, vel redditus per
viam successionis aut hereditatis ab intesta-
to, quae pertineat ad aliquem Religiosum in
iis Monasteriis, in quibus viger consuetudo
non succedendi ab intestato in hereditatibus.
In illis vero Monasteriis, in quibus consue-
tudo est succedendi ex persona Monachorum,
non prohibentur hujusmodi jure successionis
uti; semper tamen attendant ad bonum nos-
tri Ordinis nomen, & cum religiosa confi-
deratione ad qualitatem & possibilitatem il-
larum personarum, ex quibus provenit haereditas;

De successio-
nibus in bo-
nis, & haere-
ditatibus.

reditas;

reditas, & ad paupertatem, necessitatem, & debita consanguineorum; & quatenus expediens judicaverint, in his casibus consilio majoris partis Capituli ab hoc jure succedendo poterunt laudabiliter abstinere; ut declarat noster Ordo ex facultate S. M. Pauli III., & usu est confirmatum. Si vero aliquis Monachus, sive Monasterium fuerit institutum hæres, aut ipsi relictum aliquod legatum vel donatio tam in Testamento quam alio quocumque modo, Monasteria indistincte, & unumquodque illorum poterunt acceptare tales institutiones, legata, & donationes, & retinere talia bona, etiam si sint bona stabilia & redditus.

Extravagans II.

Bona immobilia &c. non emenda nisi parce, & de p. Generalis licentia.

§. 234. Nullum nostrum Monasterium emere possit aliqua bona immobilia, redditus, jura, & alia similia absque licentia Patris Generalis, cui commendatur, ne hujusmodi licentiam facilius concedat. Ut autem Monasteria in suis redditibus & possessionibus, ut par est, conserventur, illud Monasterium, quod a suis redditibus & possessionibus temporum calamitate defecerit, vel quolibet eventu propria bona perdidit, compensari & integrari valeat de prædictis bonis & redditibus perditis, acquirendo alia bona & redditus tantæ saltem existimationis, quantæ erant bona & redditus, a quibus defecit. Illa vero Monasteria, quæ dotem & redditus sufficientes non habent, pro decenti & congrua sustentatione Monachorum ipsi designatorum, facultatem habeant acquirendi bona quæcumque mobilia vel immobilia, & redditus, quocumque jure aut titulo ad ipsa quomodolibet pertinentia, usque in quantitatem, illis a Capitulo Generali juxta numerum Monachorum taxatam vel taxandam.

Extravagans III.

Excipiuntur Monasteria Monialium.

§. 235. Sub dispositione præcedentium Extravagantium non comprehendantur Monasteria nostrorum Monialium.

Extravagans IV.

Cappellanias vero accipiendæ.

§. 236. Nostra Monasteria possint acceptare, & acceptent quascumque Cappellanias, quas Fideles pro eorum devotione voluerint instituere cum licentia Ordinis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum, cum quocumque numero Missarum, aut aliorum bonorum spiritualium, & retinere bona & redditus, ipsi pro omnibus supradictis donata vel relicta. Si vero pro supradictis elemosina, aliquave dotatio desuper facta, aut facienda, in numerata pecunia Monasteriis data fuerit, cum tali pecunia ne dum possint, verum debeant & teneantur emere bona stabilia & redditus, illaque retinere & possidere: Ut a Sacra Congregatione Concilii decretum, & inviolabiliter observari mandatum fuit.

CONSTITUTIO XXXIX.

De Examine, quod fieri debet illorum, qui recipi debent pro Monachis, & de eo quod præcedere debet pro Professione.

§. 237. Recipiendus ad Habitum nostri Ordinis, antequam ad illum admittatur, diligenter examinetur per Priorem, si velit, aut per aliquos per eum ad id assignatos: utrum pro statu clericali an laicali sit aptus, & in eo

statu, quo sibi visum fuerit, recipiatur. Et si fuerit receptus in Clericum, fiat ei rasura ejusdem quantitatis, quæ fieri consuevit constitutis in Sacris, etiam si non extiterit ad Clericalem Tonfuram promotus; cujus coronæ capillorum longitudo quantitatem duorum in latitudine digitorum non excedat, nec auris summitatem attingat. Fratres autem pro laicali statu recepti coronam non deferant; & mandamus & ordinamus, quod non possit super hoc dispensari absque Capituli Generalis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum licentia speciali.

Extravagans I.

§. 238. Fratres in statu laicali recepti semper & perpetuo, absque aliqua dispensatione permaneat in ea vocatione & statu, in quo a Deo in Religionem vocati sunt; & cum sero ad Chorum accesserint, ponantur ad signum penitentiae sicut Chorista. Insuper Chorista, qui in Ordine Sacro constituiti procuraverit, ipso facto graviter puniatur.

De Tonfurâ capillorum pro Clericis, & Fratribus

Quisque in ea vocatione qua cum in Religionem ingressus est, maneat.

Extravagans II.

§. 239. Non recipiantur ad nostrum Habitum Religiosi alterius Ordinis, sine licentia Patris Generalis, exceptis Canonicis Regularibus, aut Religiosi Ordinum Militarium.

Religiosi alterius Ordinis non recipiendi.

Extravagans III.

§. 240. Nullus possit recipi in Monachum, vel Fratrem laicum nostri Ordinis, qui ex Neophitis, seu noviter ad nostram Sanctam Fidem conversis, aut a Judæis intra quartum gradum, ortum vel originem ducat, aut descendat, sub pœna excommunicationis majoris ipso facto incurrendæ tam ab eo, qui professus fuerit, scienter tegens hunc defectum, quam ab illis, qui scientes ipsum receperint; & ulterius sit nulla & invalida professio. Quod confirmatum est per Bullam Apostolicam.

Neophiti, & recens conversi non recipiendi.

Extravagans IV.

§. 241. Sub eisdem pœnis non recipiantur in nostri Ordinis Monachos vel Fratres, qui descendunt, & originem ducunt a stirpe Manorum & Saracenorum, usque ad dictum quartum gradum. Quod pariter est confirmatum per Bullam Apostolicam.

Nec oriundi a Mauris, vel Saracenis.

Extravagans V.

§. 242. Ex inviolabili praxi, & consuetudine antiquissima nostræ Religionis, quæ jam vim legis obtinuit, quancumque aliquis in nostro Ordine recipi ad Habitum desiderat & petit, infrascripta omnino serventur:

Examen pro recipiendis.

Recipiendus ad Habitum a Priore cum Deputatis omni cura & diligentia de vocatione & intentione, quibus ad nostram Religionem accedit, prudenter examinetur; & in dicto examine discrete & caute spiritum, quo movetur, & in Religione recipi petit, intelligere & detegere dictus Prior & Deputati solite contentur.

Si bono spiritu perfectæque vocatione moveatur, iterum examinetur de ætate, nomine tam proprio quam Genitorum, Avorumque utriusque lineæ, de Patria, ubi vivunt aut quandoque vixerunt, de officiis, quæ exercent vel antea exercuerunt: si habeant redditus & facultates ad congruam & decentem vite sustentationem: si sint veteres Christiani

mundi ab omni macula & infectione Judaeorum, Saracenorum, recenterve converforum, aut alterius cujuscumque Sectae reprobatae: si sint vel fuerint liberi aut servi: si recipiendus sit natus ex matrimonio legitimo: si matrimonio sit ligatus, illudve contrahere promiserit, aut alterius Ordinis sit Religiosus.

Si est major sexdecim annorum, iterum examinatur: Si aliquod obtinuit officium vel munus publicae seu particularis administrationis, cujus computa reddere teneatur? Si aere alieno & debitis gravetur, quae suis facultatibus persolvere omnino non possit? Si aliqua gravia & enormia delicta commiserit, de quibus ab aliquo Judice sit processatus, vel processari & damnari timeatur? Si sanus sit corpore, vel habeat aliquam infirmitatem actualem vel habitualement occultam, qua impediti possit a vita communi Monastica & Regulari, ejusque asperitatibus tollerandis.

Si hoc examine constiterit recipiendum habere aliquem defectum ex relatis in praedictis interrogationibus, omnino debeat a Priore, prudenter tamen & discrete, repelli; nec Conventui proponi sub poena privationis vocis activae & passivae, omnium Officiorum, graduum, honorum, & dignitatum, & inhabilitatis perpetuae ad haec & alia imposterum obtinenda; & si fuerit facta propositio, easdem poenas incurrant scienter recipientes, juxta Constitutionem Sixti V. & moderatorias Gregorii XIV. & Clementis VIII., quae pro recipiendis in qualibet Religione emanarunt, postquam praedicta omnia ex nostra diuturna consuetudine jam observabantur.

Si vero recipiendus nullum ex his se habere defectum dixerit, responsa illius in Summario scribantur, moneaturque & certificetur ipse recipiendus, quod ante professionem de omnibus supradictis sumi debet plenaria informatio, qua si constiterit, ipsum suis responsis veritatem celasse, prorsus a nostra Religione debet expelli.

Si recipiendus fateatur, vel alias constet ex legitimo Matrimonio natum non esse, antequam recipiatur, omnino fieri debeat juxta tenorem Constitutionis Gregorii XIV. & anteriorem Praxim nostri Ordinis informatio plenaria de vita, moribus, indole, ingenio, & virtute recipiendi; quibus defectus Natalium suppleri possit & valeat, spereturque fore valde proficuum utilemque Religioni. Quo casu poterit ad nostrum Habitum recipi, proficere, Sacris Ordinibus initiari, voceque activa & passiva suo tempore gaudere; nisi forte illegitimus alicujus Religiosi fuerit filius, quo casu dictus illegitimus nullatenus possit vivente Patre recipi in Religione eadem.

Cum autem recipiendus fuerit naturalis Villae aut Oppidi per sex leucas a Monasterio, in quo recipi debet non distantis non proponatur Conventui absque licentia Patris Generalis: qui ipsam non concedat nisi iustis de causis quae in utilitatem Monasteriorum cedant; Nisi forte in aliquibus Monasteriis adsit contraria consuetudo, eos absque dicta licentia recipiendi, quae toleratur.

Præterea diligenter attendant Prior & Deputati, ne Genitores, Avi, vel Fratres recipiendi exercent aut antea exercuerint officia aliqua, quae in aestimatione communi vilia, aut infamiam inducentia reputentur, videlicet: si sint vel fuerint Histriones, Gladiatores, seu cum Hominibus vel bestiis Luctatores, Scænici vel Citharedi in locis publicis ob lucrum, publici Lufores, Carnifices, Laniones, Tibicines, Bajuli, Cauzones publici, olei, aceti, comestibiliumque venditores, Sutores, Lanifices,

Calceatores, Coriarii, Hospitatores, Machinatores, Muliones, Filii publicarum Meretricum, & illarum Genitores, omnesque complices in earum lucro & exercitio, Usurarii, Falsarii, Proditores, Latrones, Assassini, qui peccatum contra naturam commiserint, aliaque similia, quae in opinione prudentium in Villis & Oppidis vilia & infamia reputantur; a quibus omnibus, nisi Fratres, Genitores, & Ascendentes ad habitum recipiendi sint prorsus liberi & immunes, non admittantur, & admissus Novitius expellatur; caute tamen & prudenter, ne ipsi infamia oriatur.

Caveant insuper, quod similiter rejiciantur, si in quocumque gradu, etiam remotiori constiterit descendere ex stirpe Maurorum, Judaeorum, aut noviter converforum ad nostram Fidem vel in ea suspectorum, seu illorum, qui publice poenitentiae seu reconciliati quandoque fuerint a Sancto Officio Inquisitionis, seu ab alio quocumque Judice publice etiam puniti fuerint poena infamiam inducente; quia hujusmodi ad Professionem non possunt in nostro Ordine admitti sub poenis Extravagantis III.

Postquam in praedicto sine aliquo defectu reperiens fuerit recipiendus, procedatur ad examen de sufficientia in Grammatica & Latinitate, de voce, visus integritate, & cantu firmo, per dd. Priorem & Deputatos simul cum Magistro Novitiorum & Correctore cantus; quorum omnium si eorum judicio omnino capax & idoneus non fuerit rejiciatur. Sin vero aliquam magnam habilitatem in nostris Choris necessariam obtineat, ut puta, si Organista, musicae Compositor, vel alicujus instrumenti peritus extiterit, defectus latinitatis eorum arbitrio & prudentia suppleri possit & valeat.

Peracto examine, approbatoque a Priore & Deputatis seu illorum majori parte, recipiendus proponatur Monasterii Capitulo; in quo Examinatores praedicti, antequam ad suffragia procedatur, de sufficientia, reliquisque partibus & qualitatibus hujusmodi recipiendi in examine expertis plene & fideliter informant. Dum sit haec informatio, a Capitulo egrediantur confanguinei recipiendi, & ejusdem Patriae naturales, si qui in Capitulo adfuerint, ad suffragandum tamen cum ceteris vocalibus, informatione peracta, reversuri.

Postea procedatur ad receptionem per suffragia secreta, quae debet esse canonica & a toto Capitulo, vel saltem a majori illius parte, & simul a Priore Novitius debet admitti, ut praescribitur Extravaganti I. ad Constitut. XVI. Sin vero suffragia fuerint aequalia, votum Prioris non sufficit, ut admittatur, sed necessario expelli debeat ob defectum majoris partis Capituli. Huic vero & aliis hujusmodi receptionibus cum Priore assistant, tamquam Scrutatores, Novitiorum Magister, & Vicarius, seu, absente Vicario, alius ex Capituli senioribus.

Præterea dicta forma servata, currente Novitiatu & Probationis anno, aliis tribus vicibus (prout haecenus ex inviolabili nostri Ordinis consuetudine observatum fuit) Novitius Capitulo proponatur, ut ab ipso recipiatur, videlicet: Prima post quatuor menses ab Habitum receptione completos: secunda post octo: tertia denique post decem, prout Priori videbitur tempus requiri & sufficere, ut ante expletum probationis annum fieri possit informatio plenaria de moribus & vita, stirpis & sanguinis puritate Novitii, secundum nostra statuta & privilegia, & facta informatio examinari approbarique possit a Priore & Deputatis; ne aliter ultra annum

De scrutinio
& suffragiis.De requirendis
ad Professionem.

proba-

probationis expletum Professio Novitio probatur. Omnibus tribus dictis propositionibus Novitiorum Magister Capitulum informet secundum Deum & suam conscientiam, præhabitamque de Novitio experientiam, de indole, moribus, humilitate, aliisque qualitatibus Novitii; pariter egredientibus a Capitulo, dum fit hæc informatio, ut in prima præmissum est, Novitii consanguineis, & ejusdem patriæ naturalibus, & post illam completam ad suffragandum cum cæteris similiter revertentibus. Informatione peracta, recipiantur suffragia, & regulentur, ut supra, ita, quod ab omnibus Vocalibus, vel eorum majori parte, & simul a Priore, Novitius admitti debeat, ut supra in prima præmittitur; Sin vero a majori parte Capituli non admittatur, rejici Novitius omnino debeat, nec iterum Capitulo proponi possit.

Quo vero receptiones maturius & liberius fiant, teneantur Priores diem, quo singule Novitiorum propositiones fient, per suas literas notificare Vocalibus absentibus, qui commode illis, assistere possint, si velint. Primæ vero & ultimæ hujusmodi propositionum dies omnibus Vocalibus intra sex leucas a Monasterio distantibus prius necessarium notificent tempore opportuno, ut si velint, dictis receptionibus adsint, & cum reliquis suffragentur; & si notificatio hujusmodi fuerit omiffa, receptio sit nulla, quatenus illi, qui notificati non fuerint, reclamant. Præterea si aliqui Vocales infirmitate impediti, Capitulo singularum dictarum receptionum interesse non possint, prædicti Scrutatores cum buxula clausa ad id præventa ad recipienda eorum suffragia a Priore transmittantur; quibus reversis, dictorum infirmorum vora cum reliquis in Capitulo buxulis miscantur & incorporentur, antequam omnium fiat regulatio & scrutinium.

De Informationibus antea perquirendis.

Tempore tandem opportuno, Novitioque jam ultimo, ut prædictum est, a Capitulo admisso, Prior cum Deputatorum consilio nomine, & mittat Monachum ejusdem Monasterii Professum, vel si valde distet a Monasterio patria Novitii, alterum ex professis Monasterii dictæ patriæ proximioris, prudentem, discretum, maturæ ætatis, atque peritum pro faciendi plenaria informatione de moribus, & vita, sanguinis puritate, officiorumque vitium exemptione; quæ juxta Bullas Apostolicas tam communes quam speciales nostro Ordini concessas, Professionem cujuslibet Novitii præcedere debet, imposita pœna privationis vocis activæ & passivæ, omniumque officiorum, graduum, honorumque & dignitatum, quæ habuerint, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia imposterum obtinenda tam Prioribus quam Monachis, Novitium ad Professionem recipientibus, nisi dicta informatio præcedat.

Monachus iste sic nominandus nequeat esse consanguineus, affinis aut aliquo modo propinquus Novitii, nec ejusdem Patriæ oriundus, aut naturalis; sitque præterea liber ab omni suspitione & præsumptione puritatis sanguinis, aut cujusvis affectionis, amoris vel odii, amicitie vel inimicitie, tam cum Novitio quam cum suis Genitoribus & Consanguineis; omninoque teneatur in ejus executione servare formam in nostro Ordinario descriptam, sub pœna privationis omnium officiorum Ordinis, inhabilitatisque imposterum ad illa obtinenda.

Prior dare debeat suum mandatum & commissionem ad faciendam prædictam informationem simul cum Regio Privilegio nostro Ordini concessa, ut Testes ad testificandum com-

pellii possint; & insuper tradat notulam nominum & cognominum tam Novitii quam suorum Genitorum & Avorum; Villarumque, ubi vivunt vel vixerunt; & officiorum, quæ exercent vel exercuerunt; fideliter extractam ex responsis Novitii in summatio notatis, dum examinatus est ad primam receptionem. Juret insuper dictus Monachus, antequam exeat a Monasterio coram Priore & Deputatis in verbo Sacerdotis, se dictam informationem recte & fideliter facturum secundum nostri Ordinis statuta & instructionem. Et cum redierit ad Monasterium ita a se factam informationem coram ipsis Priore & Deputatis similiter juret: vel secundum stylum & instructionem completa informatione ad pedes illius juramentum hujusmodi faciat & subscribat.

Caveat diligenter Monachus deputatus, quod in hujusmodi informatione facienda instructionem solitam & usu receptam ad unguem profus servet; & antequam ad publicam procedatur, fiat omnino secreta inter personas antianas, & integræ fidei, nulliusque suspitionis, ut in instructione præscribitur, omni adhibita cura & indagine pro comperienda veritate ab illis, sub sigillo secreti promissione. Si in hac informatione secreta aliquem defectum substantialem repererit, sive in Novitio sive in ejus Descendentibus, duorum Testium omni exceptione majorum juramento comprobatum, ratione cujus Novitius ad Professionem admitti non possit, ad informationem publicam nullatenus procedat; sed secreto ab Oppido vel Villa discedens, illum defectum Priori quamprimum notificet. Prior vero cum cautela possibili & secreto servato Novitium Habitu expoliari, & a Monasterio expelli prudenter curet, ne ejus Familia expulsiōne diffametur.

Sin vero nullus defectus in secreta informatione a dicto Monacho inventus fuerit, statim procedat ad publicam coram Judice & Notario fidei & legali, quam factam & peractam a Judice petat sibi originaliter consignari, juxta Regium Privilegium ad hoc specialiter Religioni concessum, ne aliquod damnum Testibus imminet, cujus timore a deponenda veritate retrahantur. Consignatam informationem in forma authentica vel secum adducat, vel Priori cum certo Nuntio statim ad Monasterium remittat, ubi a Priore & Deputatis diligenter examinetur, & quatenus de illius legitimitate constet, ab iisdem approbetur, subscribaturque ab omnibus, approbationis Decretum, & ante Professionem Novitii Prior Capitulo notificet, qualiter facta, examinata & approbata fuerit ejus informatio; postea in Archivio Conventus custodienda reponatur, ut in Constitutione Gregoriana ordinatur.

Postquam omnia prædicta fuerint absoluta, annusque probationis terminatus, Novitius ad Professionem solemnem, ut in nostro Ordinario Cap. 11. §. 4. sine dilatione admittatur; & ad majorem cautelam, prout hucusque inviolabiliter observatum fuit, in literis suæ Professionis a Novitio illam emittente fiat sequens Protestatio. - Ego Fr. N. N. attestor & profiteor, quod sum Christianus vetus ex omnibus quatuor lineis, & quod semper ac constiterit contrarium, & me habere aliquam maculam seu infectionem Judeorum, Mauro-rum, Saracenorum, seu quodvis aliud impedimentum contra Bullas Apostolicas Ordini Sancti Patris Nostri Hieronymi concessas, expelli volo a dicto Ordine, expoliarique illius Habitu, & quod hæc Professio a me facta invalida sit, & nullius effectus. - Subscribaturque a Novitio coram Testibus.

Protestatio
facienda ante
Professionem.

1730.

De Magistro
Novitiorum.

Insuper quilibet Prior cum Deputatorum consilio eligat in Magistrum Novitiorum Monachum prudentem, expertum, quindecim saltem annos a receptione Habitus habentem, quique de Religionis zelo, morum honestate, vita exemplari, spiritualiumque discretionem sit optime commendatus, cujus directioni, correctioni & disciplina tam Novitii quam Professi usque ad expletos septem Habitus annos omnino subjiciant; Prioresque dicto Magistro omnem auctoritatem necessariam concedant & committant, ut ab omnibus sub disciplina ejus existentibus obediatur, veneretur & simul timeatur; eosque omnino instruere, educare, & in spiritualibus juxta statuta Ordinis dirigere possit.

Ejus Privilegia.

Nullus præterea Monachus, ad hujusmodi Magistrum Novitiorum munus electus, sine legitima causa a Priore approbanda se excusare & eximere possit; & si aliquis sine dicta causa se excusaverit, & acceptare renuerit officium hujusmodi, ad Prioris arbitrium puniatur. Prædicto etiam Magistro nullum detur officium cum proprio munere impossibile, quodque sive in Novitiatu sive in Choro sive in Refectorio a suo munere impedire aut divertere aliquoties possit; nec ad aliud in Tabellis deputetur communibus, quam ad hebdomadam, lectionem, pluvialeque pro Celebranti comitandis; Totumque tempus, quo dicti Magistrum munus exercuerit supra annos a receptione Habitus completos, ad lucrandam exemptionem triginta annorum ipsi pariter computetur.

Officium
Magistri No-
vitorum.

Caveat autem prædictus Magister, ut in educatione Novitiorum, & sub ejus disciplina existentium, illorumque correctionem, instructionem in nostro ordinario Cap. 11. præscriptam & laudabiles Monasteriorum consuetudines omnino servet. Attendat etiam, ne qui sunt in Novitiatu, ullum commercium, conversationem seu communicationem, nisi præcise in necessariis breviter expediendis, cum Monachis extra existentibus habeant; & si qui in hoc fuerint delinquentes, graviter puniat. Super quo maxime etiam invigilent Priores, Vicarii, & Præsidentes, Monachos extra Novitiatum, qui in prædictis defecerint tale commercium vel communicationem habentes, pariter corrigendo. Eorum nullus ad Novitiatum accedere vel ingredi valeat, nisi de Magistrum vel Prioris licentia; Idemque observetur in communi dormitorio, ubi & quando Novitii dormiunt, seu in quolibet alio loco, ubi sub disciplina Magistrum existentes fuerint congregati.

Curet proinde, ne in Novitiatu existentibus aliquod consignetur officium, in quantum commodè fieri possit quod illis distractionis seu diversionis occasio sit, seu causa esse possit commercii & communicationis cum Monachis extra disciplinam existentibus; multoque minus cum Sæcularibus; & cum recreationis in Hortos vel in Campum sub disciplina ejus existentes egrediuntur, cum ipso Magistro, vel eo impedito, cum alio Monacho de Prioris licentia, simul procedant & permaneant; nec ullus Monachus extra disciplinam ipsis affocietur.

Inviolabiliter præterea observet laudabilem diuturnam consuetudinem Ordinis, videlicet, quod singulis feriis sextis anni cum omnibus, qui sub ejus disciplina existant, faciat disciplinam in dormitorio communi sive in alio loco opportuno, ut alii etiam Monachi, si ex devotione velint, hujusmodi exercitio assistere valeant.

De Fratibus
Laicis, eo-

Modo & forma prædictis Fratres Laici etiam ad Habitum & Professionem recipiantur, sub

disciplina Magistrum per septem annos existant, quibus in observantiis Ordinis & officiis servitutis, ob quæ recepti fuerint, a Magistro instruantur; profusque perseverent in statu suæ vocationis. In singulis vero Monasteriis in tali competenti numero admittantur, ut ab officiis servitutis, & temporalibus Monachi omnino liberi cum majori mentis tranquillitate divinis possint vacare.

Priores vero & Magistrum maximopere caveant, ne aliquis Frater Laicus post receptionem Habitus legere, & multominus Grammaticam dicat, nec illum aliquis Monachus sive Frater legere vel Grammaticam docere audeat; & qui secus fecerint, Novitiorum habitum per annum portent, nisi qui, ipsum docuerit Monachus, in Sacris constitutus existat; quo casu per dictum annum voce Capitulari privetur: In qua pœna nullus Prior dispensare possit.

Denique Fratres Laici singulis diebus post prandium & cœnam cum his, qui sub disciplina Magistrum existunt, ad mensas Refectorii extergendas intervenire teneantur, donec viginti annos Habitus compleverint; Prioresque non permittant Sacerdotibus eos nimia reverentia & honore tractare; nec alio nomine vocari quam Fratrum: quod ipsum servetur cum aliis, qui Presbyteri non existant.

CONSTITUTIO XL.

De Tempore, quo durare debet Novitiatus, & dispositione bonorum Novitii.

§. 243. Nullus Novitius admittatur ad Professionem, nisi de rebus suis antea disponat juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini Cap. 16. sess. 25. de Regular. donando inter vivos Monasterio vel aliis Personis aut locis ad placitum, nihil sibi omnino reservans, ut spiritus ejus Christum sequatur liberius, a terrenis oneribus & eorum fiducia expeditus. Nec recipiatur cujusquam Professio ante annum probationis expletum.

Extravagans I.

§. 244. Non recipiantur ad Habitum illi, qui non habuerint decem & octo annos completos, quia in ætate minori non possunt cognoscere adeo perfecte statum, quem assument. Cum Personis tamen, quæ speciale meritum habent, poterit Prior cum suo Capitulo dispensare, ut ipsæ ad Habitum admittantur ante dictam ætatem; dummodo tamen Professio non recipiatur ante decimum sextum annum expletum, juxta Sacri Concilii Tridentini dispositionem Cap. 15. sess. 25. de Regul.

Extravagans II.

§. 245. Noviter Professi, saltem per septem annos ab Habitus receptione completos, sub disciplina Magistrum Novitiorum subiecti perseverent, ut ex inviolabili praxi Ordinis in nostro Ordinario statuitur. Si autem in aliquibus Monasteriis vigeat consuetudo, ut longiori tempore Magistrum disciplinæ subjiciantur, penitus observetur. Neque expleto dicto tempore a dicta disciplina liberentur, donec Priores de consilio suorum Magistrorum (absque tamen illorum aliqua hujusmodi liberationis præensione) ipsis libertas concedatur. Si qui vero a dicta disciplina absolvi directe aut indirecte procuraverint, subiectio sub Magistro illis ipsomet facto ulterius prolongetur.

CONSTITUTIO

ANNO

1730.

rumque numero.

Quod nec legere, nec Grammaticam possint edicere.

De eorum officio.

Novitii non admittendi nisi post factam de bonis dispositionem.

De ætate requirenda in recipiendis.

De tempore Novitii.

CONSTITUTIO XLI.

De Præcedentia & ordine sessionum inter Monachos.

§. 246. Præcedant Monachi in Sacris constituti in quibuscumque locis cæteros Monachos suos. Verumtamen inter prædictos constitutos in Sacris Ordo præcedendi minime observetur. Idem quoque inter cæteros Monachos Clericos & Laicos observetur.

Extravagans I.

§. 247. Quando Corrector Mensæ fuerit Hebdomadarius, in loco Correctoris sedeat, & aliunde corrigere aut emendare non valeat.

Extravagans II.

§. 248. Ubi cumque Conventus se congregaverit, juxta antiquam Religionis nostræ consuetudinem Monachi sedeant & ordinentur secundum singulorum antiquitatem ab Habitu recepto: Ita tamen, ut Sacerdotes semper Diaconos, & isti Subdiaconos, licet Habitu antiquiores, præcedant: Subdiaconi Choristas; Choristæque Fratres Laicos: & Novitii sint omnium novissimi; Sin vero aliquis Monachus, postquam alii jam fuerint ordinati, adveniat, in loco, quem invenerit vacuum, constitui & sedere debeat.

Extravagans III.

§. 249. Priores absoluti Monasteriorum Professionis omnes alios Monachos præcedant, etiam antiquiores, qui Priores non extiterint, quos pariter præcedere debeant Secretarius & Procurator Generalis Ordinis actuales, quandocumque in nostris Monasteriis interveniant, non vero dictos Priores absolutos.

CONSTITUTIO XLII.

Quando Monachi habere debeant votum in eorum Capitulo.

§. 250. Ad Capitulares actus non recipiantur, nisi Monachi Professi in Sacris Ordinibus constituti.

Extravagans I.

§. 251. Monachi propter eorum demerita transmissi ad alia Monasteria, necnon qui sunt Priores in Monasteriis, quæ non sunt eorum Professionis, quamvis sint intra viginti quinque leucas, non habeant vocem in electionibus Monasteriorum, ubi sunt professi; nec Monachus, qui est Vicarius Monasterii, cujus non est professus, habeat votum in electione Prioris illius. Votum tamen habebit in electione Prioris Monasterii suæ Professionis; & si fuerit intra viginti quinque leucas, etiam ad electionem citari debeat. Itidem Monachi, qui sunt in Monasteriis novis, habeant votum in electione Prioris sui proprii Monasterii, ad eamque citari debeant, si existant intra viginti quinque leucas, nisi forte fuerint penitentiati.

Extravagans II.

§. 252. Monachi, qui in aliis Monasteriis obedientiam perpetuam repromittunt, non ha-

beant votum in Capitulo ante quatuor annos completos a die repromissæ obedientiæ: Exceptis Prioribus, qui terminato Prioratu remanent perpetuo in aliis Monasteriis, ubi Priores extiterunt, atque Monachis illis, qui in Dominibus novis permanens obedientiam perpetuam pariter repromittunt.

Extravagans III.

§. 253. In posterum nullus Monachus habeat vocem in Capitulo, donec decem annos ab Habitu recepto compleverit, atque in Ordine Sacro constitutus extiterit. Collegiales tamen in Collegiis existentes, si sint in Sacris constituti, in dictis Collegiis votum habeant post sex annos ab Habitu receptione completos.

Extravagans IV.

§. 254. Monachi illi, qui habitu etiam retento, & cum legitima facultate assistunt eorum Genitoribus, aut alicui Episcopo, sive ex alia quacumque causa, Habitu retento, permanent extra Monasterium, non habeant votum activum neque passivum, etiam si tempore electionis sint præsentés in proprio Monasterio.

Extravagans V.

§. 255. Monachi, ultra viginti quinque leucas a propriis Monasteriis cum simplici patente Patris Generalis commorantes, nisi exiliati, aut legitime penitentiati existant, votum habeant, tamquam Vocales legitimi, in electione Prioris proprii Monasterii; Ad quam concurrendi atque accedendi licentia ipsis minime denegetur, neque ullatenus impediatur, habita vacationis notitia. Ad prædictam tamen electionem, citari non debeant, nisi Vocales intra viginti quinque leucas existentes; ut in Constitutione 70. ordinatur: Exceptis tamen PP. Secretario & Procuratore Generalibus, atque Monachis assistentiæ Patris Generalis, Prædicatoribus Regiæ Majestatis, Lectoribus & Pasantibus, qui in qualibet distantia profusus citari debent.

Extravagans VI.

§. 256. Monachi, propter eorum demerita & culpas ad carcerem, seu reclusionem in Cella horis vacativis, etiam in propriis Monasteriis per sententiam diffinitivam condemnati, nullam vocem in Capitulo habeant; & si ad actus Communitatis ex reclusionem egrediantur. Monachi vero, inquisiti de aliquo crimine, atque dum compilatur processus; carcere custoditi, vocem activam in Capitulo habere debeant, donec illis auditis, causa diffinitive terminetur; nisi inquisitio fuerit de aliquo delicto facinoroso, vel culpa graviore publica & manifesta, seu alia, cui in nostris Constitutionibus & Extravagantibus privatio vocis Capitularis ipso facto fuerit imposita: quibus casibus omni voce Capituli profusus careant.

Extravagans VII.

§. 257. Monachi extra propria Monasteria in aliis commorantes, ad electionemque Prioris suorum Monasteriorum accedentes, peracta electione & confirmatione Prioris, redeant ad Monasteria, ubi prius morabantur, nec vocem habeant in aliorum officiorum electione, sicut jam diu in nostra Religione observatum fuit,

Locus sessionis Correctoris.

Sessiones cæterorum ab antianitate habitus ordinandæ.

Præcedentia Prioris, & Officialium.

Ad Actus Capitulares professi tantumdem admittendi.

Votum non nisi in electionibus pro Monasteriis Professionis Professionis validum.

Vocem in Capitulo nemo habeat, nisi post decem annos Habitus.

Monachi extra Monasterium manentes neutra fruuntur voce

Qui vocari debeant ad electionem Prioris sui Monast.

Qui vero vocem habere nequeant in Capitulo.

Monachi extra sua Monasteria commorantes non habeant vocem nisi in electione Prioris.

CONSTITUTIO XLIII.

Quod Fugitivi quarantur a suis Prioribus: de facultate illos deprehendendi, & de pœnis pro illis puniendis.

Qui sine cen-
senti fugiti-
vi.

Et a quibus
ad Monaste-
ria reduce-
di.

Fugitivi si ad
Sacros promo-
veantur
Ordines, ad
actus Capitu-
lares non ad-
mittendi.

Fugitivorum
pœnz.

§. 258. Fugitivi Monachi per suos Priores, quam citius commode fieri poterit, perquirantur, & per censuram Ecclesiasticam, vel alias, prout expedire videbitur, ad propria Monasteria redire cogantur, ac eis juxta suorum qualitatem excessuum secundum Constitutiones nostras pœnitentia imponatur; nisi forsitan per Generale Capitulum de aliquo Monacho in speciali fuerit aliter ordinatum. Ad hæc: fugitivos censemus quoslibet Monachos, qui sine suorum Prælatorum licentia ultra metas Monasterii, quas Monachi sine licentia hujusmodi exire non debent, cum voluntate fugiendi, seu aliquod maleficium committendi abscesserint: vel qui ad loca aliqua de suorum Priorum licentia missi, exinde sua auctoritate cum intentione ad Monasterium non revertendi, recesserint. Cæterum universis & singulis Prioribus, ac Monachis nostri Ordinis omnes & singulos fugitivos Professos, cujuscumque nostri sint Monasterii, capiendi, & ad Monasteria, quorum sunt Professi, reducendi, plenariam concedimus potestatem; vel saltem fugitivorum Prioribus, expensis illarum Domorum, quarum illi fugitivi capti, Professi extiterint, notificent de hujusmodi captione: quatenus ad reducendum eosdem captos ad sua Monasteria certos Nuncios mittant; Verum, si alias apparuerit, aut verisimiliter præsumatur, quod Monachi cum sui Prioris licentia a suo Monasterio discesserint, non procedatur via aliqua contra eos. Præterea omnes Ecclesiasticorum Prælatos, necnon & quascumque alias Personas, jurisdictionem aliquam Ecclesiasticam quomodolibet obtinentes, aut alias, quæ sequuntur, exercere valentes, quam affectuose possumus, deprecamur in Domino, quatenus ad instantiam seu requisitionem cujuscumque Prioris vel Monachi nostri Ordinis fugitivos hujusmodi capiant, seu capi faciant, & eos Monacho vel Priori requirenti captos tradant, seu illos ad loca vel Personas, quæ vel quas Monachus vel Prior requirentes eisdem capientibus explicaverit, expensis Monasteriorum, quorum Professi sunt, mittant, implorato etiam auxilio super prædictis brachii Sæcularis, quatenus opus sit. Etiam Prælati & Personæ supradictis jurisdictionem habentibus, vel alias præmissa exercere valentibus, auctoritate Apostolica nostro Generali Capitulo concessa, qua fungimur in hac parte, ad universa & singula supradicta specialem potestatem atque licentiam impartimur. Præterea si ad Sacrum Ordinem quis, dum fuerit fugitivus, promotus extiterit, ad executionem hujusmodi Ordinis, aut ad aliquos actus Capitulares sine Capitulo Generalis licentia nullatenus admittatur. Fugitivorum autem Monachorum pœna hæc erit: Fugitivus, qui intra quinque dies, a sui recessu numerandos, redierit, per quinque dies statim sequentes pœna gravioris culpæ cum disciplina in Refectorio tempore prandii post Benedictionem mensæ mulsetur, eisdem diebus in carcere retrudendus. Si autem post quinque dies, ante diem tamen quadragesimum redeat, ultra prædictam culpæ gravioris pœnam, decem diebus carceri mancipetur. Si vero post quadragesima, dum tamen ante annum reversus fuerit, præter jam dictam pœnam per dies xi. carcerali reclusioni subjaceat. In quorum singula sexta feria

unam in capitulo culparum sustineat disciplinam; sed si post annum, quandocumque redierit, ultra præfatam pœnam carcerem semestri spatio sustinebit; in quo singulis sextis feriis in pane & aqua abstinere, & disciplinam in capitulo culparum accipiat: necnon in actibus omnibus tanquam Novitius habeatur, donec per Priorem cum sui consensu Capituli in statum pristinum fuerit restitutus. Circa pœnas autem prædictas gravandi, illas præsertim contra illos, qui revertuntur invitati, & super eisdem dispensandi, præmaxime circa illos, qui voluntarie revertuntur, habeat Prior cum deputatorum consilio, prout eis rationabile visum fuerit, plenariam potestatem. Verum si quisque fuerit secundo fugitivus post debitam reconciliationem per Priorem & Capitulum cum ipso factam, ultra pœnas in hac Constitutione, ut præmittitur, designatas, sit semper ultimus omnium Monachorum sui status Clericalis vel Laicalis, quos tempore sui regressus in Monasterio suo repererit, nec ad Confessoris, Vicarii, seu Prioratus officia possit eligi vel assumi, nisi cum eo per Generale Capitulum, & tunc etiam post tres annos a suæ reconciliationis tempore computandos, super dictis officiis fuerit dispensatum. Præterea, si tertio fuerit fugitivus adhuc per suum Priorem & Capitulum, prout præmittitur, reconciliari valebit; Verumtamen præter pœnas supradictas, voce Capituli perpetuo sit privatus. Insuper ad prædicta Confessoris, Vicarii & Prioratus officia sit intelligibilis ipso facto. Quoad vocem autem Capituli obtinendam, poterit cum eo per Generale Capitulum faciliter dispensari. Cæterum si quarto fugitivus extiterit, ejus reconciliatio ad Generale Capitulum solummodo pertinebit quoad habilitationem, quam tamen idem Capitulum non debet facere, nisi prius sui Prioris & Conventus bonam informationem habuerit super negotio hujusmodi fugitivi; & tunc Generale Capitulum prædictas pœnas, aut etiam alias, prout sibi videbitur, eidem fugitivo imponat, vel eundem ad Monasterium suum remittat, illas passurum ibidem; quod decentius & expedientius estimatur. Poterit etiam Pater Generalis ipsum ad Ordinem recipere, pœnarum dispensatione Generali Capitulo reservata. Porro, qui ultra vicem quartam aufugerit, perpetuo & indispensabiliter pœnas inhabilitatis prædictas, & nihilominus pœnas alias, si quæ illi fuerint in perpetuum vel ad tempus impostæ, sustinebit. Fugitivus pro prima vice a voce Capituli sit ipso facto suspensus; tamen possit eadem vox illi restitui per suum Priorem cum consensu Capituli: Pro secunda autem vice similiter sit suspensus a voce Capituli: quæ quidem non possit ei restitui, nisi per Patrem Generalem: Pro tertia vero vice sit quoque ab eadem voce Capituli suspensus, quæ non valeat sibi restitui nisi dumtaxat per Generale Capitulum.

Extravagans I.

§. 259. Fugitivi, qui ad Monasterium residentie Patris Generalis accesserint, & redierint, disciplinam in Refectorio statim sustineant & in terra panem cum aqua comedant, iterum tertio & amplius, prout culpa postulerit; reliquas vero pœnas in eorum proprio Monasterio, vel in alio, ad quod fuerint transmissi, adimpleant & sustineant. Insuper fugitivus, qui quater ab Ordine discesserit, in carceribus per sex annos recludatur: inde tamen poterit illum Prior ad Chori & Refectorii ass-

Fugitivorum, qui ad Monast. residentie P. Generalis accesserint, pœna.

Pœna item fugitivorum quartum ab Ordine.

stentiam

stentiam extrahere; reliquo vero tempore iterum carceri mancipetur.

Extravagans II.

§. 260. Quilibet Prior nostri Ordinis, aut Vicarius in Prioris absentia, quemcumque Monachum fugitivum ab illis comprehensum, seu quolibet modo ad suum Monasterium reversum & accedentem, ab excommunicationis censura, quam habitum derelinquens incurrit, & a quibusvis aliis censuris, si quas incurrit, absolvere; eidemque per se aut per suos Confessarios omnia Sacramenta libere administrare possint & valeant.

Extravagans III.

§. 261. Fugitivis, ad nostra Monasteria sine habitu redentibus aut venientibus, non possit habitus noster restitui, nisi a suo Priore vel a P. Generali.

Extravagans IV.

§. 262. Quotiescumque Monachus in Sacris constitutus secundum nostrarum Constitutionum & Extravagantium dispositionem vocem Capitularem amittit, videlicet propter tractatus illicitos de electione habitos, & ob fugam; in his casibus Monacho delinquenti in Sacris non constituitur Corona: Fratri vero Laico nexus ad utrumque Scapularis latus in pœnam annectantur, atque hujusmodi pœnæ eodem tempore durabunt, quo privato vocis Capitularis Monacho in Sacris imposita durare debet.

Extravagans V.

§. 263. Inviolabiliter observetur consuetudo nostri Ordinis, videlicet, quod Monachis primo fugitivis non computetur in habitus antiquitate, neque ad vocem in Capitulo habendam, neque ad precedentiam, neque ad aliquid aliud totum tempus, quo extra Ordinem fugitivi existant, in quo nullatenus dispensari possint. At vero semel & iterum fugitivi aut a nostra Religione expulsi, seu voluntarie licentia debita egressi, cum ad illam reversi fuerint, aliam antiquitatem non sortiantur, nisi a tempore, quo ad Monasterium revertuntur: itaut sint novissimi omnium Monachorum, quos tempore sui reditus in Monasterio invenerint. Præterea secundo fugitivi, nisi post duodecim annos a tempore sui regressus ad Monasterium completos, ordinari non possint; & si ordinati jam fuerint, ab exercitio Ordinum dicto tempore sint suspensi. Tertio vero fugitivi in perpetuum non ordinentur, vel ab exercitio Ordinum susceptorum perpetuo suspendantur. Sin vero fuerint Fratres Laici, pro secunda fuga duodecim annis; pro tertia vero perpetuo sub disciplina Magistri Novitiorum indispensabiliter existant.

Extravagans VI.

§. 264. Monachi fugitivi, qui aliquid pretii aut valoris a Monasterio ablatum secum portaverint, seu fuga durante illud abstulerint a propriis Monasteriis, perpetuo a Capitulo Generali, si expediens videbitur, eliminari possint, atque in Monasteriis, ad quæ missi fuerint, pœna gravioris culpæ per annum indispensabiliter puniantur.

Extravagans VII.

§. 265. Monachi, qui habitu dimisso ultra quinque vices fugitivi fuerint, incorrigibilium pœna puniri debeant: Sin vero fugitivi quicumque, antequam a Monasterio sepe egressi fuerint, capiuntur, in pœnas hujus Constitutionis

fugitivis impositas non incurrant, Priorum tamen arbitrio puniri possint.

Extravagans VIII.

§. 266. Si, prætextu literarum Apostolicarum ab illo obtentorum, ad Villas vel Oppida Monasteriis circumvicinia aliquis Monachus nostri Ordinis fugitivus cum habitu nostræ vel alterius Religionis aut sæculari pervenerit, aut in illis vagari & manere quomodolibet præsumpserit; Priores, Vicarii sive Præsidentes, statim ad Ordinarios dictorum locorum accedant, & nostris Privilegiis utentes ab eo petant, ut fugitivo præcipiat, quod literas Apostolicas coram illo præsentet, præsentataque examinari curent. Et si in examine legitimas ipse Ordinarius non inveniit, sibi ipsis curent fugitivum consignari. Consignatus vero carceri mancipetur, donec Pater Generalis de illo conscius provideat, quod ipsi magis expediens videatur. Sin autem literæ Apostolicæ legitimæ repertæ fuerint, a dicto Ordinario petant, ut dicto fugitivo præcipiat a circuitu nostrorum Monasteriorum, Villisque & Oppidis ipsis convicinis, recedere, sicut in Privilegiis nostræ Religionis disponitur.

CONSTITUTIO XLIV.

Quod spoliatur habitu nostri Ordinis, qui non fuerit Monachus illius.

§. 267. Novitios fugitivos, & quascumque alias personas, quæ, nostri Ordinis non existentes, habitum nostrum portant, quilibet noster Prior vel Monachus, nostro habitu, quo indigne teguntur, expoliare vel expoliari facere possit.

CONSTITUTIO XLV.

De fundatione, unione & destitutione Monasteriorum nostri Ordinis.

§. 268. Fundari Monasterium aliquod de novo non valeat per ullam personam nostri Ordinis absque Capitulo Generalis vel Diffinitorum omnium licentia speciali, & mandato. Et tunc tale Monasterium sufficientem adminus pro Priore & duodecim Monachis debet habere dotem, quoniam in minori numero nequit Religio decenter & commode observari. Hanc fundandi licentiam P. Generalis una cum privato Capitulo intra triennium possunt dare: Sed destitutionem & unionem quorumcumque Monasteriorum nostrorum solummodo Generali Capitulo reservamus.

Extravagans I.

§. 269. Cum valde expediât, quod Domus novæ quæ reditus sufficientes & commodam habitationem pro duodecim Monachis & Priore habent, in Monasteria formalia erigantur; Sacra Congregatio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Patrem Generalem & Capitulum Generale serio monet, ipsique injungit, quod invigilent super dicta erectione, Visitatoribus Generalibus committant, ut de statu prædictarum novarum Domorum informationes capiant, erectionem promoveant; & quando requisita sufficientia concurrant, ipsum Capitulum Generale servatis servandis prædictam erectionem faciat; vel etiam, mediante unione unius cum altera novatum Domorum, prout sibi expedire videbitur, provideat; ad quem effectum reditus & proventus dictarum novarum Domorum extra eandem Domus in alias quascumque causas non distrahantur, exceptis taxis ordinariis vel extraordinariis, quæ universo Ordini legitime imponuntur.

Extra-

Priori factas datur fugitivos comprehensos, vel redeuntes a censuris absolvendi.

Habitusque restituendi.

Pœna contra propria culpa Capitularem vocem amittentes.

Fugitivis tempus fugæ ad habitus antiquitatem, & vocem non computandum.

Secundo fugitivi non nisi post 12. annos ordinandi.

Pœna contra fugitivos res a Monasteriis alportantes.

Quinque fugitivi incorrigibilium pœna puniendi.

De fugitivis prætextu literarum Apostolicarum.

Fundari nequeant, uniri, vel destitui Monasteria sine licentia Capit. Gen.

Quæ requirantur ad fundandas novas Domus.

Extravagans II.

§. 270. Non recipiantur alia Monasteria Monialium, quia ita convenit pro custodia nostrae Sanctae Religionis.

Extravagans III.

§. 271. Priores Monasteriorum propinquorum Monasteris Monialium nostri Ordinis illarum curam habeant; eandemque in eas jurisdictionem exercent, quam habent in Monachos sui Conventus.

Extravagans IV.

§. 272. Priores Monasteriorum nostrarum Monialium curam habentes, in ea non ingrediuntur, nisi causa gravi aut urgenti necessitate moti, & ab illarum Confessario & duobus Monachis ex senioribus comitati, causaque vel necessitate sui ingressus peracta, statim a clausura exire debeant: Cum vero aliquam Monialem ad habitum vel Professionem recipiunt, huiusmodi receptionem vel professionem per cancellos aut communicatorium peragere teneantur. Nulli praeterea personae cuiuscumque status, conditionis, aut sexus existat, licentiam ingrediendi in dicta Monasteria concedant: exceptis Medicis, aliisque necessariis Officialibus, juxta praescriptum in dictis Monialium Constitutionibus.

Extravagans V.

§. 273. Dotes, in ingressu & Professione Monialium receptae, in communi deposito reponantur, & custodiantur sub tribus clavibus, quarum unam habeat, Prior cui Monasterii cura incumbit, alteram Priorissa, & tertiam Depositaria, nullaque quantitas dictae pecuniae inde extrahi possit, nisi ut investiat in fundis immobilibus vel in censibus tutis & fructiferis. Sin vero, propter gravem evidentemque Monasterii necessitatem, aliquam portionem extrahere & consumere necesse fuerit: nullatenus fieri possit, nisi servatis servandis de consensu Prioris & majoris partis Capituli dictarum Monialium, & praecedente licentia Patris Generalis, priusque data cautione reintegrationis pecuniae extrahendae, quam citius fieri possit.

Extravagans VI.

§. 274. Moniales nostri Ordinis tribus annis, incluso probationis anno, sub disciplina Magistrae Novitiarum indispensabiliter existant.

Extravagans VII.

§. 275. Nulla femina in Monasteriis nostrarum Monialium admittatur, sive ad habitum recipienda, sive in iisdem Monasteriis aliquandiu educanda, quin servatis servandis; & praecedat consensus Prioris & majoris partis Capituli eandem Monialium, per suffragia secreta prorsus praestandus.

CONSTITUTIO XLVI.

Quod non ingrediantur Mulieres in nostra Monasteria.

§. 276. Nulla femina stare per magnum spatium ad januam cuiuslibet Monasterii nostri, & multo minus intrare in Monasterium, nec intra ejus septa, permittatur. Toleramus tamen consuetudinem nonnullorum Monasteriorum, ubi feminae Ecclesiam seu Claustrum principale, dum fiunt Processiones, consueverunt intrare, & non aliter; & in hoc dispensare non possit P. Generalis.

CONSTITUTIO XLVII.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur.

§. 277. Non incedat Monachus equitans in via secularibus ornamentis, sed honestam deferat sellam stapedinis ligni, & habentis canapicis, quae ad adaquandum ferreas habeant catenulas; sed si casus e venerit opportunus & utilis, in quo praedictum observari non poterit, Priori relinquatur, secum, & cum Monacho itinerante, dispensatio; & absente Priore ipse idem Monachus hoc exercere valebit; Super quod conscientias tam Priorum quam Monachorum oneramus.

Extravagans unica.

§. 278. Observetur consuetudo inviolabilis Ordinis, videlicet: ut nullus Monachus eat in Curiam Regiam, vel in Cancellarias sine licentia in scriptis Patris Generalis, & dumtaxat ad negotia propria, vel ad sua Monasteria pertinentia; & Monachi ita euntes in Monasteriis residere teneantur, & assistere Missae & Vesperis diebus Dominicis & Festis, & in principalioribus a Priore celebrandis, etiam Matutino. Pariter omnibus dictis diebus a Monasterio non exeant sine expressa licentia Prioris, quae nullatenus concedatur, quando celebratur agitatio taurorum.

CONSTITUTIO XLVIII.

Quod nullus Monachus eat sine licentia ad Capitulum Generale, aut ad Patrem Generalem.

§. 279. Missus de uno Monasterio nostrorum ad aliud propter sua demerita, durante tempore penitentiae sibi injunctae, ad Capitulum Generale, aut intra triennium ad Patrem Generalem sine mittentis licentia venire nullatenus permittatur; tamen circa ejus negotium, si fuerit Patri Generali, aut Capitulo Generali propositum, intimetur eidem Monacho voluntas ejusdem Capituli, sive Patris Generalis. Si autem venerit, huiusmodi licentia non obtenta, graviter puniatur, necnon ad Monasterium, de quo discesserit, remittatur. Similiter etiam est graviter puniendus, & ad suum Monasterium remittendus quicumque Monachorum, qui sine debita licentia ad Capitulum Generale, seu intra triennium ad praedictum Patrem Generalem venire praesumpserit.

CONSTITUTIO XLIX.

Quis possit dare licentiam, ut transeat Monachus ad aliud Monasterium, aut ad alium Ordinem.

§. 280. Transeundi licentiam de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis, vel ad alium Ordinem strictiorem ob frugem vitae melioris, cuiusque Monacho sui Conventus quilibet noster Prior cum sui consensu Capituli, causa rationabili apparente, possit conferre cum licentia Patris Generalis, & non aliter. Si vero iusta causa Monachum huiusmodi licentiam petentem non moveat, ipsum suus Prior derineat, & a proposito suae levitatis, illum debite puniendo, compescat.

Extravagans I.

§. 281. Juxta tenorem Apostolicorum Privilegiorum, nullus Religiosus Ordinis nostri Professus ad Minorum, & alium quemcumque Ordinem strictiorem, etiam Carthusianum, etsi bona intentione ductus, sub praetextu quorumcumque Privilegiorum dictis Ordinibus concessorum, & quorumcumque literarum

Solus P. Generalis licentiam in scriptis dare possit transeundi ad aliud Monasterium, vel Ordinem.

Non recipienda alia Monasteria Monialium.

Priores jurisdictionem habeant in Monasteriis suis. Domini propinquiorebus.

In ea vero ingrediendi licentiam dare nequeant, ipsique nisi gravi de causa non ingrediuntur.

Quid de Monialium Dotibus.

Moniales triennio sub disciplina Magistrae Novitiarum.

Quid de educandis, vel Monacandis.

rum Apostolicarum, quascumque clausulas, etiam derogatorias derogatariorum in se continentium, nisi in literis ipsis expressus consensus Patris Generalis accesserit; & nisi de licentia ejusdem Patris Generalis, petita & obtenta, se transferri possit; alioquin tam recipientes quam recepti excommunicationis sententiam, a qua nisi a Romano Pontifice vel Patre Generali, praterquam in mortis articulo, absolvi non possunt, eo ipso incurrant, Monacho vero cum debita licentia ad alium Ordinem transeunti, posteaque ad nostrum revertenti (quod omnino spiritus & animi levitas videtur) imponantur penitentia, quae Patri Generali videbuntur debita, habita informatione sui Prioris & Conventus; praeter ea ad omnia officia honorifica Ordinis inhabilis maneat; quod si illorum sit incapax, per annum clausuram servet. Qui autem Monachus post Professionem emissam in alio Ordine, ad nostrum redire voluerit, nullatenus recipiatur.

Extravagans II.

§. 282. Monachus, qui cum iusta causa, & debita licentia, in alio nostri Ordinis Monasterio iterum obedientiam promittit, possit ad usum retinere, & ad secundum Monasterium transportare libros, caeteraque suppellectilia, quae vel adduxit secum a saeculo, vel acquisivit in primo Monasterio; cui dominium & proprietas illorum omnino reservatur, & post dicti Monachi mortem restitui debent. Ut autem dicta restitutio fideliter & sine damno neutrius Monasterii fiat, Inventarium de omnibus, quae de primo ad secundum Monasterium transferuntur, ante huiusmodi transitum conficiatur, & in utroque Monasterio illius copia conservetur.

Extravagans III.

§. 283. Si contingat aliquem Monachum exemptionem ab obedientia nostri Ordinis obtinere, & post illius usum ad Ordinem & suum Monasterium iterum redire, & in eo recipi velle, Pater Generalis nequeat eum admittere sine novo consensu Prioris & Capituli Monasterii suae Professionis. Sic autem receptus in dicto Monasterio, iterum Professionem renovet, aliaque antiquitate non gaudeat, quam a die sui regressus, & secunda receptionis in dicto Monasterio, neque vocem Capitularem habeat nisi post decem annos completos, a dicta secunda receptione praecise computandos.

CONSTITUTIO L.

Sub cujus obedientia stare debeat Monachus, qui vadit ad aliud Monasterium ad tempus vel in perpetuum.

§. 284. Quicumque de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis per quoscumque, mittendi potestatem habentes, qualibet ex causa missus, debet tempore, quo ibidem manserit, sub obedientia & correctione Prioris illius Monasterii, ad quod mittitur, permanere: exceptis casibus permittentem expressis. Verum si perpetuo missus fuerit, praedicto Priori suisque successoribus perpetuam obedientiam promittat.

Extravagans I.

§. 285. Praedicatorum Regiae Majestatis aliaque Monachi nostri Ordinis, residentes Matriti cum Patente aut ordine Patris Generalis, etiam Ex-Generales, sint subiecti Priori Monasterii Sancti Hieronymi Matriti; & pariter Vicarii, Procuratores, seu Oeconomus

Monasteriorum Monialium, sint subiecti Patri Priori, cui subduntur Monasteria, quorum sunt Vicarii, aut Procuratores, seu Oeconomus.

Extravagans II.

§. 286. Monachis existentibus in Domibus novis, & Collegiis inclusis Prioribus & Lecturibus; quolibet mense octo regales monetae Castellae, pro vestiario solvantur; Monachi vero, aliis Monasteriis cum aliquo ministerio inservientes aut in illis aliter commorantes sive cum Patente sive in exilio, vel a dictis Monasteriis vestiantur, prout proprii filii, vel loco vestiarum dictos octo regales quolibet mense ipsis persolvi debeant; si tamen fuerint carceribus mancipati, aut ita impediti, ut vitam communem cum aliis sequi non valeant; propria Monasteria illi, in quo commorantur, quod a Diffinitorio Generali, vel a Patre Generali inter Capitulum & Capitulum; taxatum fuerit, solvere teneantur. Monachi denique in Monasteriis Regiae Curiae, aut Cancellariarum, negotiorum causa residentes, ipsis qualibet die persolvant juxta taxam dicti Diffinitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum.

CONSTITUTIO LI.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur, pro recipiendis Sacramentis.

§. 287. Quilibet Monachus nostri Ordinis, cum debita licentia per aliquod ipsius Ordinis Monasterium transiens, possit a Priore vel Vicario ipsius Monasterii, seu aliis Monachis ad audiendum Confessiones inibi deputatis, sive ab eo, qui ad hoc sibi fuerit specialiter designatus, etiam si huiusmodi designatus ejusdem Monasterii Professus non fuerit, Ecclesiastica recipere Sacramenta. Itinerantes quoque Priores & Monachi Presbyteri, cum debita licentia incidentes, possint aliis Ordinis Monachis, ac sibi invicem ministrare Sacramenta Ecclesiastica. Presbyteris autem alterius Ordinis, aut Saecularibus, Monachus absque speciali debitaque licentia confiteri non debet, nisi huiusmodi licentiam petere fuerit oblitus. Habens etiam huiusmodi licentiam, si Monachum Ordinis habeat, cui confiteatur, nequaquam confiteri valeat alterius Ordinis Religioso vel Saeculari.

CONSTITUTIO LII.

De examine, quod praecedere debet pro ordinandis Monachis. De electione, & obligationibus Collegialium.

§. 288. Non promoveatur ad Ordinem Saecrum aliquis Monachorum nostrorum, nisi aliquoties Scripturas Sacras, quas legit, intelligat ad examinationem sui Prioris cum Deputatorum consilio; nec Monachi extra Monasteria Ordinis ad discendum mittantur; circa hoc tamen Pater Generalis poterit ex causa rationabili, prout sibi videbitur, dispensare.

Extravagans I.

§. 289. Pater Generalis Monacho Monasteriorum nostri Ordinis ad recipiendos Ordines licentiam non concedat, quin prius habeat informationem a Priore & Deputatis Monasterii, cujus dictus Monachus est Professus, de causa, vel causis, quare ipsi ad Ordines suscipiendos licentiam non concedunt.

Extravagans II.

§. 290. Monachi non promoveantur ad Saecros Ordines, donec quartum annum ab Habitu recepto compleverint; nisi aliter ex gravi causa Priori cum consilio Deputatorum videatur

facien-

Quae reverentia in ingenda sit poena.

Monachi licentia ad aliud transeunt. Super licentia possit transferre.

Quomodo utitur; Monasterium confidendum indemnitati.

Quo pacto cum reverentibus agendum.

Transmigrantes ad aliud Monasterium, illius Priori semper subiecti.

Matriti vero commorantes Priori S. Hieronymi.

Quid de vestitu, ejusque impensis.

Monachi pro studiis extra Monast. Ord. non mittendi.

Non Ordinandi, nisi praevia Prioris Informatione.

Nec ante quartum ab ingressu in Ordinem annum.

faciendum; ita tamen ad Ordines promoveantur, quod post primam Missam cantatam sub disciplina Magistri perseverent, aliquo tempore in rebus ad tantum ministerium necessariis instruendi. Quando vero pro Ordinibus suscipiendis extra Monasterium missi fuerint, cum Novitiorum Magistro, vel eo impedito cum altero Monacho gravi, a Priore designando, cui in itinere subint, præcise transmittantur.

Extravagans III.

In singulis Monaster. Lectio S. Scripturae, & casuum conscientia habenda.

§. 291. In singulis nostris Monasteriis lectio Sacrae Scripturae, aut casuum conscientiae juxta antiquam nostri Ordinis consuetudinem, præscriptumque Sacrosancti Concilii Tridentini, habeatur, cui assistere debeant omnes Monachi non impediti, viginti annos a receptione Habitus completos non habentes: alias nisi interveniant, culpam in Refectorio vel Capitulo dicere teneantur; strictèque injungimus Prioribus & nostris Visitatoribus, quod lectionem hujusmodi in Monasteriis sedulo teneri diligenter procurent, eamque omittentes vel negligentes Priores aut Lectores debite coerceant. Prior vero cum Deputatorum consilio pro hac lectione tenenda Monachum habilem designet; & qui saltem per tres annos in nostris Collegiis Sacrae Theologiae vacaverit, qui Lector Sacrae Scripturae nominetur, & a Festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad natale S. Joannis singulis diebus non impeditis legere teneatur, ipsique conceditur exemptio a Choro, exceptis diebus, quibus celebrat Prior, vacationibus, aliisque functionibus juxta Monasteriorum consuetudines, & nostras Constitutiones.

Extravagans IV.

De Collegialium electione.

Qui non eligendi.

Prius examinandi.

§. 292. In nostris Collegiis & electione Collegialium omnino serventur sequentia, videlicet: Collegiales nullatenus eligantur aut mittantur per favorem, preces, aut supplicationem secularium, sed attentis dumtaxat sufficientia, ingenio, & meritis Monachorum.

Non eligantur in Collegiales, qui quatuor annos ab habitu recepto non compleverint, in quo Pater Generalis absque magna & urgenti necessitate non dispense.

Pater Generalis nullum Monachum mittat ad Collegium in casu, quo ejus consanguinei Genitores aut propinqui expensas, studii tempore, in Collegio faciendas perolvere velint, nisi præhabita informatione a Priore & Deputatis, si sit habilis & sufficiens, qualitatibusque ad Collegium requisitis sit ornatus.

Monasteria secundum uniuscujusque possibilitatem ad Collegia Monachos habiles eligere & mittere procurent; alias P. Generalis, prout sibi expediens visum fuerit, super hoc provideat.

Statim ac Collegiales electi ad Collegium accesserint, ad dispositionem & mandatum Patris Generalis examinentur, & nisi de eorum sufficientia habilitate & virtute in examine constiterit, non recipiantur, ad suaque Monasteria remittantur.

Toto studiorum tempore Collegiales in Collegiis perseverent; quin ex illis ad Passantias in vacationibus egrediantur; & pro victu totius anni Monasteria propriae Professionis nonaginta ducatos monetæ Castellæ pro singulis Collegialibus Collegio solvere teneantur & insuper Collegialibus vestimenta & calceamenta necessaria subministrare expensasque itinerum sive ad ordines suscipiendos sive transitus de uno in aliud Collegium ipsis perolvere debeant.

Si contingat Genitores vel Consanguineos Collegialis expensas tempore studii factas vel faciendas Collegio perolvere, Monasterium cujus dictus Collegialis est Professor quadraginta ducatos monetæ Castellæ ratione Passantiae ipsi vel Collegio perolvere & satisfacere teneatur, nisi aliter conventum fuerit.

Collegiales singulis annis ab Examinatoribus in cujuslibet Collegii Constitutionibus designatis examinentur & approbentur exceptis actuantibus Universitatis Salamantinae, & hæc examina a die sequenti festum S. P. N. Hieronymi, usque ad festum Sancti Lucae fiant & compleantur: quique in illis insufficientes & inhabiles reperti fuerint seu inquieti aut in moribus incompositi a dictis Examinatoribus non approbentur.

Qui propter eorum demerita a Collegio expelluntur, eoque in examine privantur seu qui justa causa vel necessitate non interveniente Collegium renuntiaverint ad eundem statum in quo erant, quando ad Collegia missi sunt revertantur & redigantur, itaut si tunc erant sub disciplina Magistri ad eandem redire debeant tempore Residentiae in Collegiis minime computato ut ab illa liberentur.

In quolibet Collegio designetur a Priore vel Rectore Novitiorum Magister sub cujus disciplina omnes Collegiales tam Philosophicam Theologi per sex annos ab habitu recepto subesse debeant: Prædictus vero Magister Collegiales ita in actibus Religionis & mortificationis exerceat; ut quatenus fieri possit observantia Regularis in Collegiis conserve-

In omnibus nostris Collegiis & studiis ex antiqua & inviolabili consuetudine nostri Ordinis tam in Philosophia quam in Theologia Doctrinæ Sancti Thomæ Aquinatis, prout huc usque laudabiliter actum fuit, imposterum omnino doceatur & teneatur, neque Lectores defendere, subscribere aut typis mandare Conclusiones, quæ dictæ Doctrinæ non sint conformes aliquo modo audeant, alias a Patre Generali puniantur.

In dictis Collegiis (excepto Collegio Sancti Laurentii Regalis) incipiat cursus & lectura a die immediate sequenti festum Sancti Lucae, termineturque in immediate præcedenti Dominicam Pentecostes. Ab hac vero die usque ad festum Sancti Laurentii quotidie festivis & feriatis diebus exceptis ab hora nona usque ad decimam matutinam Collegiales ad invicem in argumentis & repetitione lectionum se exerceant, & a dicta hora decima usque ad undecimam conferentiam habeant; cui PP. Lectores Theologiae quilibet in propria materia alternative præfidere teneantur; Philosophiæ vero Lectores similiter cum suis uniuscujusque Discipulis. Sin vero ex aliqua justa causa hujusmodi exercitia de mane habere non possint, vespere peragere teneantur hora assignanda a P. Lectore, qui præfidere tenetur.

Dies feriales, sicut & vacationes ab exercitiis literariis, a die Sancti Laurentii usque ad festum Sancti Lucae, in Natali Domini, & Bachanalibus juxta uniuscujusque Collegii Constitutiones, Collegialibus concedantur.

In nostro Collegio Abulensi legatur cursus artium, dumtaxat per triennium, & in ipso existant & conserventur tres Philosophiæ Lectores; itaut singulis annis cursus philosophicus incipiat & terminetur, atque Collegiales, qui cursum hujusmodi triennem peregerint, ad Collegium Salmantinum Theologiam audituri pertranscant. Pariter Lector Theologiae in Collegio Seguntino superadditus conservetur, in quo etiam unus existat Monachus

Quolibet anno examini subijcendi.

Poenæ expulsi.

Novitiorum subijcendi Magistro.

In omnibus Scholis Ordinis legendum juxta Doctrinam S. Thomæ.

De tempore lectionum.

Cursus Philosophicus quolibet consummandus annuo.

Passans, & duo sint in Abulensi Collegio, quibus duobus Lectoribus Monasteria Professionis de Vestiario & necessariis providere teneantur.

Quomodo Cathedris, Lecturisque, & quibus de Monachis providendum.

Ad Lecturas & Cathedras nostrorum Collegiorum providendas hac forma servetur, videlicet, per oppositiones provideantur, quæ præcedere debeant tam ad lecturam & cathedram artium, quam ad transitum ad lecturam & cathedram Theologiæ. Qui vero cathedram Theologiæ jam ascenderit absque ulteriori oppositione superioribus gradatim provideantur & gaudeant.

Hujusmodi oppositiones fieri debeant coram Patre Generali, quibus duo Lectores Theologiæ vel actuales vel Jubilati, ab eo designandi, assistant, qui Oppositoribus materiam ad lectionem de more præparare teneantur, hac forma nimirum: Ad lecturam Philosophiæ, ex Logica, Physica, aut Metaphysica: Ad lecturam vero Theologiæ, ex Magistro Sententiarum. Oppositionis Lectio per horam duret, & per alteram argumententur duo ex oppositoribus, quilibet per dimidiam horam. Sin vero Oppositores non adsint in competenti numero, P. Generalis pro sui arbitrio argumenta provideat: Oppositionibusque completis, digniores ad Cathedras eligi debeant.

De electione Actuantium in Collegio Salmantino.

Pro eligendis etiam Actuantibus in nostro Collegio Salmantino servetur hic ordo, nempe: ut Patres Lectores proponant Reçtori dicti Collegii tres aut quatuor Collegiales, ad actus Collegii tenendos habiliores & digniores, ex quibus Pater Reçtor necessario Actuantes eligere debeat: Pro actibus vero publicis in Universitate tenendis dictus Pater Reçtor & Lectores ad electionem singulorum Actuantium procedant per suffragia secreta; & qui majorem suffragiorum numerum obtineat, electus in Actuantem declaretur; Sin vero prædicti Electores in æquales partes dividantur, devolvatur electio ad Patrem Generalem, qui, attentis informationibus, secundum ejus conscientiam habiliores & digniores eligat in Actuantes.

Exemptiones his, qui studii tempus expleverint, concedendæ.

Expleto tempore Studii & Collegii, Collegiales tam in propriis Monasteriis quam in alienis eximantur a Laudibus, omnibusque Horis Canonicis dicendis ante prandium, exceptis Missa & Vesperis Festivitatum majorum in Quadragesima per tres annos sequentes egressum a Collegio; intra quod tempus vel saltem infra annum immediate sequentem, coram Ordinario Diocesano se cum sui Prioris licentia præsentare, & ad audiendas Confessiones ab eo licentiam obtinere teneantur; dicto vero tempore transacto, nulla alia gaudeant exemptione, nisi dierum octo, pro quolibet sermone ab ipsis prædicando concessa.

Recente a Collegiis & Studiis egressi non possint eligi in Priores, nisi completo sexennio, nec in Vicarios, Procuratores temporalium, aut Magistros Novitiorum, nisi elapso quadriennio: Nec in Procuratores Capituli Generalis, nisi transacto etiam triennio, postquam, completo Studio, a Collegio egressi fuerint. Caveat denique P. Generalis, ut sine gravissimis urgentibusque causis super his non dispensetur.

Extravagans V.

Collegialium electio a Priore per vota secreta faciendæ.

§. 293. Electio Collegialium fiat a Priore & Deputatis per vota decisiva & secreta de Personis habilibus & benemeritis, & canonicè concludatur per majorem saltem partem suffragiorum; quod si vota æqualia fuerint, Prior nominet unum ex antiquioribus Monachis Monasterii, qui cum voto suo electionem faciat.

Bullarii Romani Contin. Pars VIII.

Extravagans VI.

§. 294. Collegiales, durante tempore suorum studiorum in Collegiis, non habeant votum in suis Monasteriis, etsi intra viginti quinque leucas commorentur; & ad majorem abundantiam votum renunciare debeant & teneantur, antequam ad Collegium proficiantur.

Collegiales studiorum tempore voto suis in Monasteriis careant.

Extravagans VII.

§. 295. Lectores Philosophiæ postquam legerint per tres aut quatuor annos juxta consuetudinem Collegiorum, ipso facto vacent a sua leçtura prout etiam Passantes. Ut vero transeat ad leçturam & Cathedram Theologiæ, faciant oppositiones, ut supra ordinatur.

Lectores, & Passantes post tres aut quatuor annos vacent.

Extravagans VIII.

§. 296. Collegiales nostri Collegii Salmanticensis per quatuor annos studio Theologiæ vacent in dicto Collegio.

Extravagans IX.

§. 297. Collegialibus non dentur licentiæ prædicandi ubique, nisi transactis tribus annis, postquam exierint a Collegiis, id petentibus suis Conventibus, qui prius hoc decernent per suffragia secreta, & præcedente examine de ordine P. Generalis.

Collegialibus prædicandi ubique non danda licentia nisi post tres annos ab egressu a Collegio.

CONSTITUTIO LIII.

Quomodo & quando poterunt Monachi nostri Ordinis prædicare, & audire Confessiones.

§. 298. Extra Monasteria & Parochias Ordinis nostri nullus Monachorum audeat absque Capituli Generalis aut Patris Generalis licentia prædicare; nec detur talis licentia nisi illis, qui per Patrem Generalem, vel per Deputatos ab eo, aut a Generali Capitulo examinati fuerint diligenter. Et nihilominus cum tales velint prædicare, debent ad id suorum Priorum licentiam obtinere. Præterea Prior vel Monachus, qui Personarum extra nostrum Ordinem cum legitima facultate Confessiones audierint, debent circa eas taliter se habere, quod Animarum salus & Dei servitium augeatur.

Monachi extra Eccl. Ordinis sine Gener. licentia prædicare nequeant.

Extravagans I.

§. 299. Nostri Monachi ad prædicandum in Ecclesiis, quæ nostri Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum a Constitutione præscriptam, juxta Sacrosancti Concilii Tridentini dispositionem etiam Episcopi licentiam habere teneantur; sine qua in prædictis Ecclesiis, quæ non sunt nostri Ordinis, nullatenus prædicare possint. Ad prædicandum vero in Ecclesiis nostri Ordinis cum sui Prioris licentia, personaliter se coram Episcopis præsentare, ab eisque benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant.

Et post habitam ab Ordinario licentiam.

Extravagans II.

§. 300. Pro quolibet sermone prædicando singulis Prædicatoribus concedatur, prout hæctenus fuit continua praxis nostri Ordinis,

Pro sermone prædicando octo dierum exemptio.

exemptio a Choro per octo dies præcedentes, exceptis Festis, quibus ad Missam & Vesperas, & in solemnioribus celebrandis a Priore ad Matutinum accedere teneantur, nisi eadem die sint prædicaturi; necnon ad Processiones pro Defunctis, Antiphonam Beatæ Mariæ post Completorium, & Litaniam in Sabbatis.

Extravagans III.

De examine Confessoriorum.

§. 301. Nullus Monachus possit audire Confessiones aliorum Monachorum nostri Ordinis absque licentia & facultate Prioris Monasterii, ubi residet, exercereque Confessio debet; etiam si alterius Prioris licentiam ad audiendas Confessiones suorum Monachorum obtineat. Priusquam vero dicta licentia Monacho concedatur, examinetur diligenter per Priorem & Deputatos, seu per alios a Priore deputandos; & nisi post eorum approbationem tam in scientia quam in virtute & prudentia, ad huiusmodi ministerium requisitis, nullatenus concedatur; postque dictum examen, quoties Priori visum fuerit, reiterari; & Monachis, qui idonei non reperiuntur, licentia data suspendi, vel omnino auferri debeat: exceptis Prioribus absolutis, Visitatoribus, Diffinitoribus, Lectoribusque Theologiæ, qui prædicto examini pro obtinenda licentia, subijci non debeant, sed omnino idonei reputentur.

Extravagans IV.

Monachus præsentare se non debet Episcopo nisi de consensu, & post examen sui Prioris.

§. 302. Nullus Monachus possit Confessiones sæcularium audire, nec per Bullam Sanctæ Cruciatæ ad eas audiendas eligi, quin prius de sui Prioris licentia Episcopo præsentatus, ab eo examinatus, vel alias idoneus iudicatus, ad Confessiones audiendas in illius Diocesi licentiam obtineat. Nullus præterea Monachus ad huiusmodi licentiam obtinendam Episcopo se præsentare audeat, quin prius per suum Priorem & Deputatos diligenter examinetur & approbetur, licentiamque in scriptis ad huiusmodi præsentationem a dicto Priore obtineat. Qui vero aliter coram Episcopo seu Ordinario se præsentare, ab eoque licentiam ad Confessiones audiendas obtinere præsumperint, ejusdem licentiæ usus suspendatur, donec Pater Generalis ea uti concedat. Injungitur vero Visitatoribus Generalibus, quod prædictas licentias in Visitatione Generali videant & examinent, & quas subreptitè obtentas sine prævia Prioris licentia invenerint, rumpant & lacerent; Monachique, a quibus obtentæ fuerint, debite puniantur.

Extravagans V.

Monachi non gaudent privilegiis Cruciatæ pro casibus referatis.

§. 303. Monachi nostri Ordinis non possint eligere virtute Bullæ Cruciatæ, aut alterius Privilegii, Confessarios, qui illos absolvant a casibus reservatis per suos Superiores; sed necessario & præcise uti debeant altero eorum, qui a dictis Superioribus ipsis fuerint ad id specialiter designati.

CONSTITUTIO LIV.

Quando haberi debet Capitulum culpæ.

Qualibet VI. Ferie Capit. culpæ te. nendum.

§. 304. Omnibus sextis Fieriis per annum in quolibet Ordinis nostri Monasterio culpæ Capitulum teneatur. Ex causa tamen, quæ Priori expediens videatur, poterit ad alium diem differri, aut totaliter dimitti.

Extravagans I.

§. 305. Priores culpæ Capitulum, prout ipsis expediens videatur, habere possint, quamvis Visitatores Generales vel speciales in actu Visitationis suorum Monasteriorum existant; dum tamen suis Monachis penitentias coram dictis Visitatoribus adimplendas non imponant, quin dictis Visitatoribus ipsas prius notificent.

Extravagans II.

§. 306. Nullus Monachus in culpæ Capitulo proclamare, aut zelare aliquid possit, nisi post quindecim aut viginti annos a receptione habitus completos, juxta Monasteriorum consuetudines. Si vero ante prædictum tempus completum ipsos premar conscientia de aliqua re gravi, Capitulo præcise revelanda & manifestanda, loquantur breviter flexis genibus, & non aliter.

CONSTITUTIO LV.

De penis impostis contra illos, qui obtinent gratiam aut favorem contra Statuta Ordinis.

§. 307. Gratiam aliquam seu rescriptum contra nostras Ordinationes seu Constitutiones nullus Prior vel Monachus seu Conventus nostri Ordinis, conjunctim vel divisim, a quocumque, sine licentia Generalis Capituli audeat impetrare; qui contra fecerit graviter puniatur. Insuper renunciare tali rescripto vel gratiæ teneatur; necnon eadem, donec renunciet, Ordinis communio denegetur. Et nihilominus ex parte Ordinis notificetur Domino, tale rescriptum vel gratiam concedenti, præjudicium, quod exinde nostro fit Ordini, ut super eo provideatur de remedio opportuno. Salva tamen in præmissis obedientia & reverentia debita Sanctæ Sedi, ejusque Apostolico Legato.

CONSTITUTIO LVI.

De penis contra illos, qui extrahunt negotia, & lites Ordinis extra illum.

§. 308. Quando scandalum, sive dissensiones, vel quælibet querelæ inter Monasteria vel Personas nostri Ordinis oriuntur, extra Ordinem nunquam exeant; sed intra Ordinem, & per Personas Ordinis discrete sopiantur secundum Ordinis unitatem; Qui contra hoc venire, & ad aliam audientiam citare vel appellare præsumperit, eo ipso communio sibi Ordinis denegetur; donec humiliter satisfecerit ad arbitrium Patris Generalis, aut Capituli Generalis. Recursus tamen ad Sanctam Sedem, sive ad ejus Legatum non intelligimus in hac Constitutione prohiberi.

Particulares Monachorum querelæ extra Ordinem non ferendæ.

Extravagans I.

§. 309. Negotia & lites nostrorum Monasteriorum per sæculares Procuratores tractentur & agantur, in quantum melius fieri possit; quoniam causa & occasio magnæ distractionis existit, si secus factum fuerit.

Monasteriorum negotia per Sæculares Procuratores tractanda.

Extravagans II.

§. 310. Monachi nostri Ordinis non admittant mandata Procuræ sæcularium pro administrationibus vel contractibus, aliisve negotiis, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ.

A Monachis vero mandata Procuræ Sæcularium non accipienda.

CONSTITUTIO LVII.

De penis impostis illis, qui appellant a Judicibus Ordinis.

§. 311. Firmiter inhibemus, ne quis Conventus, aut Persona nostri Ordinis ab ordi-

natio-

natione, sive mandato Generalis Capituli, vel privati, Patris Generalis, Confirmatorum electionum, Visitatorum, sive proprii Prioris, aut ejus Vicarii appellare presumat; quia hoc possit in subversionem totius Ordinis redundare. Qui contrafecerit, si sit constitutus in Sacris, careat per annum voce Capituli, & per triennium ad nullum Ordinis officium possit assumi; a Divinis etiam Officiis, donec ad arbitrium ejus vel eorum, cujus seu quorum mandatum sprevit, humiliter satisfecerit, noverit se suspensum. Si autem Monachus in Monasterii Priorem electus, a precepto Confirmatorum, ne electioni dissentiat, imo quod ei consentiat, appellare presumpserit; possint Confirmatores, si viderint expedire, ipsum absolvere, & ad Prioratum habitare, imposita sibi pro appellatione ad suum arbitrium poenitentia salutari. Si Laicus, aut in minoribus Ordinibus constitutus, tribus diebus in qualibet hebdomada sit in pane & aqua in Refectorio sedens in terra, donec modo satisfecerit supradicto. Per duos insuper menses catena vincus teneatur inclusus. Si sit Conventus vel Monasterium, Ecclesiastico interdicto subiaceat; donec ab appellatione cum effectu desistat; quo tamen casu poterunt inculpabiles extra Monasterium celebrare vel audire Divina. Si tamen alicujus Monasterii Conventus, aut major pars, a Confirmatoribus electionum, aut Visitatoribus, se nimium gravari queruntur rationabiliter timent de futuro gravari, voluntque statim infra biduum super hoc scribere Patri Generali; hujusmodi Confirmatores sive Visitatores superfedant in articulo, super quo querela proponitur, donec acceperint a dicto P. Generali responsum. Eodem modo Conventus Sancti Bartholomaei in casu Visitationis, ad Capitulum privatum poterit habere recursum; quatenus Visitatio successerit tempore, quo Prior ejusdem Conventus fuerit in officio Vicarii Generalis.

Extravagans I.

§. 312. Declaramus licitam esse nostris Monachis appellationem; dummodo non sit a correctione & disciplina regulari, juxta Regulam & Constitutiones; fiatque gradatim forma a Summis Pontificibus praescripta, videlicet a Priore ad Patrem Generalem; & praeterea declaramus, appellationem ad Sanctam Sedem, sive ad Nuncium Apostolicum, in hac Constitutione nullatenus prohiberi.

Extravagans II.

§. 313. Non adsint Judices appellationum: sed omnes recursus fiant ad Patrem Generalem, ut Paternitas sua sententiam ferat cum consilio aliquorum Monachorum discretiorum, Graduatorum Religionis in casibus arduis.

CONSTITUTIO LVIII.

De penis contra illos, qui obtinent favorem a Personis potentibus pro obtinendis officiis in Ordine, & pro remissione poenitentiarum.

§. 314. Qui pro Prioris electione, vel aliqua Monasterii ordinatione Potentes adeunt, & eorum auxilia implorant, a Domibus propriis eliminantur, non nisi per Generale Capitulum reversuri. Ille vero, pro quo petitio facta fuit, si de ejus consensu emanaverit, in ipsa Domo per electionem aut provisionem ad Prioratum, vel illud officium, pro quo intervenerit petitio, nullatenus assumatur.

Extravagans unica.

§. 315. Nullus Monachus nostri Ordinis audeat procurare favorem, intercessionem aut auxilium a Personis potentibus, nec ab aliquibus aliis extra Ordinem directe vel indirecte, ut eligatur in Priorem, vel sibi remittantur poenitentiae impositae ab Ordine, sub poena privationis vocis activae & passivae: quod postquam fuit dispositum ab Ordine, & confirmatum per Bullam Apostolicam. Et hujusmodi privatio vocis activae & passivae duret per quadriennium.

CONSTITUTIO LIX.

De penis contra illos, qui obtinent favores, aut minas in damnum Ordinis.

§. 316. Nullus Ordinis nostri Conventus, aut singularis Persona contra Priorem, Monachum, aut Monachos suae vel alterius Domus, in derogationem ejusdem Ordinis, aut quodvis impedimentum alicujus nostrae Generalis Constitutionis, seu Ordinationis, seu mandati Generalis Capituli vel privati, Patris Generalis, Visitatorum Generalium vel specialium, vel eorum cujuslibet: vel ad impetrandum vel impediendum in Ordine nostro Prioratus, Vicariatus, vel aliud quodvis officium a Personis Ecclesiasticis vel Saecularibus, quae de Ordine nostro non existant; literas, preces, minas, defensionem, auxilium vel favorem per se vel per alium, quocumque quaesito colore audeat impetrare. Qui contraverit, si sit Conventus, eo ipso Monasterium Ecclesiastico subiaceat interdicto: si sit singularis Persona, eo ipso facto excommunicationis: & si sit in Sacris, etiam ab Ordinibus & officiis suspensionis sententiam se noverit incurrisse; quorum absolutionem, dispensationem, & habilitationem nostris Generali sive privato Capitulis, vel Patri Generali in eorum absentia, reservamus. Si Persona, cui Monachus exponit negotium suum non est talis conditionis, de qua praesumatur evenire aliquod damnum vel molestiam Domui vel Ordini, aut aliis Personis ejusdem, in tali casu possit absolvi per Priorem cum consensu Deputatorum, vel majoris partis eorum. Prior autem in casu praedicto per Vicarium; Vicarius vero, absente Priore, per Confessorem a se electum cum praedictorum assensu, vel majoris partis eorum, absolvi possit. Absentibus autem Deputatis poterit Prior vel Vicarius ad praedicta aliquos de Discretioribus Domus assumere. Cum autem, ut diximus, Monasterium fuerit interdictum, poterunt hi, qui culpabiles non fuerint, extra Monasterium celebrare vel audire Divina.

CONSTITUTIO LX.

De jejunii & abstinentiis Ordinis.

§. 317. Ultra jejunia per Ecclesiam statuta, celebretur jejunium in Ordine nostro temporibus infrascriptis, videlicet: In Adventu Domini: In secunda & tertia feria, post quinquagesimam immediate sequentibus: In omni sexta feria. Et si Nativitas Domini occurrat in sexta feria, ab usu carniarum abstinere debemus: & in Litanis ante Ascensionem secunda & quarta feria jejunamus; postquam autem in praedicta secunda feria secundum communem consuetudinem ova & lactinia manducare. Quarta vero feria supradicta cibis quadragesimalibus reficiamur. Similiter in vigiliis Nativitatis & Purificationis Beatae Virginis jejunamus. Possit tamen quilibet Prior circa hujusmodi abstinentias ex

Tempora jejunii.

Qui dispensandi, & a quo.

Quomodo Monachis permittatur appellatio:

Recursus ad P. Generalem faciendi.

causa, quæ sibi rationabilis videatur, cum Personis debilibus vel infirmis suo arbitrio dispensare; Itinerantes autem, cum sibi visum fuerit expedire, ad horum jejuniorum observantiam non ardentur.

Extravagans I.

Alii jejunii
dies.

§. 318. Vigilia nostri Patris S. Hieronymi jejunetur in Vigilia Sancti Michaelis Archangeli, nisi dictum festum S. Michaelis feria sexta occurrat.

Extravagans II.

§. 319. Juxta inviolabilem consuetudinem nostri Ordinis, feria sexta in Parasceve in pane & aqua jejunetur. Præterea vigilia Corporis Domini ob devotionem & magnitudinem tantæ Festivitatæ inter jejunia nostri Ordinis computetur & observetur: Prout etiam vigilia Conceptionis Beatissimæ Virginis. Ex eadem etiam consuetudine quarta feria iisdem cibis, quibus Sabbato, & consuetudine Hispaniæ vesci possumus; & similiter die Natalis Domini, cum occurrit feria sexta.

Extravagans III.

§. 320. Monachi non comedant carnes feria quarta sine gravi necessitate, aut de licentia Prioris, quod strictissime monemus servari extra Monasteria ob bonum exemplum sæcularibus exhibendum.

CONSTITUTIO LXI.

Quod Sæculares non manducent in nostris Refectoriis.

§. 321. Ad comedendum in Refectorio cum nostris Monachis non recipiantur Sæculares Personæ, in quantum commode poterit observari. Ad hoc tamen Monasterium de Guadalupe non plus arctetur, quam arctari solebat.

Extravagans I.

§. 322. Non recipiatur aliquis Sæcularis intra Claustra ad dormiendum, neque ad comedendum, salvo tamen in Refectorio.

Extravagans II.

§. 323. Nullus Prior aut Vicarius, nec aliquis alius deducat ad recreationem in Grantiis aliquem Sæcularem; nisi cum consilio Deputatorum ob aliquam causam valde justam videatur aliter esse faciendum.

CONSTITUTIO LXII.

De Anniversariis, quæ celebrari debent in quolibet anno.

§. 324. Pro cunctis Monachis nostris Defunctis una Missa de Requiem Conventualis cum vigilia trium lectionum in die præcedenti, in singulis nostris Monasteriis celebretur quolibet anno prima die post octavam Natalis Beati Patris nostri Hieronymi; eadem quoque prima die, vel quam cito commode poterunt, omnes Priores & Monachi Presbyteri celebrent singulas Missas de Requiem, cæteri autem Monachi Clerici dicant semel perfecte horas defunctorum, Fratres vero Laici dicant quilibet centies Pater Noster & Ave Maria cum Requiem æternam in fine cujuslibet Ave Maria. Si tamen Fratres Laici sciverint, sufficere eis horas defunctorum dicere.

CONSTITUTIO LXIII.

De Officio, quod fieri debet pro Religiosis Defunctis.

§. 325. Officium autem Defunctorum Priorum & Monachorum nostri Ordinis in singu-

lis nostris Monasteriis fiat modo sequenti, videlicet: die sui transitus & sepulturæ fiant Officium & recommendationes; ac singula alia, ut in nostro Romano Breviario continetur. Item die 7. 30. & fine anni statim post Vesperas diei præcedentis cantetur vigilia trium lectionum cum psalmis assignatis pro die sequenti, in quo quidem die illico post primam celebretur Conventualis Missa de Requiem. A die vero sepulturæ usque ad diem septimum inclusive tam post Conventualis Missam quam post Vesperas cantetur per Conventum unum Responsorium Defunctorum cum Orationibus competentibus; eundo cum Cruce & Aqua Benedicta super sepulchrum Defuncti, exceptis diebus festis colendis, in quibus post primas Vesperas & Missam non cantetur. In die autem 30. & in fine anni unum dumtaxat Responsorium post Missam cantetur cum Orationibus competentibus super ejus tumulum, ut præmittitur, exeundo. Cæterum Monachi Presbyteri dicant singulas Missas de Requiem in quolibet dictorum quatuor dierum. Dicant etiam infra prædictum annum alias quatuor Missas ad placium cum competenti Collecta Defunctorum. Monachi autem Clerici, qui non sunt Presbyteri, singulis prædictis quatuor diebus dicant unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Prædictum etiam Nocturnum cum Vesperis & Laudibus dicant quater infra eundem annum, quando sibi placuerit. Laici vero in die sepulturæ dicant quinquaginta Pater Noster; Item in quolibet die prædictorum, qua celebrabitur Missa Conventualis prædicta, viginti Pater Noster dicant. Item in singulis diebus vigiliarum superscriptis dicant quindecim Pater Noster. Item loco cujuslibet dictarum octo Missarum per Monachos Presbyteros dicendarum dicant viginti Pater Noster. Præterea in fine cujuslibet Pater Noster omnium prædictorum dicant Ave Maria cum Requiem æternam. Sane omnia & singula supradicta singulis prædictis diebus, aut quam citius commodius poterunt, omnes & singuli Monachi dicant. Verumtamen si Fratres Laici sciverint, & voluerint potius horas Defunctorum, quam prædicta Pater Noster & Ave Maria dicere, dicant eas, quemadmodum Monachi Clerici, ut præmittitur, dicere illas debent. Cum vero aliquis Pater Generalis fuerit defunctus, in quolibet Monasterio nostri Ordinis dicatur pro eo vigilia trium lectionum & Missa Conventualis, & quilibet Presbyter celebret octo Missas. Monachi autem Clerici pro quolibet octo Missarum dicant unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Laici vero dicant pro vigilia Conventuali quindecim, & pro Missa Conventuali vicesies Pater Noster cum Ave Maria & Requiem æternam. Item pro quolibet Novitio vel Donato defuncto Ordinis nostri fiat ad dispositionem Prioris.

Extravagans I.

§. 326. In quolibet ex nostris Monasteriis assignetur locus specialis, in quo solum Religiosi, & nullæ aliæ Personæ sepeliantur.

Sepultura
pro Monachis tantum
assignanda.

Extravagans II.

§. 327. Quando aliquis Prior, professus alterius Monasterii, durante suo Prioratu, mortuus fuerit, celebrentur pro eo Missæ & alia suffragia, quæ celebrantur pro Professis ejusdem Monasterii, cujus est Prior; per hoc tamen non amittat sui proprii Monasterii Missas & suffragia, sicuti mandat Constitutio.

Qui de Prioribus obeunte, qui sit Monasterii alterius Professus.

Extra

Extravagans III.

§. 328. Juxta usum Ordinis Monachi Hospites in aliis Monasteriis nostri Ordinis extra propria degentes, celebrare teneantur unicum Missam pro singulis Monachis dictorum Monasteriorum, qui e vita decesserint; e converso pariter singuli Monachi dictorum Monasteriorum, ubi Hospites commorantur, singulas Missas celebrare teneantur pro hujusmodi Monachis Hospitibus, quando in dictis Monasteriis e vita migraverint; Si vero non fuerint Sacerdotes ad Missæ æquivalentiam dicendam Monachi teneantur. Præterea in omnibus Monasteriis dicantur omnes Missæ Confraternitatum, quas habent tam cum suis Monachis quam cum aliis Monasteriis, pro Monachis presentibus & absentibus; itaut Monachi absentes ad nullam Missam celebrandam teneantur, sed a Monasteriis pro dictis absentibus & impeditis suppleantur & celebrentur, juxta Monasteriorum consuetudines. Ne autem hujusmodi suffragia detineantur, cum Monachus aliquis ex hac vita migraverit, Vicarius alterve Monachus de hoc curam gerens, juxta dictam consuetudinem, intra tres dies Monasteriis, Confraternitatem habentibus, per certum nuncium obitum dicti Monachi notificare teneatur.

Extravagans IV.

§. 329. Quilibet Monachus, Sanctissimum Viaticum in extremis recepturus, omnium eorum, quæ ad proprium usum sibi conceduntur, totalem prius faciat abnegationem jam diu in nostro Ordine consuetam, Clavibus Cellæ Priori, vel, eo absente, Vicario consignatis; Si vero, absente Priore, Monachus e vita migraverit, Vicarius, nisi de licentia Prioris de his, quæ habuerit, nullatenus dispone- re valeat. Ea vero secundum consuetudinem singulorum Monasteriorum distribuantur.

C O N S T I T U T I O L X I V .

Quod non acceptetur executio Testamenti sine licentia.

§. 330. Quisquam Prior, seu Monachus aliquis Ordinis nostri nullatenus possit acceptare executionem aliquam cujuslibet Testamenti, vel ultimæ voluntatis absque speciali Generalis Capituli, aut Patris Generalis licentia. Quam quidem licentiam, si contingat eundem Patrem Generalem importunitate petentium, seu alia ratione, alicui Priori vel Monacho concedere; nihilominus talis Prior vel Monachus executionem hujusmodi non exceptet, nisi verisimiliter crediderit, quod ex hujusmodi expectatione poterit obsequium Deo præstare, bonumque dare exemplum fidelibus de se ipso. Ipse etiam Pater Generalis similiter executionem hujusmodi non exceptet sine speciali licentia Generalis Capituli vel privati, seu alicujus de pro privato Capitulo assignatis; super quorum conscientias oneramus.

C O N S T I T U T I O L X V .

Quod non acceptetur Commissio, nisi fuerit Apostolica, neque arbitrario inter partes, sine licentia.

§. 331. Aliquis Prior vel Monachus Ordinis nostri Commissionem aliquam a quocumque Prælato vel Principe emanatam, excepto dumtaxat Domino Nostro Papa, non valeat acceptare. Similiter nec Arbitria per compromissum vel alias sine speciali licentia Patris Generalis; nisi talia sint, quæ faciliter & in bre-

vi; atque sine juris aliqua disceptatione, valeant terminari. Illa præsertim valeat absque licentia acceptare, quæ inter pauperes & miserabiles Personas fore contigerit, nec ultra decem dies extra sua Clausura propter hujusmodi arbitria vel arbitrationes aliquatenus detineatur. Idem quoque Pater Generalis hujusmodi Commissiones vel Arbitria non acceptet sine speciali licentia Generalis Capituli, vel alicujus de illis pro privato Capitulo assignatis; nisi in casibus superius exceptis.

C O N S T I T U T I O L X V I .

Cujus Sumptibus teneri & custodiri debeant Monachi fugitivi.

§. 332. Quilibet Prior vel Conventus Ordinis nostri, qui Monachos nostros aliquos fugitivos cæperint, seu capi fecerint, eos detineant sub diligenti custodia in Monasteriis suis, & quam cito potuerint, id notificent per certum nuntium eorum Prioribus, sumptibus & expensis Monasteriorum, quorum fugitivi hujusmodi sunt professi. Ipsi quoque Priores sine aliqua dilatione mittant pro eis, & faciant illos captos ad Monasteria sua redire. Interim vero in eisdem Monasteriis, ubi sunt carceri mancipati, sub custodia diligenti, ut præmittitur, teneantur, usque dum mittant pro eis & ad propria Monasteria reducantur. Expensas quoque, quas iidem capientes fecerint in captione prædictorum, jam dicti Priores & Domus fugitivorum capientibus eisdem una cum sumptibus nunciorum solvere teneantur.

C O N S T I T U T I O L X V I I .

De Pena contra illos, qui dixerint verba injuriosa Ministris Ordinis.

§. 333. Nullus Monachus Ordinis nostri in electione seu confirmatione cujuscumque Prioratus cujuslibet Monasterii contra Confirmatores seu Scrutatores electionis ejusdem audeat verba comminatoria vel irreligiosa proferre, ut iidem Confirmatores vel Scrutatores potestatem sibi commissam, aut officium minus libere valeant exercere. Qui contra fecerit, ipso facto careat voce Capituli, donec per Generale Capitulum restituatur, & nihilominus ad Confirmatorum arbitrium puniatur. Eadem quoque pena puniatur quilibet Scrutator vel Confirmator, qui in prædictis verbis contra quemlibet eligentium excesserit.

C O N S T I T U T I O L X V I I I .

De forma Visitationis Generalis nostrorum Monasteriorum.

§. 334. Ob statum nostri Ordinis in Sancta Religione salubriter conservandum omnia nostra Monasteria semel infra quodlibet triennium generaliter volumus visitari. Porro quia ex eo, quod visitationes nec studiose fiunt, nec bene observantur, magna Ordinis dissolutio sequitur, Visitatoribus districte injungimus, ut in visitationibus solliciti sint & studiosi, & formam sibi de facienda visitatione traditam nulla transgrediantur ex parte; alioquin prout culpa exegerit per Generale Capitulum legitime punientur. Priore igitur & Monachis visitandi Monasterii ad cimbali signum in Capitulo congregatis, præmissa Oratione, quæ in forma seu Capitulo electionis inferius annotatur, unus Visitatorum aliquam de observantia Religionis & de obedientia proprii Pastoris arque reverentia, prout Dominus dederit, exhortationem proponat: lecta deinde præfenti forma

Monasteria quolibet triennio generaliter visitanda:

Quæ Visitationi præmittenda.

Quid pro Monachis Hospitibus.

In Monasteriis supplenda Missarum onera absentium per præfentes.

A Monachis ante Viatici receptionem totalis rerum faciendi abnegatio.

visitationis, ipsi Visitatores Priori ac Monachis Dei ac Capituli Generalis auctoritate præcipiant, ut eorum singuli de Priore, & de se ipsis ad invicem, ac de statu Domus, quicquid super his, de quibus interrogati fuerint, accusatione dignum vel emendatione cognoverint, sincere sibi notificent: nullatenus amore vel odio seu timore cuiusquam, aliave qualicumque occasione, veritate suppressa; ne si secus egerint, cum grandi etiam suarum periculo animarum gravem incurrant Ordinis disciplinam. Verumtamen in Conventu seu palam nulli crimen imponant, quod probari non possit; ne poena, qua teneretur delatus, si convinceretur de crimine, in probatione deficientes involvat. Eadem quoque Prior eorum sua auctoritate eis præcipiat. Sciendum vero, quod cum sunt visitationes per Ordinem, in inquisitione sive probatione culparum præceptum obedientiæ pro juramento habetur. Possunt tamen Visitatores, si eis videbitur, in gravibus casibus pro revelanda certius & plenius veritate sub poena excommunicationis præcipere, ac etiam exigere juramentum. Præcipiant quoque ipsis, ne conventicula, congregationes, sive confabulationes super visitationis facto faciant vel pertractent; se videlicet invicem inducendo; quod in ipsius visitationis negotio falsum proferant, aut veritatem subiceant. Deinde carta proxime Visitatorum præcedentium allata; & coram omnibus lecta, Prior & Monachi ad ea, quæ unicuique imminent facienda secedant. Porro in visitatione de Monachis, Clericis & Fratribus Conversis, per Monachos, Clericos & Fratres Conversos inquisitio fiat. Possunt tamen Sæculares etiam, si sint idonei, in testimonium recipi, si quid probatione indiget, & per nostros probari non potest. At vero Visitatores non facile credant omni spiritui, nec aliquem ex sola suspitione seu præsumptione condemnent. Summa vero cum diligentia in primis super passionibus vel promissionibus, quas Priores vel Monachi, visitationem timentes, a Fratribus suis interdum extorquent, secreto singulos perscrutentur; quas factas repererint, solvant; & Prior vel Monachus in tali culpa deprehensus ad ipsorum arbitrium graviter puniatur. Attente quoque inquirent, si visitatio proxime præterita bene fuerit observata, & quem culpabilem in non servando invenerint, sive sit Prælati sive subditus, gravi animadversione castigent. Attente etiam & solcite, non obstante aliqua benevolentia, quæ in subversionem Ordinis aliquando exhibetur, diligenter de negligentia Priorum inquirent, videlicet: Si sine Personarum acceptione puniunt negligentias & excessus: Si sint carnales vel nimium Sæculares: Si dant exemplum subditis in frequentando Ecclesiam, in abstinentiis, & aliis observantiis Ordinis: Si Statuta Capituli Generalis faciunt observari, per ipsos enim in Monasteriis viget Ordo, vel deficit: Si extra Monasteria solent frequenter exire: Si in regimine Domus tam in spiritualibus quam in temporalibus sint solliciti & discreti; & ea, quæ correctione digna perpendierint in sua scriptura secreta conscribant.

Postea interroget de pace Domus, videlicet, Prioris cum Monachis, & Monachorum ad invicem: Si pacem non esse invenerint, cum omni studio causam inquirent, eaque cognita, qui fuerint in culpa legitime puniantur. Exinde ipsorum quilibet interrogetur, qualiter se Monachi in observantiis Ordinis habent, scilicet: In non habendo proprium: In continentia, & in proprii Pastoris obedientia: In ejusdem suæque ad invicem reverentia: In servando silentio horis & temporibus con-

stitutis: In debitis abstinentiis: In veniendo ad Ecclesiam: Si Presbyteri crebro celebrant: Si sine murmure, quæ sibi de Domo ministrantur, accipiunt, eis contenti: Si a petendo inordinatas licentias sibi cavent: Si in mutuis colloquiis, aut cum Hospitiis seu Sæcularibus vel aliis Personis quibuslibet Religioni debitam custodiunt honestatem. Demum si curiositatem vitant: Si laudabiliter culpas in Capitulo vel alibi confitentur: Si in reprehensione sunt humiles, & in emendatione tractabiles, est solcite perquirendum. Pro temporali quoque statum cognoscendo: An Domus gravata sit debitis, & quantum; non tamen cui vel quibus specialiter debeat; nec si quid quantumve in depositis habeat; aut a quibus deposita susceperit, est diligentius inquirendum. Si igitur Domus debitis inventiatur gravata, nulla causa rationabili apparente, quæ Priorem excuset, in ipsam culpa redundet. Super omnibus præmissis sigillatim a singulis Monachis, tam de Priore quam de se ipsis ad invicem, est cum omni studio facienda inquisitio. Sed & si quis Monachorum in Priore, vel in aliquo alio de Congregatione crimen, vel aliquid aliud, quod dignum sit emendatione vel accusatione, cognoverit, etiam non interrogatus illud Visitatoribus insinuare tenetur; non tamen in Conventu seu palam, nisi probari queat, & super eo publica laboret infamia. Cæterum ea, quæ sibi insinuatur, nec probari possunt, diligenter a remotis inquirent, non nominata Persona, sed de vitio inquirendo; si forte, quod credebatur occultum, possit in publicum propalari; caute tamen, ut ex hujusmodi inquisitione non surgat infamia, ubi prius non erat; vel, si aliqua erat, minime augeatur, juxta illud, quod nostra cavetur in Regula: Si possit forte secretis correctus non innotescere ceteris. Qua inquisitione facta, si quid de Priore, vel de aliquo alio dicitur, quod emendatione aut poena sit dignum; interrogetur, qui dictus est reus, an sit verum quod obicitur ei. Qui confessione sua, vel, si negaverit, facta per testes inquisitione convictus, arbitrio Visitatorum ordinare vel emendari vel puniatur. Nullus tamen, licet intractabilis seu perversus invenitur, nec post multas ammonitiones sibi factas se corrigens, extra Domum suam pro disciplina mittatur, nisi prope suum Monasterium capitales habeat inimicos; aut propter permanentiam ejus in ipsa Domo, grave ibi scandalum generetur, sed ibidem taliter castigetur, quod alii perpetrare similia pertimescant. Discordes tamen, & ad pacem redire nolentes, a suis Monasteriis segregentur & dividantur sub congrua disciplina; nec Domus, ad quas mittentur, eos valeant recusare. Cum igitur Visitatores, quæ noverint notanda, præscriperint, & expedire viderint, aliqua eorum occultari debere; Monachis ipsorum factorum conscis districte monitis vel præceptis, juramento, excommunicationis sententia, sive corporalium impositione poenarum injungant, ne illa alicui revelare præsumant. Scribant autem in suis scriptis secretis universa & singula, quæ per suam inquisitionem correctione ac emendatione indigere perspexerint. Quibus ita conscriptis, illis, quos propria confessione, aut legitima probatione reatum occultorum, culpabiles esse consiterit, sigillatim & secreta vocatis, ac de suis negligentis & excessibus specialiter reprehensis, debitam penitentiam & correctionem imponant. Post hæc, considerata diligenter carta Visitatorum præcedentium, quicquid contentorum in ea repererint non fuisse, ut debuit, observatum, in sua carta illic dimittenda una cum aliis, quæ ipsi de

De juramentis.

De Testibus.

Que inquirenda.

Poene Priorum.

De inquisitione secreta.

De culpis le-
vibus.

novo viderint emendanda; five facienda conscribant, & præcedens litera deleatur. Et super omnia Visitatores diligenter attendant, quod in ipsa carta non scribant culpas, negligentias, vel excessus publicos vel occultos, graves aut leves, ullam Personam in singulari notando, præterquam illorum, qui reperti fuerint incorrigibiles de negligentis vel excessibus non occultis, de quibus scandalum, turbatio, aut malum exemplum Monachis sit exortum. Possunt etiam in eadem carta in genere reprehendere culpas leves, non nominando Personas, quæ talia commiserunt; ut verbi gratia: Reprehendimus, quod aliqui frangunt silentium: aliqui non sequuntur Chorum, ut debent; quos monemus, ut de cætero se emendent; & sic de similibus; & maxime negligentias & excessus in non servando nostri Ordinis consuetudines & statuta, quamvis non omnes in hoc deliquerint, debent modo præmissis in ipsa carta notare. Possunt tamen in ea Priorem de negligentis & excessibus manifestis, præsertim si cedunt in sui regiminis damnum seu detrimentum, arguere: & de his, quibus circa suum regimen invigilare debet, in posterum exhortari. Scribant præterea in carta omnia illa, quæ ad conservationem communis status & regiminis Domus ejusdem, & Sacræ Religionis observantiam, pertinere cognoverint. Culpas vero graves, quas per aliquos commissas invenerint, poterunt, si expedire videbitur, in quadam alia litera secreta conscribere, notando in ea sigillatim Personas, quæ culpas hujusmodi commiserunt, & penitentias ipsis injunctas; ut sic sequentibus Visitatoribus constet facilius, an Monachi ipsi prius reperti culpabiles penitentias prædictas impleverint, & de hujusmodi sint in moribus emendati. Quam utique secretam cartam clausam & sigillatam Priori vel Vicario aut Sacristæ commendent; præceptum in ejus dorso scribentes, ne quis præter Visitatores sequentes literam ipsam audeat aperire vel legere; & quod per illum, cui custodienda committitur, Visitatoribus tradatur sequentibus. Demum post hæc Priore ac Monachis simul in Capitulo congregatis, ante omnia verbo tenus personas culpabiles in casibus seu culpis gravibus & manifestis nominatim in publico reprehendant, eis ad sui arbitrium penitentias imponendo. Hoc idem possint facere, si expedire viderint, in casibus seu culpis levibus, quas communiter de facili solent Monachi committere, etiam si casus hujusmodi sint occulti. Insuper tam Priori quam Monachis, prout quemque illorum tanget negotium, districte præcipient, quatenus nullus unquam publice vel occulte, directe vel indirecte de quocumque alio, quem severit, aut præsumpserit aliquid contra eum in eadem Visitatione dixisse, vindictam assumat; humanitatem, seu consolationem in communi, solitam cæteris exhiberi, vel pro infirmitatibus debilitate five languore debitam, subtrahendo: nec sibi unquam ob hoc verbis vel factis molestus existat; ex opposito enim facile sequeretur celatio veritatis, & remanerent excessus & negligentias impuniti: Statimque coram ipsis prædictam suam cartam publicam legant, seu legi faciant, suisque nominibus roborent, & aliquo sigillo noto communitant; & ipsam Priori vel Sacristæ tradant, primis sequentibus Visitatoribus exhibendam. Quæ quidem carta in omnium Monachorum præsentia bis in anno legatur, videlicet, Infra Octavas Nativitatis, & Dominicæ Resurrectionis. Summo pere vero Visitatores provideant, ut in Monasteriis visitatis pacem, salva Ordinis disciplina, pro suo posse relinquat; nec questiones, quas suo poterunt terminare iudicio, Patri Ge-

De gravibus.

De manifestis.

De dimissionibus Visitationis.

nerali, aut Capitulo Generali referent. Deinde Monachis valedicturi, quoniam in multiloquio non deest peccatum, totus Conventus dicat: *Confiteor Deo &c.*, & unus Visitatorum absolutionem faciat, & statim recedant. Si tamen post hæc aliqua forsan emendanda perspexerint, ante suum recessum illa corrigant & emendent. Adhuc sciendum, Visitatores, durante suæ visitationis tempore, triennio videlicet, in quo sunt Deputati, exercenda per se (quam aliis delegare non valent) habere in corrigendis excessibus, & reformandis, quæ reformatione indigent, plenam potestatem; qua potestate in suæ visitationis Domibus uti possunt, nedum cum eas semel infra dictum triennium visitant, sed etiam dum per aliquam earum, de aliquibus Domibus visitatis ad alias visitandas eundo, aut ad sua Monasteria revertendo, transierint; tunc enim Domo illas, quamvis visitatas, possunt intrare, & per Priorem, aut aliquem ipsius Domus Monachum requisiti, si expediens sibi videbitur, poterunt se super his, quæ in sua carta mandaverant, an debite observentur: ac etiam super his, quæ post suam visitationem contigerint, summarie, aut per cognitionem plenariam informare, atque ut expedit, providere. Possunt nihilominus uti hujusmodi potestate, triennio durante prædicto, quodcumque per Priorem aut majorem partem Conventus alicujus monasterii super aliquibus negotiis, five ante inceptam suam generalem Visitationem five post eam finitam, fuerint evocati; quamvis in Monasteriis suarum habitationum resideant: dum tamen personaliter accedant ad Domum, ad quam, ut præmittitur, convocantur. Alioquin postquam Domum a se visitatam exierint, de ipsius visitatione, vel circa illam, se nullatenus intromittant. Poterunt tamen, quamquam absentes a Monasterio visitato, dubia, si qua super dispositis per eos in sua Visitatione occurrerint, declarare. Expensas vero, quas Visitatores faciunt, a Monasteriis recipiant visitatis, earum scilicet omnia inter dicta Monasteria partiendo; ita, quod unumquodque Monasterium, secundum quod remotius fuerit, amplius in ratione conferat expensarum; nisi aliquorum Monasteriorum paupertas, & aliorum abundantia aliter suadeat, servata tamen modestia, disponendum. Quod utique intelligimus de illis expensis, quas pro victualibus suis, & servientium & jumentorum, ac pro calciamentorum & ferramentorum similiter reparatione, se fecisse in itinere dixerint, vel esse facturos; modestia tamen & honestate ubique servata. Possunt quoque, si velint, pro unoquoque jumento unum florenum de Aragonia in quolibet mense recipere, in recompensatione damni, quod sustinet Domus sua propter jumentum carentiam. Cæterum vestimenta, equituras, atque jumentorum stramenta non debent de sumptibus Visitationis habere, nisi contingat casu sine culpa Visitatorum aliquid ex vestibus, jumentis, vel rebus aliis, quas secum de Domibus suis adduxerant, amissum esse, vel factum inutile. Tunc enim emendo rem aliam tanti pretii, quanti res erat amissa, eodem pretio a dictis Monasteriis, ut præfertur, exacto, damnum passus servare se valebit indemnem. Caveant autem ne ipsi aut servitores eorum munera, five munuscula cujuscumque quantitatis aut pretii oblata recipiant, vel exigant non oblata per se interpositamve quacumque dissimulatione Personam: Spiritualia etiam Beneficia exigere non præsumant. Attendant quoque Visitatores, quod qualem cartam apertam in quacumque Domo visitata dimittunt, talem, quam cito commode poterunt, Patri

Visitatorum facultates.

Expensæ Visitatoribus faciendæ a Monasteriis visitatis.

Dona a Visitatoribus nec accipiendæ, nec exigendæ.

De Cartis
Visitati-
onum, earum-
que usu.

Generali expensis Monasterii visitati transmittant. Cartas vero visitationum, quas Pater Generalis receperit, ut praefertur, diligenter conservet, ut si oportuerit Definitoribus Capituli Generalis illas ostendat. Postquam vero alias novas cartas sequentis visitationis receperit, primas cartas praecedentis visitationis discerpat, ita quod ultimam tantum visitationis cartas retineat. Rursus Visitatores scripturas secretas visitationum suarum clausas & sigillatas in locis secretis atque securis caute custodiant, quas deferant ad Capitulum Generale, non utique ut Definitoribus ipsas ostendant, sed ut quam tum necesse fuerit, plenam eis faciant relationem de his, quae ad faciendas misericordias cum Prioribus, aut ad provisiones sive remedia Domorum aut Personarum suae visitationis tantummodo pertinebunt. Teneanturque nihilominus tam Pater Generalis quam Definitoribus ac Visitatores praefati, sub secreti sigillo clausa tenere perpetuo cuncta, quae praetextu suarum diffinitionis, inquisitionis, aut visitationis agnoverint, quae utilitas exigit, honestasque suadet, aliis minime revelare.

Denique finito Generali Capitulo, teneantur iidem Visitatores sub obedientiae praeepto, quo eos adstringimus in hoc casu, praedictas scripturas comburere, vel penitus refecare; nec amplius super his, quae in sua visitatione fecerunt, a quoquam proclamari valeant, aut quomodolibet molestari.

Extravagans I.

Forma fac-
iendae Visi-
tationis.

§. 335. Monemus nostros Visitatores generales aut speciales, quod in officio suae visitationis discrete se habeant hac forma, videlicet: quod diligenter animadvertant, ut quando aliquis Monachus de suo Priore aut de suo Fratre aliquid tale dixerit, quod correctionem fraternam servandam praerequirat, ab ipsis interrogetur: an id prius suo Priori charitative manifestaverit: Fratremque suum fraterna correctione emendatum monuerit? Si Frater suus taliter charitative monitus & correctus se emendare neglexerit, an illum Praelato corrigendum & puniendum denunciaverit? Et similiter, an si talem culpam in altera visitatione seu in Capitulo proclamavit aut accusavit, illamque committens poenitentiam debitam subierit? An etiam potuerit illam culpam in alia prioris visitatione dixisse aut proclamasse? Quibus interrogationibus, earumque responsis Visitatores animadvertere poterunt, quo spiritu moveatur & ducatur talem culpam dicens & proclamans; & si praedictam correctionem fraternam debite servaverit. Eos vero, qui hanc correctionis fraternae formam servandam omiserint, Visitatores praedicti debite puniant. Et notificamus dictis Visitatoribus, quod nisi ita, ut praedicitur, ab illis servatum fuerit, per Generale Capitulum graviter plebentur. Id ipsum etiam omnino servetur a Prioribus in suorum subditorum culpis corrigendis & puniendis.

Extravagans II.

Ea quae Visi-
tatorum fa-
cultatem ex-
cedunt.

§. 336. Nostri Visitatores Generales, etsi aliquos Officiales ab eorum officiis rationalibus de causis in Monasteriis, quae visitaverint amovere possint, eorum tamen provisionem Prioribus dictorum Monasteriorum liberam relinquunt; neque aliqua aedificia in Monasteriis suae visitationis de novo fieri praecipiant. Praeterea caveant, ne multa mandata imponant, ex quibus plus sequitur damni quam utilitatis. Quando vero inhabilitaverint, aut

carceri mancipaverint, vel exulaverint aliquem Monachum, huiusmodi causam Patri Generali notificare non differant; simulque Prioribus Monasteriorum, ad quae tales Monachos transmittunt, ut sciant, quomodo cum ipsis se gerere debeant.

Extravagans III.

§. 337. Visitatores in suae visitationis Monasteriis, nec ordinent nec mutent aliqua ad totum Conventum seu statum ejus commuenum pertinentia, quin prius cum Priore & Deputatis ordinanda vel mutanda consulant; & tali consultatione praehabita, quod eis opportunius videbitur, facere & ordinare possint.

Extravagans IV.

§. 338. Visitatores Monasteriorum Aragoniae ultra duos dies sumptibus Monasteriorum in Civitate Valentiae aut Barchinonae non permaneant vel detineantur, nisi propter infirmitatem; & insuper Visitatores particulares in Domo propria Monasterii visitandi vel visitati Hospitio recipiantur & commorentur.

Extravagans V.

§. 339. Nullus Religiosus recipiat aliquid sub obligatione secreti, quod in damnum vel praedictum sui Prioris aut Communitatis, alteriusve vergere possit. Sciant vero, & moneantur nostri Monachi, quod huiusmodi praedicta secreta omnino suo Praelato revelare teneantur; Alia vero secreta, quae in Communitatis vel Prioris, proximive detrimentum & damnum non redundant, revelare nullatenus teneantur.

Nihil reci-
piendum sub
secretis, quod
alicujus dam-
no sit.

Extravagans VI.

§. 340. Nostri Visitatores non possint eligi in Priores Monasteriorum, ubi privaverunt aliquem Priorem; prout nec eligi possunt Confirmatores in Monasterio suae confirmationis.

Extravagans VII.

§. 341. Non priventur voto Monachi, nisi in casibus expressis in jure & nostris Constitutionibus, aut in casibus facinorosis; & insuper in illis, in quibus poenitentia culpae gravioris imponitur.

Monachi vo-
to non pri-
vandi.

Extravagans VIII.

§. 342. In posterum observetur inviolabilis consuetudo nostri Ordinis, nimirum quod Patres Visitatores Generales statim post factam in quolibet Monasterio praesentationem, Tabernaculum, ubi Venerabile & Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in Ecclesia servatur, Sanctos Oleos, Reliquias, reliquaque Ecclesiae & Sacrificiae ornamenta & suppellectilia visitare teneantur: Nec non Patronatus, Cappellanas, memorias, aliaque pia opera in Monasteriis fundata visitent; eorumque rationes & computa diligenter exigant & assument; Monachosque, circa illorum administrationes negligentes vel delinquentes inventos, rigorofo puniant.

Visitatio ab
ornamentis
Ecclesiae in-
cipienda.

Extravagans IX.

§. 343. Observetur pariter nostri Ordinis praxis, nempe quod Patres Visitatores Generales in Monasteriis habentibus Jurisdictionem temporalem aut spirituales in Subditos, aut Vassallos Saeculares, in eorum causis seu querelis audiendis nullatenus se im-

Visitatores
in temporali-
bus Monas-
ter. se non
immiscuant.

immiscant

miscant vel intromittant; sed dumtaxat visitationi Regulari dictorum Monasteriorum & Monachorum suorum vacent & incumbant; dictasque querelas seu gravamina, si quæ ad dictos Visitatores adducta fuerint, Tribunalibus; ad quæ de jure pertinent, prorsus relinquunt.

Extravagans X.

§. 344. Quoad expensas Visitorum Generalium servetur praxis & consuetudo nostri Ordinis; nempe quod singula Monasteria illam quotam & quantitatem, quam in consuetudine praxique habent, Visitoribus contendant. Sin vero aliquæ expensæ extraordinariæ a Visitoribus factæ fuerint, puta in longa infirmitate, sive morte alicujus Jamenti, aliusve similibus, omnia Monasteria suæ visitationis solvere teneantur juxta distributionem, in Capitulo Generali sequenti secundum singulorum possibilitatem inter illa faciendam.

Extravagans XI.

§. 345. Monentur Visitatores Generales, quod in Monasteriis eorum visitationis tam ad prandium quam ad cenam, atque ad alios Communitatis actus, quo melius poterunt & eorum officium permittat, accedant: Intra Clausura dormiant, ut silentii custodiam zelent, & unus saltem illorum Matutino interveniat. Curent insuper, ne extra Monasteria discurrant, nisi ex rationabili causa, ut cito visitatio expediatur; atque, ea completa, in Monasteriis vel Cranciis non se detineant, ne gravosi ipsis Monasteriis fiant.

C O N S T I T U T I O L X I X .

De modo Visitationis Specialis.

§. 346. Est & alia species Visitationis, quæ fit, quando pro necessitate aliqua post Generale Capitulum emergente, major pars alicujus Monasterii Conventus, vel aliquis Monachus ejus, quia periculosum sibi videtur, aut nimis damnosum usque ad Capitulum Generale differre, quod gravat; duos de Ordine, quam ob causam eos petat insinuans, a Patre Generali eidem Monasterio postulat destinari. Qui quidem P. Generalis unam, aut duas Ordinis Personas idoneas, vel si sibi commodius videatur, Visitatores Generales per proxime præcedens Capitulum assignatos eis destinare non differat, sua, prout expedire viderit, provisos sollicitudine. Et idem possit facere dictus Pater Generalis ex suo proprio officio, ut viderit necessarium seu opportunum; etiamsi non petatur a Conventu, seu ab aliqua ejus Persona; super quo dictus Pater Generalis conscientiam oneramus. Missi autem debent eo proficisci necesse, nisi iusta causa impediantur, quam eidem Patri Generali notificent, qui alios ad id ipsum loco assignet. Si vero hujusmodi destinati absque legitima excusatione, quo jubentur, non iverint, ad sæpe dicti Patris Generalis arbitrium puniantur. Pari quoque forma per eundem Patrem Generalem puniri decernimus quoscumque Priores, vel Monachos, qui ab ipso pro negotiis, quæ Ordini, aut propriis Monasteriis taliter vocatorum expedire judicaverit, accesserint, sive aliquo ire iusti, ad ipsum venire, seu quo mittuntur ire neglexerint, nisi causa legitima, ut præmittitur, excusentur. Hujusmodi autem speciales Visitatores eam potestatem habeant, quæ Generalibus Visitoribus concessa est a Capitulo Generali; & eam in negotiis, ob quæ vocati sunt, irrefragabiliter poterunt exercere; nulla tamen transgredientes ex parte formam quam Generalibus Visitoribus supra descripsimus esse tenendam. Cæterum si Conventus Sancti Bartholomæi, aut aliquis ejus

Monachus de suo Priore, quando Vicarius Generalis Ordinis existit, justam se credat habere querelam; possit ad ejusdem Monasterii Visitatores eundem habere recursum, quem cætera Monasteria Ordinis possunt ad Patrem Generalem habere; In quo casu Visitatores prædicti Monasterii Sancti Bartholomæi, cum per Conventum, aut aliquem Monachum ejusdem fuerint evocati, venire non differant; & in eo casu provideant, sicuti in cæteris suæ Visitationis Domibus in casu simili providerent. Quod si hujusmodi Visitatores facta inquisitione reperiant (quod absit) eundem Priorem Vicarium Generalem Ordinis a Prioratus Officio fore merito absolvendum, vocent illos, qui per Generale Capitulum fuerunt ad tenendum privatum Capitulum assignati, & illi absolutionem illam facere poterunt, si viderint expedire. Rursus, si aliqua Monasteria nostri Ordinis inter se contingat habere discordiam, Monasterium, quod injuriam patitur, Patri Generali significet, qui destinabit ei unum vel duos Discretos de Ordine, qui plane & sine magna juris solemnitate discordiam terminabunt. Quod si aliquis vel aliqui Priorum aut Monachorum discordantium fuerint contumaces in non servando, quod fuerit diffinitum, ad ipsorum Destinatorum arbitrium animadversione debita castigentur.

Extravagans unica.

§. 347. Declaramus disposita in hac Constitutione §. Cæterum comprehendere etiam facultatem Capituli privati supra Personam Patris Generalis in simili casu.

C O N S T I T U T I O L X X .

De Electionibus, & Confirmationibus.

§. 348. Quandocumque aliquem Prioratum nostri Ordinis vacare contigerit, omnes Monachos illius Domus, cujus Prioratus vacaverit, constitutos in Sacris, qui tunc in ea presentes extiterint, Vicarius ejusdem Domus faciat capitulariter congregari, quibus obnixè commendet, quatenus devotissime Deum exorent, ut eis juxta suæ beneplacitum voluntatis de bono dignetur providere Pastore. Ad electiones Priorum nostrorum Personæ, quæ de nostro Ordine non existunt, nequaquam vocentur, & si Personæ hujusmodi vacationis tempore in aliqua Domo nostra, cujus Prioratus est vacans, præsentibus existant; non debemus cum eis habere consilium, quas Personas, videlicet eligamus. Cæterum electiones fiant omnino infra dies 40. immediate a vacationis tempore computandos. Si qui vero in hoc negligentes vel inobedientes extiterint, legitimo impedimento cessante, in primo Generali Capitulo juxta suum demeritum puniantur. Præterea priusquam celebretur electio Conventus cujuslibet Domus Regni Castellæ, vacationem hujusmodi, quantum poterit, Patri Generali notificet, petendo ab eo, ut duas ad vacantem Prioratum Personas discretas & sufficientes transmittat, quæ suæ futuræ electioni præsentibus interfint, illique Domui provideant de Priore; quod idem Pater Generalis exequatur non differat. Quæ quidem Personæ postquam ad illam Domum accesserint, illico Vicarium & Monachos ejusdem Domus faciant congregari, literas dicti Patris Generalis, quibus potestatem ad hujusmodi electionis, confirmationis negotium exercendum sibi concessit, publice ostendentes. Quos quidem Vicarium & Monachos statim commoneant, quatenus talem Personam de eodem Conventu, aut de Ordine nostro eli-

De Visitationibus Specialibus Monasterii S. Bartholomæi.

Facultas Capituli privati supra Personam P. Generalis.

De modo faciendæ electionis Prioris.

Personæ, quæ de Ordine non sunt ad electiones nullo modo vocandæ.

Pro Monasteriis Castellæ duæ Personæ a Generali mittendæ.

Quod debeat esse illarum munus.

Quid de vacatione Monasterii Sancti Bartholomaei, vacante Generalatu.

In qualibet Prioratum vacatione terminus ad novam Prioris electionem assignandus.

Absentes vocandi.

Præmittenda ad Capitulum electionis.

gant, quæ sit ætatis legitima, honesta vitæ, ac scientiæ competentis: quique nedum eisdem eligentibus, imo & quibuslibet aliis esse valeat sanctæ conversationis exemplum. Nec ab eadem Domo recedant, donec sit electio facta, & canonicè confirmata. Verum si a Domo, cujus est vacans Prioratus, longe distet Electus, & Confirmatores id viderint expedire, poterunt se per dies aliquot absentare; dum tamen tempore opportuno ad confirmandam electionem hujusmodi revertantur. Ex Decreto autem Sac. Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum & Regularium præpositæ, cum Prioratus Monasterii Sancti Bartholomaei per lapsum triennii speretur vacare, quando Prior ipsius Monasterii vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet, tunc Prior existens, si autem alias contingat vacatio, tunc Vicarius ejusdem Monasterii, Assignatis ad privatum Capitulum faciendum, hujusmodi vacationem notificet; eosdemque Assignatos, ut ad providendum eidem Monasterio de futuro Priore veniant, convocare non tardet. Præfati quoque Assignati, sic vocati ad Monasterium prædictum accedant, electioni futuri sæpediti Prioris, qui munus Vicarii Generalis exercere debet, interfint, & illam confirmet vel infirmet, sicuti expedire perspexerint; ita quod de eodem Monasterio non discedant, donec ibidem provideant de Priore. Quod si quatuor hujusmodi Assignatorum duo pro confirmatione, alii vero duo pro infirmatione steterint, in paritate suffragiorum Prior electus pro confirmato ipso jure habeatur. Si vero aliquis vel aliqui eorum fuerint impediti, vel rebus humanis exempti, ille vel illi, qui venerint, possit vel possint alios vel alium loco eorum vel ejus eligere. Quod si casu quocumque neminem eorum venire contingat, Prior Villæ deliciasæ, aut eo absente, Vicarius cum sui Monasterii deputatis alios eorum loco possit eligere, & per suas literas convocare. Verum cum Prioratus prædicti Monasterii Sancti Bartholomaei, Generalatu non vacante, quomodolibet vacare contingat, tunc Monasterium prædictum ad Patrem Generalem, ut futura electionis Confirmatores designet, prout in cæteris nostri Ordinis Monasteriis disponitur, pari modo recurrat. Cæterum cum Prioratus alicujus Domus nostræ vacaverit, protinus Vicarius & Monachi in Sacris constituti verbo concorditerque assignent certum terminum competentem cum continuatione dierum sequentium ad electionem celebrandam futuri Prioris. Qui terminus sit ita competens, quod absentes, qui vocem habent in electionem, ultra 25. leucas ab ipso Monasterio non distantes citari, & venire commode valeant, considerata Personarum & temporis qualitate. Dictos vero absentes congruo tempore de ipsa vacatione, ac ad celebrandam electionem termini præfixione, Vicarius & alii Electores præsentés per suas literas patentes certificent, atque citent, ut die horaque præfixis cum eis collectari convenient; Certificantes illos, quod si non venerint, ipsorum absentia non obstante, ac eis ulterius non vocatis, etiam si ad alium terminum fuerit electio prorogata, præsentés procedent ad electionem; & inde ad omnes actus consecutivos, quousque sit electio canonicè confirmata. Habita vero relatione fide digna, qualiter hujusmodi literæ fuerint prædictis absentibus publicata & lectæ, dictoque termino transacto, & præsentibus Confirmatoribus suprædictis, antequam ad tractandum de ipsa electione procedant, Missa solemnis de Spiritu Sancto conventualiter celebratur; in qua quidem Missa, & dum celebratur ipsa, omnes ac singuli præsentés Monachi Deum humiliter deprecantur, quatenus

secundum magnam misericordiam suam sic eos dignetur illuminare, atque taliter concordare, quod talem sibi Pastorem eligant, qui in omnibus teneat viam Dei. Prædicta itaque Missa, ut præmittitur, celebrata & in suo Capitulo vel alio decenti loco univèrsis Monachis constitutis in Sacris capitulariter congregatis, ac præsentibus Confirmatoribus sæpeditis, unus Confirmatorum ante omnia incipiat Psalmum, *Ad te levavi*; quem omnes Monachi ad choros perficiant, cum *Gloria Patri, Kyrie eleyson, Christe eleyson, Pater Noster*; deinde prædictus Confirmator dicat, *Et ne nos: Monachi, Sed libera. & Salvos fac Servos. & Deus meus. & Mitte nobis Domine. & Et de Sion. & Nihil proficiat. & Et filius iniquitatis. & Domine exaudi. Dominus vobiscum. Oremus. Prætere Domine famulis tuis dexteram celestis auxilii: ut te toto corde perquirant; & que digne postulant, consequi mereantur, per Christum Dominum Nostrum.* Et illico unus de Confirmatoribus, si sibi placuerit, aut viderit expedire, faciat aliquam exhortationem salubrem, interserendo, quomodo electio fieri potest & debet, ut canonicè celebretur, & in ejus celebratione ab Electoribus procedatur. Moxque iidem Confirmatores prædictos Electores hortentur in Domino; & etiam si oportuerit, eisdem auctoritate Capituli Generalis præcipiant, ut secundum Deum talem Personam eligant in Priorem, quæ juxta fragilitatem humanam, vita, scientia, & ætate apud omnes digna & idonea reputetur ad Prioratum hujusmodi gubernandum. Serventque omnino Electores de necessitate unam de formis infra in Constitutione sequenti notatis. Talem etiam Personam de se ipsis, aut de Ordine nostro in Priorem eligant, quæ sit Sacerdos, vel in brevi esse possit, & quæ jam in nostro Ordine per triennium ad minus professus extiterit.

Porro si Electores per viam scrutinii, sive per viam mixtam ex compromisso & scrutinio velint in electione procedere, volumus, quod in inquisitione votorum Confirmatores simul cum Scrutatoribus sint præsentés. Quod si iidem Confirmatores viderint, quod electio non debito modo procedit, possint ei libere contradicere, Electoribusque mandare, ut electione illa omnia aliam canonicam celebrent, sicut debent. Celebrata vero electione canonicè, mox ex parte Monachorum coram Confirmatoribus electo, si præces fuerit, supplicetur, ut electioni prædictæ consentiant. Habito autem in Capitulo ad hoc congregato electi consensu, statim electus ad Chorum Monachis, *Te Deum Laudamus* alternatim cantantibus, solemniter pluvialis indutus deducatur, & intronizetur in Sede Prioris. Quod si forsitan electus renuat consentire, si quidem Domus ipsius professus extiterit, Confirmatores per aliquem vel aliquos Deputatos, elegantium nomine requisiti, possint, si expedire viderint per obedientiæ præceptum, aut excommunicationis sententiam, aut alia remedia opportuna electum compellere, ut suum præster electioni consensum: Si tamen electus alterius Monasterii sit professus, possunt Confirmatores hujusmodi electo consentiendi & transeundi liberam tribuere facultatem, nisi talis electus in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, professus existat vel resideat; quia tunc solus dictus Pater Generalis hujusmodi licentiam dare valet. Porro habito electi consensu, & facta, si electus præfens fuerit, inthronizatione prædicta, confestim Confirmatores illis, qui hujusmodi electioni specialiter se opponent, & generaliter aliis quibuscumque, quos ipsum tanget negotium, aut qui sua putaverint interesse, per suas editas literas

Confirmatorum facultates.

Quæ electionem subsequi debeant.

Terminus electioni se opponentibus dandus: & quopacta.

perfigant

perfigent peremptorium terminum competentem ad comparandum coram eis, & opponendum, si volent, contra electionis formam, aut Personas eligentium, vel Electi; monentes eos, quod si non comparuerint (ut præfertur) ad examinationem electionis, & confirmationem seu infirmationem, procedent, in quantum de jure poterunt & debebant. Quæ utique literæ in præsentia Monachorum tam in Sacris constitutorum, quam etiam Laicorum ejusdem Monasterii prælegantur, & nihilominus in præsentia illorum, qui eidem electioni specialiter se opponunt: deinde in valvis Ecclesiæ seu Claustris ex parte ipsius Ecclesiæ affigantur; ibique affixæ permaneant temporis spatio, ad Confirmatorum arbitrium moderando. Sane termino taliter assignato decurso, si quidem contradictores speciales appareant, ipsos præfati Confirmatores audiant simpliciter & de plano, dilationes superfluas repellendo, & malignantium calumniis obviando; & omni casu, siue speciales oppositores compareant, siue non, electionis merito diligenter examinent, omni odio, favore, amore inordinato, seu quolibet alio justitiæ impedimento semotis: eandemque confirmant aut infirmant, prout secundum Deum viderint faciendum. Summa vero cum diligentia Confirmatores attendant, ne electionem insufficientis Personæ ad Prioratum regendum quoquomodo confirmant, super quo eorum conscientias oneramus. Et si forte viderint, quod ex culpa siue negligentia Electorum potestas eligendi ad Generale sit Capitulum devoluta, se de confirmando nullatenus intromittant; Sed ipsam devolutionem statim Generali Capitulo vel Patri Generali notificent; in quo casu Pater Generalis provideat illi Domui de competenti Priore, nisi de proximo imminet tenendum Capitulum Generale, quia tunc Capitulum providebit. Tunc autem ad Capitulum Generale seu Patrem Generalem potestas devolvitur eligendi, cum Electores aut eligunt scienter Indignum, aut infra tres menses a die vacationis non eligunt. Caveat autem quicumque Confirmatorum; ne aliquo modo directe vel indirecte ad illum se procuret eligi Prioratum, cujus electionis confirmator fuerit Deputatus: alioquin talis electio per suum Collegam aut Collegas omnino cassetur, & nihilominus Confirmator sic electus graviter puniatur. Præter hæc autem Pater Generalis, si viderit expedire, potest per se electiones Priorum nostri Ordinis confirmando perducere ad effectum, aut eas infirmare, sicut viderit expedire. Attendant tamen, quod in hujusmodi Ordinis statuta custodiat. Tandem quicquid de expensis solvendis & damnis resarciendis, ac donis seu beneficiis non petendis, supra in Capitulo visitationis Visitationibus descriptum esse tenendum, suo modo a Confirmatoribus volumus observari.

Extravagans I.

§. 349. Ut electiones fiant magis conformes voluntati Divinæ, nostri Confirmatores ante quamlibet electionem inquisitionem faciant secretam subornationum & concordationum, quæ aliquando in casu electionis intervenire solent; severeque puniant, quos delinquentes invenerint. Attamen Confirmatores aliorum delictorum, quæ electionem non concernunt, nullam cognitionem & informationem assument. Præterea tam prædictorum Confirmatorum, quam Scrutatorum & Electorum conscientie valde onerantur, ut secretissime se habeant in toto negotio electionis.

Extravagans II.

§. 350. Quando aliquis Monachus fuerit assumptus in Priorem alterius Monasterii, in futura vacatione ejusdem ab illo non discedat usque ad confirmationem novi Prioris, ut iste possit ab illo informari de his, quæ pertinent ad regimen, amboque simul uniti cum Deputatis & Depositariis tam de novo electis, quam absolutis, relinquunt propria manu subscriptum statum Monasterii. Postea vero dicto Priori absoluto detur focius; omniaque necessaria, ut ad suum Monasterium redire possit, provideantur; & nihilominus sunt reprehendendi, qui non bene tractant Prælatos, postquam terminaverint suum officium.

Prior non discedat nisi post electionem novi Prioris.

Extravagans III.

§. 351. In electionibus Monasteriorum nominet Pater Generalis saltem quatuor Personas Ordinis extra Monasterium ad effectum faciendi electionem; sed hujusmodi nominatio non intelligatur coactiva, sed tantum directiva.

In electionibus Monasterii quatuor personæ a Generali nominandæ.

Extravagans IV.

§. 352. Ut citius peragatur electionis negotium, & Monachi diu non distrahantur a Religiosa quiete, Sacra approbante Congregatione Episcoporum & Regularium negotiis præposita, quadraginta dies assignati pro electione restringantur, & redacti imposterum censeantur ad terminum & numerum præcisum decem dumtaxat dierum a primo, quo fieri scrutinia incipiunt, computandorum: in quo termino decem dierum fieri debeat electio. Et si per quadraginta scrutinia, in dicto termino celebrata, Electores vel major eorum pars non concordaverint, vel electio canonica non successerit, ipso jure devoluta pertineat ad P. Generalem.

Pro qualibet electio decem tantummodo dies infumendi.

Extravagans V.

§. 353. Nullus Monachus possit eligi in Priorem Monasteriorum nostri Ordinis, nisi qui viginti annos ab habitu receptione compleverit, & qui præterea scientia necessaria & sufficienti ad subditorum & Monasteriorum regimen, & gubernium in utroque foro præditus existat. Eam autem sufficientem ad id scientiam judicari decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium negotiis præposita, si Monachus ad ubique prædicandum a Patre Generali, & ad Confessiones audiendas ab Ordinario Diocesano licentiam jam obtineat.

Requirenda ad hoc ut quis in Priorem eligi possit.

Extravagans VI.

§. 354. Monachi, qui propter infirmitates siue actuales siue habituales a Matutino media nocte dispensationem obtinent: & qui propter eandem vitam communem & regularem cum aliis sequi non possunt, in Priorum Monasteriorum nullatenus eligi valeant. Sin vero postquam aliquis vel aliqui electi fuerint, diuturna aliqua infirmitate ab exequendis proprii officii muneribus diu impediuntur, Prioratum prædictum renuntiare debeant; quod si renuerint, a Patre Generali vel a Visitationibus Generalibus ad prædictam renunciationem compelli possint.

Qui regularem cum aliis vitam sequi nequeunt in Priorum eligi non possint.

Quid de confirmatoribus.

Ante electionem secreta rerum ad elect. spec. tantum informatio a Confirmatoribus accipienda.

CONSTITUTIO LXXI.

De Electionis forma.

§. 355. Forma electionis canonice in antiquis Constitutionibus diferte tradebatur, videlicet: Per inspirationem, scrutinium, compromissum, & scrutinium cum compromisso mixtum. Sedulo autem, & prudenter ab antiquis Patribus in ipsis Constitutionibus animadvertetur, formam electionis per Inspirationem, seu per Spiritum Sanctum, ob nostra peccata vix aut ne vix quidem absque periculo nullitatis succedere, providamque consilium esse nunquam ad praxim reducere: Formam Scrutini ex pluribus substantialibus, quæ concurrere debent, esse plurimum difficilem, sed necessariam, uno Electorum illam volente, quo in casu alia forma teneri non potest: Formam Compromissi raro reduci posse ad usum, cum difficiliter omnes & singuli Capitulares in ipsa consentiant: Formam vero Compromissi cum Scrutinio mixti, ut ceteris faciliorem & tutiorem assumi posse utiliter.

Quoniam vero ex Sacrosancti Concilii Tridentini Decreto districte præcipitur in electione Superiorum, aliorumque Officialium Regularium quorumcumque, quo omnia recte & sine ulla fraude fiant, per vota secreta procedi debere; itaut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, quibuscumque facultatibus in contrarium abrogatis; hinc hujusmodi Sacri Concilii dispositioni obtemperando, formis eligendi per communem Inspirationem & per Compromissum absolutum prorsus abrogatis & exclusis in nostris electionibus, vel forma Scrutini secreti penitus observetur, vel, quatenus nemo Electorum contradicat, per formam Compromissi cum secreto Scrutinio mixto saltem procedatur. Ut autem secretum adeo a Sacro Concilio injunctum strictius servetur, atque omnes & singuli Electores, omni humano respectu postposito, secundum Deum & suam conscientiam sua suffragia conferant, nullatenus singuli explicit verbaliter, licet secreta, vota sua Scrutatoribus & Confirmatoribus electionis; sed unice, & dumtaxat per secretas schedulas omnes Capitulares suffragentur; aliter vero factæ electiones irritæ & nullius roboris ipso jure prorsus existant.

Forma igitur secreti Scrutini cum his requisitis celebrari debet. Primum: Peractis ad electionem preparatoriis, sicuti in præcedenti Constitutione disponitur, & in aula Capituli convocatis omnibus Capitularibus, qui vocem in electione habent, per omnes Electores aut eorum partem majorem cum schedulis secretis certi deputentur Scrutatores votorum, qui, ut magis convenit, sint tres & de ipsismet Electoribus. Secundum: Scrutatores electi Confirmatoribus juncti, & ab aliis separati, in loco opportuno Aulae Capitularis congregentur; ita quod ab omnibus Electoribus videantur, sed ab eorum nemine audiantur: & ibidem prius sua, deinde singulorum vota Electorum sigillatim per schedulas secretas in Buxulam sive Urnam ad id paratam mittant, & respective recipiant. Tertium: Votum cujuslibet Electoris, ut præmittitur, in schedula secreta scriptum, non sit conditionatum, nec alternativum, neque incertum; sed prorsus certum & determinatum de certa Persona. V. G. - Nomino, & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. - Caveant vero Electores, ne propria nomina subseribant, vel in eadem schedula quocumque

modo manifesta faciant, ne electio sit nulla. Quartum: Postquam vota omnium & singulorum Electorum fuerint in Urna recepta, coram omnibus a prædictis Scrutatoribus simul cum Confirmatoribus præsentibus numerentur; & quatenus unum vel plura vota comparative ad numerum Electorum desint vel exuberent, Scrutinium ab ipsis declaretur nullum, & ad aliud juxta formam prædictam procedatur. Quintum: Correspondentibus votis ad Electorum numerum, si duo vel plures fuerint ad Prioratum nominati, fiat collatio a Scrutatoribus simul cum Confirmatoribus, numeri dumtaxat ad numerum votorum; & si aliquis nominatorum majorem partem votorum respective ad totum Capitulum, nempe ad numerum omnium electorum non habuerit, Electio non est facta, & ad alterum procedi debet Scrutinium. Si vero aliquis nominatorum vota majoris partis Capituli, ut supra reportaverit, Electio est perfecta & absoluta. Sextum: Facta hujusmodi collatione, nisi manifeste apparuerit de insufficientia & inhabilitate nominati a majori parte Capituli, itaut debeat ejus electio infirmari; tunc antiquior tantum Scrutatorum, vel alter, cui a Capitulo data est hujusmodi potestas, necessario pronunciare debet electionem illius, in quem major pars Capituli consentit, sub his vel similibus verbis - *Ego N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati, cum potestate mihi a dicto Capitulo data, nomino & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen.* - Septimum: Convenit tandem, quod electio in scriptis redigatur, ut perpetuis temporibus de ipsa constet, hoc modo: *In nomine Domini: Amen. Ego N. N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati &c. ut supra.* Sedulo igitur advertant Electores, ut in gravi electionis negotio procedant juxta prædictam formam secretam in Scrutinio, ne electio sit nulla.

Consentientibus autem omnibus Electoribus, ut in electione procedatur juxta formam Compromissi cum Scrutinio secreto mixti; Ita procedendum est: Omnes Electores, sive eorum major pars secreto eligant non unam, sed duas vel tres, ut convenit, Personas de Capitulo, in quas electionem compromittunt, dantes illis plenariam potestatem recipiendi & scrutandi sigillatim & secreto vota eligentium singulorum; ita quod illum, in quem major pars Electorum concordaverit, eligere, & electum publicare omnino teneantur. Compromissarii igitur in hac forma Electionis loco scrutatorum sunt; & omnia admissim servare debent in Scrutinio & Collatione votorum, quæ supra præscripta sunt de ipsis Scrutatoribus: neque alium eligere, & electum publicare possunt, nisi illum, in quem major pars totius Capituli consenserit; Quæ quidem electio, & ejus publicatio fieri debet per unum solum Compromissarium vel antiquiorem, vel alterum, cui a Sociis Compromissariis specialiter hæc sit data facultas & potestas; Convenitque, & debet fieri in scriptis hac forma, videlicet - *Ego N. Compromissarius vice & nomine meo, & sociorum Compromissarium meorum, virtute compromissi in me & Socios meos a toto Capitulo facti, & potestate mihi a dictis sociis Compromissariis ad id specialiter concessa, nomino & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen.* Differentia itaque inter formam simplicis Scrutini, & formam Compromissi cum Scrutinio mixti, ea existit, quod in Electione per simplex Scrutinium electio ipsa a Scrutatore fit voce, & proprio nomine, &

Electioes per vota secreta faciendæ.

Hæc autem vota per schedulas secretas danda.

Forma in scrutiniis servanda.

Forma schedulæ.

Forma publicationis electionis.

De modo procedendi juxta formam Compromissi cum Scrutinio secreto mixti.

totius Capituli, juxta formam supra præmissam; ipso factò sit privatus voce passiva, sed activa in electione vero per Compromissum Scrutinio a Prioratu terminato usque ad quadriennium, mixtum electio & publicatio sit nomine proprio, ut supra. & Compromissariorum tantum, juxta formam immediate expresse.

Extravagans I.

§. 356. In omnibus Electionibus tam Priorum quam aliorum Officiorum electivorum suffragetur per Schedulas secretas, ut disponitur in Constitutione. Secretarius vero, aut Schedulingarius sit ex Professis ejusdem Monasterii, qui non habent votum; eligaturque vocaliter a Conventu coram Confirmatoribus pro electione Prioris, & pro aliis officiis coram Priore & duobus Antianis, quorum alter sit Vicarius.

Extravagans II.

§. 357. Si contingat in electione Scrutatorum æqualiter dividi Electorum suffragia in diversas Personas, Confirmatores prædictæ electionis secundum suam conscientiam alterum aut duos eorum, qui pares suffragiis extiterint, Scrutatores eligant & nominent. Sin vero Confirmatores in eligendo aut eligendis hujusmodi inter se non conveniant, sed discordent, Ille vel illi declarentur electi, qui in loco & sessione cæteros Capitulares antecedant. In nullo tamen casu Vicarius Monasterii in Scrutatore eligi possit.

CONSTITUTIO LXXII.

De penis illorum, qui tractant de Electionibus.

§. 358. Monachi, qui inter se tractaverint de electione futura Prioris, antequam vacet Prioratus Officium, vel post, suspendantur a voce Capituli per Priorem, aut per Vicarium, vacante Prioratu, vel per Confirmatores ejusdem electionis. Si vero non fuerint Ordinis Sacri, injungatur eis, ne deferant tonsuram.

Extravagans I.

§. 359. Monachi privati vocibus Capitularibus non restituantur ad voces sex mensibus immediate præcedentibus electionem Priorum.

Extravagans II.

§. 360. Indebite tractans de electionibus quorumcumque Officiorum nostri Ordinis, scilicet Vicarii, Procuratoris temporalium, & Capituli Generalis, Deputatorum, aut Depositariariorum, in penas hujus Constitutionis incurrat, quas omnino exequi Visitatores & Priores curent.

Extravagans III.

§. 361. In materia subornationum sufficiant tres Testes singulares ad privationem vocis, subornanti imponendam.

Extravagans IV.

§. 362. Monachus, qui subornaverit patris vel promissionibus, donis, aut minis, sive alio quocumque modo illicito, publice vel secreta, per se vel per alium, pro Generalis, Definitorum, aut Priorum electionibus, privatus voce activa & passiva, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi vero privatio per quadriennium durare debeat; quod si delinquens fuerit Prior, statim

Extravagans V.

§. 363. Nullus Monachus incurrat in penas hujus Constitutionis & Extravagantis, nisi per tractatus illicitos, & a jure prohibitos; electioni Prioris & Officiorum quomodolibet præcedentes, aut per licitos & consultivos habitos ante bimestre immediatum electioni Prioris, & antebiduum præcedens aliorum Officiorum electionem.

CONSTITUTIO LXXIII.

De tempore, quo legi debent nostræ Constitutiones.

§. 364. Legantur omnes hæ nostræ Constitutiones & Ordinationes in singulis nostris Monasteriis in omnium Monachorum præsentia bis in anno, videlicet in mensibus Martii & Septembris. Decima nona autem Constitutio cum undecim statim sequentibus inclusive sex vicibus in anno: Semel videlicet in singulis duobus mensibus prælegantur.

Extravagans I.

§. 365. Extravagantes legantur bis quolibet anno, quando leguntur Constitutiones. Et nostrum Ordinarium legatur semel quolibet anno in mense Septembris. Prior vero commendet uni Religioso curam zelandi Constitutiones & Extravagantes, ac Ordinarium, & omnia alia stabilia & mandata ab Ordine.

Extravagans II.

§. 366. Imposterum observetur continuata praxis Ordinis nostri, videlicet: ut Rotulus Capituli Generalis immediate elapsi tam communis toti Ordini, quam particularis respective cujuslibet Monasterii, bis in quolibet anno legatur coram omnibus Monachis: nempe infra octavas Natalis, & Resurrectionis Domini.

§. 367. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, supradictus Petrus præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiti plurimum desideret; Nos ejusdem Petri votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes; eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Petri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de memoratorum Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem ejusdem Vincentii Cardinalis a Congregatione dictorum Cardinalium ad hoc negotium examinandum, & opus ejusmodi compilandum, ut præfertur, deputati, sibi factam audiverunt, consilio, Constitutiones ac Leges præinsertas cum illorum Prologo, & in eis disposita & contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Declaratio hujus Constitutionis, et quæ Extravagantium.

Hæ Constitutiones bis in anno legendæ.

Pari modo Extravagantes.

Rotulus quoque immediate elapsi Capituli Gen.

Hujusmodi Constitutiones confirmantur.

De Secretario, vel Schedulingario.

Quid in suffragiorum æquitate.

Vicarius Monasterii in Scrutatore non eligendus.

De electione Prioris tractantes a voce Capituli suspendendi.

Ad quas restitui nequeant nisi post sex menses ab electione.

Quas in penas incurrent censentur, qui de ceterorum officiorum tractant electionibus.

In subornationibus tres Testes sufficiant.

Contra subornatores pena.

1730. Capituloque Generali novas condendi Leges facultas admittitur.

§. 368. Ceterum Capitulo Generali ejusdem Ordinis, ne Constitutiones ac Leges cum earum Prologo, aliave in ejusmodi compilatione disposita vel contenta, mutare, alterare, corrigere, eisque derogare valeat seu presumat, harum serie interdicitur; permittentes dumtaxat, quod si, & quando ex usu & observantia comperiantur aliqua ex præmissis in praxim minus conducibilia ad bonum statum dicti Ordinis, vel Reformationis indigere, tunc ille in tertio Capitulo Generali dicti Ordinis, suis loco & tempore celebrando, proponantur, atque cum voto ipsius Capituli Generalis, iterum referantur in prædicta Congregatione Cardinalium pro opportuna provisione obtinenda; sin autem nulla in dicto tertio Capitulo Generali facta fuerit propositio hujusmodi, illa deinceps nullo modo fieri possit, ac interim & donec ab ipsa Congregatione Cardinalium fuerit aliter provisum, omnia & singula in hac compilatione contenta omnino & adamussim ferventur.

Literarum præsentium validatio.

§. 369. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuntios, aliosve quoslibet quacunque præminencia & potestate fungentes & functiones, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum pro executione.

§. 370. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Toletan., & dilectis filiis Causarum Curia Camera Apostolicæ Auditori Generali, & Apostolicæ Sedis prædictæ in Regnis Hispaniarum Nuntio, necnon Officiali ejusdem Archiepiscopi Toletan. nunc & pro tempore existentibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se vel alium seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties illorum aliquis aut aliqui pro parte in præmissis interesse habentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentibus literas, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat & spectabit quovis modo in futurum, in omnibus & per omnia inconcussè & exactè, ut præfertur, observari, & executioni demandari; contraditores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras & penas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrarium derogatio.

§. 371. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferitis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 372. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris MDCCXXX. Pontificatus vestri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Moderatio quarundam literarum Benedicti XIII. pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

XII.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 14. Octob. 1730. Pontif. I.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, Christianissimum, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, quieti & prosperæ directioni jugiter invigilans, ea, quæ certis rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis constituta fuerint, si qui inde exoriri deprehendit incommodi, interduum moderatur, ac immutat, sicut æquitatis & justitiæ rationi consentaneum esse in Domino arbitratur.

Procurium.

§. 1. Alias siquidem a piæ mem. Benedicto PP. XIII. Prædecessore Nostro emanarunt pro universo Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupatorum, literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet -- BENEDEICTUS PP. XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Universalis Ecclesiæ regimini &c. cætera legere est in Tomo X. hujus editionis, & quidem pag. 236. Constitut. num. V., qua brevitati consulentes omittenda censuimus.

Bened. XIII. PP. Literæ.

§. 2. Cum autem ex ipso literarum præsentiarum tenore satis superque constet, eundem Benedictum Prædecessorem nihil aliud per literas hujusmodi, ac in eis disposita, intendisse, quam exactæ Regularis disciplinæ in Ordine prædicto Observantiæ, felicique illius gubernio prospicere; Verum sicut experientia postmodum docuit, non modo exinde, & præsertim in ea parte, in qua dictæ literæ Statutis seu Constitutionibus generalibus pro utraque familia, Cismontana scilicet & Ultramontana ejusdem Ordinis, editis adversantur vel minime consonant, optatus ille & laudabilis finis, quem idem Benedictus Prædecessor sibi proposuerat, nusquam consecutus fuerit; sed majora quam antea prædicto Ordini obvenierint incommoda, atque perturbationes, quod non solum Nobis, qui dum Cardinalatus honore, dictique Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris munere fungebamur, non semel re ipsa perspectum exploratumque fuit, ac ipsimet quoque Benedicto Prædecessori causam & occasionem præbuit, literas sic a se conditas quandoque ex parte moderandi, necnon eis derogandi, nonnullisque Fratribus Ordinis prædicti vota perpetua contra expressam earum dispositionem concedendi.

Hujusmodi Literæ a Benedicto PP. datæ, ut regulari disciplinæ, ejusque observantiæ provideret.

Quem finem sortiri cum non possent, idem Pontifex his scriptis derogavit.

§. 3. Quamobrem in Capitulo Generali ejusdem Ordinis anno novissime elapso 1729. in Civitate Mediolanen. celebrato post actas memorato Benedicto Prædecessori humiles gratias, quod inter cætera singularis suæ in dictum Ordinem beneficentiæ monumenta, regularem in eo disciplinam per literas suas præsertas egregie

Hinc ex Decr. Capit. Gen. an. 1729. ei supplicatum, ut eadem Literas juxta Ordinis Constitutiones servari mandaret.

juvif-